Έτος Ζ'

Τεῦχος 152ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Δρᾶσις Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας μέχρι λήξεως τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, ὑπὸ κ. Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 7367

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Πρὸς Λαοδικεῖς Β' Ἐπιστολή, ἐκπομπὴ ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἀθηνῶν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου, ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Στρατῆ Μυριβήλη 7372

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα—Ἀδύνατος ἡ μεταβολὴ διὰ χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων καὶ ἄλλων τεχνικῶν μέσων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 7375

ΘΕΜΑΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Μέθοδοι Ἀστυνομικοῦ Κράτους στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ὑπὸ κ. Ν. Ρουσσέτ, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χρ. Πατσούρη (συνέχεια) 7383

ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Διεθνὴς Ἀστυνομία (Interpol)—Πῶς συνεστήθη—Πῶς λειτουργεῖ—Ποῖα τὰ ἐπιτεύγματα αὐτῆς, ὑπὸ τ. Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. Δ. Κορέσση (συνέχεια καὶ τέλος) 7387

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

«Ὥρα μελέτης...», ὑπὸ δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. Α. Καψοκαβάδη 7392

ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Πόλεων εἰς τὸ Σουληνάρι Καλαβρύτων 7393

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Κατασκηνώσεις Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰ. Ράϊκου 7397

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 7411

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7414

Σημείωσις: Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης: «Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο», λόγῳ πληθώρας ὕλης θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 152ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1959)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ'. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ :

219.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Πατρῶν κατὰ τὴν πολεμικὴ περίοδο ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τέλη Μαΐου 1941.

220.—Περίοδος κατοχῆς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1941 μέχρι 7ης Σεπτεμβρίου 1943.

***

219. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Πατρῶν κατὰ τὴν πολεμικὴ περίοδο ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τέλους Μαΐου 1943.

Μόλις τὸ πρωῒ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπετέθη ἀπροειδοποίητα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁπότε αὐτομάτως εἴχαμε κατάστασι πολέμου, ἀμέσως ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν ἔθεσε σ' ἐφαρμογὴ τὶς διαταγὲς γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ μελετημένου προγράμματος, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἰταλῶν καὶ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως τῆς ἀσφαλείας στὴν πόλι.

Καὶ πρῶτα, πρῶτα, ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πατρῶν μὲ ὅλη της τὴ δύναμι καὶ μὲ τὴ δύναμι τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ἐνήργησε γιὰ τὴν ἄμεσο σύλληψι τῶν μελῶν τῆς Ἰταλικῆς Ὀργανώσεως «Φάτσιο» Πατρῶν, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐντολές, ὅπως δημιουργήσουν μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ ἀναταραχήν, μὲ συνθήματα ἠττοπαθείας καὶ μὲ ἀπειλητικὲς καὶ ἄλλες ἐκφοβιστικὲς ἐκδηλώσεις. Ἡ δουλειὰ αὐτὴ δὲν ἦταν εὔκολη γιατὶ οἱ Ἰταλοὶ τῶν Πατρῶν εἶχαν ἀποθρασυνθῆ. Τὶς πρωϊνὲς μάλιστα ὧρες τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 κατώρθωσαν Ἰταλοὶ πράκτορες καὶ δολιοφθορεῖς νὰ πετάξουν μιὰ χειροβομβίδα στοὺς στρατῶνες, ποὺ βρίσκονται στὸ ἄκρο τῆς πόλεως, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία πανικοῦ καὶ τὴ παρεμπόδισι τῆς ἐπιστρατεύσεως. Ἐκτὸς αὐτοῦ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ὑπηκόους ποὺ ἔμεναν στὰς Πάτρας, εἶχαν προφανῶς εἰδοποιηθῆ ἐγκαίρως καὶ ἐξηφανίσθησαν, κατέφυγαν δὲ καὶ ἐκρύβησαν

σὲ διάφορα ἀπρόσιτα μέρη στὰ περίχωρα, μὲ σκοπὸ ὅταν τοὺς δοθῆ κατάλληλη εὐκαιρία νὰ εἰσχωρήσουν στὴν πόλι καὶ νὰ δημιουργήσουν ταραχές, προκαλῶντας ἔτσι δυσχέρεια καὶ ἀντιπερισπασμὸ στὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα.

Ἡ Ἀστυνομία τῶν Πατρῶν ὅμως, ἀντιμετώπισε πρώτη ἀπὸ ὅλες σχεδὸν τὶς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ μιὰ ἄλλη πολὺ δύσκολη κατάστασι, γιατὶ ἀπὸ 9 π.μ. ὥρας τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πολέμου τὰ Ἰταλικὰ ἀεροπλάνα ἄρχισαν σφοδρὸ καὶ συνεχῆ βομβαρδισμὸ τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ ποὺ κατελήφθη αἰφνιδιαστικὰ καὶ ἀπρόβλεπτα. Ἀποτέλεσμα τοῦ βομβαρδισμοῦ αὐτοῦ τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ ὑπῆρξεν νὰ φονευθοῦν καὶ τραυματισθοῦν πολλὰ ἄτομα, νὰ καταστραφοῦν δὲ καὶ ἀρκετὰ οἰκήματα καὶ ἔτσι οἱ περιουσίες τῶν πολιτῶν ποὺ προσεπάθησαν νὰ φυλαχθοῦν διὰ τῆς φυγῆς ἔμειναν στὴ διάθεσι τῶν κοινῶν κακοποιῶν.

Ἡ Ἀστυνομία λοιπὸν ἀνέλαβε σκληρὸ ἀγῶνα καὶ κατέβαλε σύντονες προσπάθειες γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν περισυλλογὴ τῶν νεκρῶν ποὺ εὑρίσκοντο στοὺς δρόμους ἢ ἐτάφησαν κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια, καὶ τὴν περίθαλψι τῶν τραυματιῶν. Ἐπίσης ἔλαβε ὅσα ἠδύνατο μέτρα γιὰ τὴν προστασία τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν ποὺ ἐγκατελήφθησαν. Παράλληλα ἀπησχολήθη καὶ μὲ ἄλλη ἐπείγουσα ἀνάγκη, δηλαδὴ τὸν ἐφοδιασμὸ τῶν κατοίκων ποὺ παρέμειναν στὴν πόλι, μὲ τρόφιμα, δεδομένου ὅτι τὰ ἀρτοποιεῖα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα καταστήματα ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ ἔκλεισαν καὶ ἀνέστειλαν τὶς ἐργασίες των ἐκ τοῦ φόβου τῶν βομβαρδισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσυνεχίζοντο κατὰ διαστήματα. Πλεῖστοι δὲ ἀπὸ αὐτοὺς ἔφυγαν ἀπὸ τὴν πόλι ἐγκαταλείψαντες τελείως τὶς ἐργασίες των.

Οἱ βομβαρδισμοὶ δυστυχῶς ἐσυνεχίσθησαν ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ ἀστυνομικοὶ ἠργάζοντο νύχτα καὶ ἡμέρα γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βοηθήσουν τοὺς πολίτας καὶ ν' ἀνταποκριθοῦν σ' ὅλες τὶς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις καὶ ἀπαιτήσεις τῆς ἐκτάκτου ἀνωμάλου καταστάσεως.

Ὅταν οἱ βομβαρδισμοὶ τῆς πόλεως ἄραιωσαν ἡ Ἀστυνομία ἐπρωτοστάτησεν ὥστε νὰ κατασκευασθοῦν ἀπὸ τὸ Δῆμο καταφύγια ἢ νὰ διασκευασθοῦν διάφοροι κατάλληλοι χῶροι ὡς πρόχειρα καταφύγια καὶ ἔτσι ἀπεκατεστάθη ὁπωσδήποτε τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας ὁπότε οἱ κάτοικοι ποὺ εἶχαν καταφύγει στὰ περίχωρα ἐπέστρεψαν. Ἔτσι κατωρθώθη νὰ ἀποκατασταθῆ ὁ ρυθμὸς καὶ ἡ κίνησις στὴ πόλι καὶ νὰ λειτουργήσουν τὰ διάφορα καταστήματα καὶ οἱ βιοτεχνίες.

Λόγῳ τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν Πατρῶν ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα προεκλήθησαν δυσκολίες γιὰ τὸν ἐφοδιασμὸ σὲ τρόφιμα τῶν στρατιωτικῶν μονάδων, γιατὶ ἡ ἐπιστράτευσις δὲν ἀνεκόπη. Καὶ γιὰ τὸ σπουδαιότατο αὐτὸ ζήτημα ἡ Ἀστυνομία τῶν Πατρῶν ἐκινήθη ταχύτατα μὲ πρωτοβουλία καὶ ἀποτελεσματικά. Ἔφθασε μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ παραλάβῃ τρόφιμα ἀπὸ διάφορα καταστήματα τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐγκαταλείψει οἱ ἰδιοκτῆτες των καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ στὶς στρατιωτικὲς μονάδες.

Φυσικὰ στὶς περιπτώσεις αὐτὲς συνετάσσοντο σχετικὲς καταστάσεις παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, οἱ ὁποῖες ἐχρησίμευαν γιὰ τὴν καταβολὴ τῆς ἀξίας τῶν παραλαμβανομένων εἰδῶν ἀπὸ τὸ Κράτος στοὺς δικαιούχους.

Στὶς 6 Ἀπριλίου τοῦ 1941, ὁπότε καὶ ἡ Γερμανία ἐκήρυξε τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν, προέβη ἀμέσως στὴ σύλληψι ὑπερπεντήκοντα Γερμανῶν ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι ἠργάζοντο σὲ διάφορες ἐπιχειρήσεις τῶν Πατρῶν, καθὼς καὶ μερικῶν Ἑλλήνων Γερμανοφίλων, τοὺς ὁποίους ἀπεμόνωσε καὶ περιόρισε στὴν ἔπαυλι «Μάνεγκολ» ποὺ εὑρίσκετο στὴν Ἁγυιᾶ. Ἐκεῖ παρέμειναν μέχρι τῆς 6 μ.μ. ὥρας τῆς 26ης Ἀπριλίου ὁπότε ὕστερα ἀπὸ ἕνα σφοδρὸ βομβαρδισμὸ τῆς πόλεως ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τῆς 4 μ.μ. ὥρας μπῆκαν τὰ πρῶτα τμήματα τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ καὶ κατέλαβαν τὴν πόλι.

Πρέπει ἐδῶ νὰ σημειωθῆ ὅτι μὲ τὰ πρῶτα θύματα τοῦ Ἰταλικοῦ βομβαρδι-

σμοῦ τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν ἐπιχειρήσεων ἦτο καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Σταθόπουλος Ἰωάννης τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὁ ὁποῖος περιπολοῦσε στὴ συνοικία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ ἐφονεύθη κατὰ τὸ βομβαρδισμὸ ποὺ ἔγινε στὶς 9 π.μ. παρὰ τὴν Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία.

Γενικῶς πρέπει τὰ τονισθῆ ὅτι κατὰ τὴν κρίσιμη αὐτὴ περίοδο γιὰ τὸ Ἔθνος ἡ Ἀστυνομία Πατρῶν, ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος ἐνεστερνίσθησαν τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπεβλήθη καὶ ἐχόμενοι τῶν Ἐθνικῶν παραδόσεων, ἠργάσθησαν ὁ καθένας στὸν τομέα τῆς εὐθύνης του μετὰ ἀπαραιτήτου ζήλου, προθυμίας καὶ αὐτοθυσίας.

220. Περίοδος τῆς κατοχῆς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1941 μέχρι τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1943.

Στὶς 6 τὸ ἀπόγευμα τῆς 26ης Ἀπριλίου 1941 οἱ Γερμανοὶ ἔμπαιναν στὴν πόλι τῶν Πατρῶν. Ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τὴν 1η Ἰουνίου 1941, δηλαδὴ ἐπὶ 2 μῆνες περίπου. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κατὰ τὸ δίμηνο αὐτὸ ἡ Γερμανικὴ μονάδα κατοχῆς δὲν ἐξεδήλωσεν ἐχθρικὲς διαθέσεις πρὸς τοὺς πολίτες καὶ πρὸς τὶς Ἑλληνικὲς Ἀρχές. Ἔτσι ἡ Ἀστυνομία δὲν ἀντιμετώπισε σοβαρὲς δυσχέρειες στὰ καθήκοντά της.

Τὸν Ἰούνιο ὅμως τοῦ 1941 ἡ Γερμανικὴ μονάδα ἀπεχώρησε καὶ ἦλθαν στὴν πόλι ὡς στρατὸς κατοχῆς Τμήματα τοῦ Ἰταλικοῦ Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα ἦσαν πλαισιωμένα μὲ ἀνάλογους καραμπινιέρους, δηλαδὴ ἀστυνομικοὺς τῆς Καραμπινιερίας. Ἡ Ἰταλικὴ αὐτὴ Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία ἐγκατέστησε τὰ γραφεῖα της στὴν οἰκία Παπαγιαννοπούλου ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἁγ. Γεωργίου.

Οἱ Καραμπινιέροι ἐγκατεστάθησαν σὲ διάφορα οἰκήματα μέσα στὴν πόλι. Οἱ Ἰταλοὶ γενικῶς στρατιωτικοὶ καὶ ἀστυνομικοὶ ἔφεραν βαρέως τὸν ἐξευτελισμὸ καὶ τὴν πανωλεθρία ποὺ ἔπαθαν στὴν Ἀλβανία καὶ γι' αὐτὸ ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζουν καταπιεστικὰ μέτρα κατὰ τῶν πολιτῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἔναντι τῶν Ἀρχῶν ἡ συμπεριφορὰ τῆς Ἰταλικῆς Ἀστυνομίας δὲν ὑπῆρξε διαφορετική.

Ὁ Διοικητὴς λοιπὸν τῶν Καραμπινιέρων μόλις ἐγκατεστάθη στὴν πόλι ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι Πατρῶν νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ καταστάσεις ὀνομαστικὲς ὅλων τῶν κομμουνιστῶν τῆς πόλεως. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν ἦτο τότε ὁ Διευθυντὴς Α' κ. Κιόλας Γεώργιος, Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας ἦτο ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Κοντοκόλιας Βασίλειος καὶ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Κομμουνιστοῦ ἦτο τότε ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος. Οἱ ἀνωτέρω ἀπήντησαν στὸ ἔγγραφο τῆς Καραμπινιερίας ὅτι στὴν πόλι τῶν Πατρῶν δὲν ὑπῆρχαν κομμουνισταί, γιατὶ ὅλοι σχεδὸν ἐπὶ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶχαν δηλώσει μεταμέλειαν καὶ εἶχαν διαγραφῆ τῶν κομμουνιστικῶν βιωλίων τὰ ὁποῖα καὶ κατεστράφησαν.

Ἐπίσης ἀνεφέρθη ὅτι ὅσοι ἦσαν ἀμετανόητοι καὶ ἐπικίνδυνοι κομμουνισταὶ εἶχαν ἐκτοπισθῆ στὸ χῶρο τῆς Ἀκροναυπλίας, ἀλλὰ αὐτοὶ ἀπελευθερώθησαν ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα καὶ εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς μεταβάσεως καὶ διαμονῆς των.

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ ὀφείλεται στὴ σύνεσι καὶ τὸν πατριωτισμὸ τῶν ἀστυνομικῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπρόκειτο νὰ παραδώσουν στοὺς Ἰταλοὺς "Ελληνας ἔστω καὶ ἂν αὐτοὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐβυσοδόμουν κατὰ τῆς πατρίδος των.

Οἱ Ἰταλοὶ ὅμως ἐξεμάνησαν γιὰ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ ἐξεδήλωσαν τὴ μανία τους κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἀστυνομικῶν, ἤτοι τοῦ Διευθυντοῦ κ. Κιόλα Γεωργίου, τοῦ Ἀστυνόμου κ. Κοντοκόλια Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Παναγιωτοπούλου Νικολάου, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσαν στὰ γραφεῖα τῆς Καραμπινιερίας καὶ τοὺς περιώρισαν στὸν προθάλαμο ἐπὶ μιὰ ἡμέρα, ὑποχρεώ-

νοντας αὐτοὺς νὰ μένουν ὄρθιοι καὶ ἀπειλοῦντες ὅτι θὰ ἐπιβάλουν αὐστηρὲς κυρώσεις γιὰ τὴν ἀρνητική τους στάσι.

Ἔτσι ἄρχισαν νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς μέτρα κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν. Ὁ Διευθυντὴς κ. Κιόλας κατηγορήθη ὅτι ἀρνεῖται συνεργασία μὲ τὸ στρατὸ κατοχῆς καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσι τῇ ἀξιώσει τῶν Ἰταλῶν. Πρὶν γίνῃ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κ. Κιόλα, στὶς 2 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Κουτᾶς Ἰωάννης ποὺ ὑπηρέτει στὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας περιωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Ἀστυνομίας στὸ σπίτι του, γιατὶ ὅπως ἀνεκοινώθη, δὲν ἐτήρησε κατὰ τὴ διάκεια τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου καλὴ στάσι ἔναντι τῶν εἰς Πάτρας Ἰταλῶν ὑπηκόων, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐξετοπίσθη ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς στὶς 22 Αὐγούστου γιὰ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα στὸ χωρίο Δουνέϊκα τοῦ Νομοῦ Ἠλείας.

Ἐν τῷ μεταξὺ παρουσιάσθησαν καὶ διάφοροι κακοποιοὶ καὶ καταδότες Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ εὐτελῆ ἐλατήρια κινούμενοι καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὰ μέλη τῆς Ἰταλικῆς παροικίας ποὺ ἦσαν ἀρκετά, κατήγγειλαν διάφορα ἀσύστατα πράγματα καὶ ἔτσι ἐξέσπασε ἕνα κῦμα συλλήψεως πολλῶν πολιτῶν μὲ ποικίλες κατηγορίες καὶ γιὰ διάφορες ἀφορμές.

Ἀπὸ τότε τὸ ἔργο τῆς ὑπόδουλης καὶ ὑπὸ καταθλιπτικὲς συνθῆκες ἐργαζομένης Ἀστυνομίας τῶν Πατρῶν ἔγινε ἐξαιρετικὰ δύσκολο καὶ λεπτό.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεστάλη ὡς Διευθυντὴς Πατρῶν ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Κόκκινος Νικόλαος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Κιόλα. Ὁ κ. Κόκκινος κατέστρωσε σχέδιο ἐξουδετερώσεως τῶν ἐνεργειῶν τῶν καταδοτῶν, εἴτε καταδιώκοντας αὐτούς, ἐφόσον ἦσαν γνωστοὶ καὶ σεσημασμένοι κακοποιοί, κλέπται ἢ διαρρῆκται, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς συλλήψεώς των ὡς ὑπόπτων ἢ ἐνόχων διαφόρων κλοπῶν καὶ διαρρήξεων ποὺ διεπράττοντο, εἴτε παρακολουθῶντας τὶς ἐνέργειές τους εἰς βάρος Ἑλλήνων πολιτῶν, ὁπότε εἰδοποιοῦντο ἐγκαίρως οὗτοι νὰ διαφεύγουν καὶ νὰ προστατεύωνται ὥστε νὰ μὴν εὑρίσκωνται καὶ συλλαμβάνωνται ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς.

Ἔτσι ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Ἀσημάκης Γεώργιος ποὺ ὑπηρέτει τότε στὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας παρακολουθῶν τοὺς Ἕλληνες καταδότες, διεπίστωσεν ὅτι δύο γνωστοὶ κακοποιοί, ὁ Γεωργόπουλος ἢ Ἀνδραβιδιώτης Ἰωάννης καὶ ὁ Σελεχόπουλος ἢ Σελέχος Γεώργιος, εἶχαν προσληφθῆ ὡς πληροφοριοδότες ἀπὸ τοὺς Καραμπινιέρους καὶ εἶχαν κατηγορήσει πολλοὺς ἐθνικόφρονες πολίτες, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ ἐφυλακίσθησαν.

Ἐπεκοινώνησε τότε ἀμέσως μὲ τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν κ. Ν. Πλαστήραν καὶ τὸν Ἀνακριτὴν κ. Κ. Ἠλιόπουλον καὶ ἐν συννενοήσει μὲ αὐτοὺς συνέλαβαν αἰφνιδιαστικῶς τοὺς ἀνωτέρω κακοποιοὺς στοὺς ὁποίους ἀπηγγέλθη κατηγορία γιὰ κλοπὴ διὰ ρήξεως, ποὺ ἐσκηνοθετήθη καταλλήλως. Ἔτσι οἱ δύο αὐτοὶ κακοποιοὶ προεφυλακίσθησαν καὶ δὲν μπόρεσαν νὰ συνεχίσουν τὴν ἐπαίσχυντη δρᾶσι τους κατὰ τῶν πατριωτῶν τους.

Παράλληλα, ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πατρῶν κατὰ τὴν κρισιμωτάτη αὐτὴ περίοδο γιὰ τὸν πληθυσμὸ τῆς πόλεως, φρόντισε νὰ προωθηθῇ ἡ συγκρότησις λαϊκῶν συσσιτίων, τῶν ὁποίων τὴν ἐποπτείαν εἶχεν ὁ Διευθυντὴς Πατρῶν κ. Κόκκινος. Ἔτσι ἠλλατώθη καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀποβιταμινώσεως ποὺ ἐμάστιζε τοὺς πολίτες θνησιμότης τους. Ἀλλὰ ἐνῷ ἡ Ἀστυνομία διεξήγαγε τὸν ἀγῶνα αὐτὸ γιὰ τὸ λαὸ ποὺ ἔπασχε καὶ ὑπέφερε, παρουσιάσθη τὸ 1942 καὶ ἡ νέα μάστιγα. Συνεκροτήθη δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο (Ε.Α.Μ.) τὸ ὁποῖο, ὡς γνωστόν, δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ συγκεκαλυμμένο (καμουφλαρισμένο) τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὸ ὁποῖο ἀποκλειστικὸ σκοπὸ εἶχεν, ὄχι τὴ φθορὰ τοῦ στρατοῦ κατοχῆς, ἀλλὰ τὴν κατάστρωσι σχεδίων ἐξουδετερώσεως κάθε ἐνεργείας τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ποὺ ἀπόβλεπε στὸ συντονισμὸ τοῦ διεξαγομένου ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Ἔτσι ἄρχισαν καὶ οἱ δολοφονίες ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν

πού δὲν συμφωνοῦσαν πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὶς ἀντεθνικὲς βλέψεις καὶ σκοπούς των. Ἰδίᾳ ἐδολοφονοῦντο ὡς δῆθεν προδότες Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλες προσωπικότητες πού εὑρίσκοντο στὶς ἐπαρχίες περιμένοντας τὴν εὐκαιρία νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες των.

Τὸ Ε.Α.Μ. δυστυχῶς καὶ στὴν πόλι τῶν Πατρῶν κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ σ' ὅλα τὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ νὰ στρατολογήσῃ μεταξὺ κυρίως τῶν ἀφελῶν, μεγάλο ἀριθμὸ ὀπαδῶν, γιατὶ παρουσιάζετο ὡς δῆθεν προστάτης τῶν καταδυναστευομένων ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς πολιτῶν καὶ ὅτι ἐπεδίωκε τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς πατρίδος.

Ἀργότερα συνεκροτήθη καὶ ὁ Ε.Λ.Α.Σ., ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἔστρεψε ἀργότερα τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Κράτους.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ θέρους τοῦ 1942 τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, τοῦ ὁποίου Διοικητὴς ἦταν ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Κοντοκόλιας, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κ. Κόκκινου ἀπεφάσισαν νὰ ἀντιδράσουν στὶς ἐνέργειες τοῦ Ε.Α.Μ.

Διέταξαν λοιπὸν τὸν Προϊστάμενο τῆς Ὑπηρεσίας Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, Ὑπαστυνόμον κ. Καραμπούλην Παναγιώτην καὶ ἔκαμε στενὴ παρακολούθησι ὡρισμένων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἔτσι κατωρθώθη νὰ διαλυθῇ ὁ παράνομος μηχανισμὸς πού διηυθύνετο ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., Κων/νον Φ... καὶ Ἀνδρέαν Ρ..., οἱ ὁποῖοι ἔβλαπταν πολύ, γιατὶ ἐξουδετέρωναν καὶ πρόδιδαν κάθε κίνησι ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

Ἐπίσης πρέπει νὰ μνημονευθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας, προκειμένου νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετακίνησιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχαν ἀπαγορεύσει οἱ Ἰταλικὲς ἀρχὲς κατοχῆς ἐξέδωκε πολλὰ δελτία ταυτότητος αὐτῶν μὲ πλαστὰ στοιχεῖα ταυτότητος καὶ ἔτσι κατώρθωσαν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ διαφύγουν εὔκολα πρὸς τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες των.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐκπομπὴ ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἀθηνῶν
κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου,
ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ**

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς Κυριακάτικες κουβέντες, ποὺ μᾶς συγκεντρώνουν αὐτὴ τὴν ὥρα γύρω ἀπὸ τὸ μικρόφωνο, εἴχαμε μιλήσει γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ κατοικοῦν μὲν μέσα στὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ ἡ ψυχική τους ἰθαγένεια βαστάσει ἀπὸ τὴ λαοδικεία τῆς Ἀποκαλύψεως. Οἱ ἄνθρωποι γιὰ τοὺς ὁποίους τὸ πνεῦμα μίλησε πρὸς τὸν προφήτη μὲ αὐτὰ τὰ μαστιγωτικά λόγια: «Οἶδα σου τὰ ἔργα καὶ ἔγνων ὅτι ψυχρὸς οὔτε εἶ οὔτε ζεστός. Ὄφελες ψυχρὸς ἦν ἢ ζεστός. Νῦν δὲ ὅτε οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός, ἀλλὰ χλιαρός, μέλλω σε ἐμέσειν ἐκ τοῦ στόματός μου».

Προσπάθησα τότες νὰ ξηγήσω τὴ δίκαιη ὀργὴ ποὺ πάλλεται μέσα σ' αὐτὲς τὶς σκληρὲς φράσεις τοῦ Ἰωάννου, καὶ τίς κάνει ν' ἀποτυπώνουνται σὰν γράμματα μὲ πυρωμένο σίδερο πάνω στοὺς λαοδικεῖς ὅλων τῶν ἡρωϊκῶν ἐποχῶν, τῶν ἐποχῶν ποὺ ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο μιὰ ἴσια καὶ ἀνεπιφύλαχτη ἀπάντηση, τὸ μεγάλο **«ναὶ»** ἢ τὸ μεγάλο **«ὄχι»** τοῦ ποιητή. Οἱ Λαοδικεῖς κάθουνται στὴ μέση καὶ ἡ σημαία τους γράφει **«ναὶ μὲν ἀλλὰ ὄχι»**. Εἶναι ἡ σημαία τῆς πονηριᾶς καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ προφήτη τοὺς ξερνᾶ μὲ ἀηδία ἀπὸ το στόμα του «Νῦν δὲ ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός, ἀλλὰ χλιαρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου».

Στὴν ὁμιλία ἐκείνη σταμάτησα περισσότερο στοὺς λόγους τῆς Λαοδικείας, καὶ προσπάθησα νὰ καθορίσω τὶς εὐθύνες ποὺ πέρνουν ἀπάνω τους τούτη τὴν ἐποχὴ τοῦ χρέους ἀντίκρυ στὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἀντίκρυ στὴν Ἱστορία τούτης τῆς Χώρας, καὶ ξήγησα πὼς πέρνουν ἀπάνω τους αὐτὲς τὶς τρομερὲς εὐθύνες, ἴσα - ἴσα γιατὶ ἀγωνίζουνται νὰ μείνουν χωρὶς καμμίαν εὐθύνη, τὴν ὥρα ποὺ κρίνουνται ὅλες οἱ ἐλευθερίες μας, ἀκόμα καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ νἄχουμε μιὰ πατρίδα, μιὰ παράδοση καὶ μιὰ ἐθνικὴ φυσιογνωμία ὅπως μᾶς τὴν ἐσφυρηλάτησαν ἀγῶνες σκληροὶ καὶ ἱεροὶ 3000 χρόνων. Ἐπέμεινα περισσότερο στοὺς Ἕλληνες Λαοδικεῖς τοῦ πνευματικοῦ τομέα, πρῶτο γιατὶ τὸ τέταρτό μας τοῦτο προσπάθησε πάντα νὰ κινεῖται μέσα σὲ μίαν ἀτμόσφαιρα πνευματική, καὶ δεύτερο γιατὶ ὅλοι τὸ ξαίρουμε καὶ τὸ πιστεύουμε, πώς: ὁ πνευματικὸς κόσμος ἑνὸς λαοῦ βρίσκει τὸ πιὸ μεγάλο χρέος τῆς ἀποστολῆς του, καὶ ἐχτελεῖ τὴν ὑψηλότατη θητεία του, ἀκριβῶς αὐτὲς τὶς κρίσιμες ὧρες ποὺ ἡ φυλὴ διεξάγει τὸν πιὸ σκληρὸ ἀγώνα γιὰ τὴν ὕπαρξή της.

Ἡ ὁμιλία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Λαοδικείας εἶχε τὸν ἀντίχτυπο ποὺ εἶταν φυσικὸ νἄχῃ. Οἱ Λαοδικεῖς ποὺ ἀναπαύονταν στὸν ἀπυρόβλητον τομέα τῆς χλιαρῆς των οὐδετερότητος, καὶ περίμεναν μέσα στὸ ἀπάγγειό τους τὸ τέλος τοῦ ἀγώνα, γιὰ νὰ ἰδοῦν ποῦ θ' ἀποφασίσουν νὰ προσκολληθοῦν ὡς οὐραγοί, ἀναταράχτηκαν ἀπὸ τὴν πέτρα ποὺ ἔπεσε στὴ λίμνη τῆς καιροσκοπίας τους. Προσποιήθηκαν τοὺς ὀργισμένους καὶ ἄρχισαν νὰ φωνάζουν. Λέγω προσποιήθηκαν, γιατὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Λαοδικείας πραγματικὰ δὲν ὀργίζονται. Γιὰ νὰ φτάσῃ ἕνας πνευματικὸς ἄνθρωπος ὡς τὴν ὀργή, χρειάζεται κάποια πίστη ποὺ νἄχῃ βιολογικὴ σημασία γιὰ τὸν πιστεύοντα, καὶ ποὺ νὰ κακοποιεῖται ἀπὸ κάποιον. Χρειάζεται ἀκόμη κάποια θερμοκρασία ἀνεβασμένη σὲ ὑψηλοὺς βαθμούς. Καὶ πῶς θὰ γίνῃ ὅταν εἶναι γνωστὸ πὼς ἡ πίστη ποὺ φλογίζει λείπει ὁλότελα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Λαοδικείας, καὶ αὐτοὶ εὑρίσκονται σὲ μιὰ διαρκῆ ὑποθερμία; Τί λογῆς φωτιὰ μπορεῖ ν' ἀνάψῃ ἀπὸ ἕνα ὀργανισμὸν ὑποτονικό, ποὺ ψευτοζῇ μέσα στὴ χλιαρὴ ὑποθερμία του; Οἱ ἄνθρωποι τῆς Λαοδικείας λοιπὸν δὲν ὀργίζονται. Μετροῦν, ὑπολογίζουν, ψιθυρίζουν τὶς ἰδέες τους, κάμουν παραχωρήσεις ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὀργισθοῦν, δὲν ὀργίζονται. Προσποιοῦνται λοιπὸν τοὺς ὀργισμένους, βγάζουν μὲ προσοχὴ τὸ κε-

φάλι ἀπὸ τ' ἀπάγγειο καὶ παραπονιοῦνται πὼς τοὺς ἀδικοῦμε. Καὶ ὄχι μόνο τοὺς ἀδικοῦμε, ἀλλὰ—καὶ αὐτὸ δὰ εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο—προσβάλλουμε τὴν «ἐλευθερία τοῦ πνεύματος» δηλαδὴ... τοῦ δικοῦ τους πνεύματος, τοῦ πνεύματος τῆς Λαοδικείας. Εἴχαμε, μᾶς λένε, ὡς τώρα τοὺς «στρατευόμενους διανοουμένους», καὶ ἐννοοῦν τοὺς κόκκινους λύκους τοῦ κομμουνισμοῦ, πού ἀφοῦ οἱ ἴδιοι ὑποδουλώθηκαν στὸν πνευματικὸ φασισμὸ ἑνὸς ξένου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ, θέλουν νὰ παρασύρουν κι' ἄλλους στὸ στρατόπεδο τοῦ πνευματικοῦ των Μποῦλκες. Τώρα ἔχουμε καὶ ἐσᾶς τοὺς ἄλλους. Τί εἶστε λοιπὸν ἐσεῖς; Καὶ ἐσεῖς εἶστε «στρατευόμενοι» μιᾶς παρατάξεως. Καὶ σεῖς λοιπὸν εἶστε ἄνθρωποι τοῦ πάθους. Ἐμεῖς ὅμως δὲν εἴμαστε οὔτε μαζί σας, οὔτε μαζί τους. Ἐμεῖς εἴμαστε χωρὶς πάθος, καὶ τώρα θὰ μαζευτοῦμε γύρω σ' ἕνα δημοσιογραφικὸ ὄργανο νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος.

Οἱ καλοί μου οἱ ἄνθρωποι τῆς Λαοδικείας! Ἂν νομίζουν πὼς μποροῦν νὰ ξεγλυστρήσουν ἔτσι εὔκολα! Πρῶτον: Μᾶς ὁρκίζονται πὼς αὐτοὶ δὲν στρατεύονται, καὶ συγχρόνως ὀργανώνουνται γύρω σὲ ἕνα δημοσιογραφικὸ ὄργανο γιὰ νὰ ἀγωνιστοῦν. Ἐναντίον τίνος; Ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων τοῦ πάθους. Νὰ λοιπὸν πού ξεκίνησαν γιὰ ἕναν ἀγώνα, στρατεύονται γιὰ ἕναν ἀγώνα, συντάσσουνται σὲ φάλαγγα μέσα στὶς σελίδες δικοῦ των δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου, πού γίνεται ἔτσι ὄργανο μάχης. Ἢ ὄχι; Πέφτει λοιπόν, πολὺ εὔκολα σκισμένη, ἡ προσωπίδα τοῦ «μὴ στρατευομένου διανοούμενου». Τώρα μένει νὰ δοῦμε τὰ φλάμπουρα πού πρόκειται νὰ διαφεντέψῃ αὐτὴ ἡ νέα ἀγωνιστικὴ ὁμάδα, ἡ ὁμάδα τῆς λαοδικείας. Δυὸ εἶναι τὰ συνθήματα πού ρίχνει στὸ μανιφέστο της. Πρῶτο ἀγώνας γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος· δεύτερο, ἀγώνας κατὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ πάθους.

Ἂς τὸ ἐξετάσουμε τὸ ἕνα ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἄλλο, νὰ δοῦμε μήπως πραγματικὰ ὑπάρχει κάποια οὐσία καὶ κάποιο ἰδεολογικὸ περιεχόμενο μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἐμβατήρια.

Ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος. Τί σόϊ πρᾶμα εἶναι αὐτὴ «ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος τῆς λαοδικείας». Ὡς τώρα ἡ φράση αὐτὴ ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ καμουφλὰζ τῶν λογίων πού βρίσκουνται στὴ δούλεψη τῆς πέμπτης φάλλαγγας. Ὅλοι ξαίρουμε πιὰ σήμερα πόσο ἐπιστημονικὰ εἶναι ὠργανωμένη σ' ὅλο τὸν κόσμο ἡ προπαγάνδα τῆς κόκκινης δικτατορίας. Οἱ ἐντολὲς καὶ τὰ συνθήματά της εἶναι ἀπόσταγμα πολύχρονης μελέτης πάνω στὴν ψυχολογία τῶν ὄχλων. Τὸ ὅπλο της εἶναι ὁ λόγος. Τὰ βλήματα, οἱ λέξεις. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού ὁ ἀμυντικὸς ἀγώνας τῶν δημοκρατικῶν λαῶν ἐναντίων τοῦ φασισμοῦ πῆρε τὴ ρητὴ ἰδεολογική του μορφή, τὰ συνθήματά του στάθηκαν, ὅπως εἶταν φυσικό, μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀρνήσεις ἐνάντια στὰ συνθήματα τοῦ φασισμοῦ. Δικτατορία ὁ Χίτλερ; Δημοκρατία οἱ Σύμμαχοι. Κατευθυνόμενη σκέψη ὁ Χίτλερ; Πνευματικὴ ἐλευθερία οἱ Σύμμαχοι. Ζωτικὸς χῶρος ὁ Χίτλερ; Ἐθνικὴ ἐνεξαρτησία τῶν λαῶν οἱ Σύμμαχοι. Καὶ πάει λέγοντας. Ὁ ἀγώνας τῶν λαῶν πού πολέμησαν τὸ φασισμὸ εἶταν μιὰ σειρὰ ἀπὸ **«ὄχι»**. Γύρω σ' αὐτὲς τὶς ἱερὲς ἀρνήσεις γύρω σ' αὐτὲς τὶς φανατικὲς ἀντιδράσεις πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς δουλείας, ταμπουρώθηκαν, πολέμησαν καὶ ματώθηκαν οἱ λαοί. Πολέμησαν καὶ ματώθηκαν οἱ λαοὶ πού πιστεύουν στὶς ἰδέες καὶ τὶς κάμουν αἷμα καὶ ζωή. Γιατὶ οἱ λαοὶ οἱ ἐλεύθεροι καὶ μὴ ἀγελαῖοι, θέλουν νὰ ξαίρουν γιατὶ πολεμοῦν καὶ γιατὶ πεθαίνουν. Τότε οἱ ἐπιστήμονες τοῦ κόκκινου φασισμοῦ κατέβασαν ἀμέσως τὶς σημαῖες τῆς μεγάλης Ρωσικῆς ἐπανάστασης, πού εἶχανε γραμμένα ἀπάνω τους σύμβολα καλὰ μονάχα γιὰ τὴν εἰδικὴ ἐκείνη ἱστορικὴ καὶ ψυχολογικὴ περίσταση. Σκέπασαν τὴ **«δικτατορία τοῦ προλεταριάτου»** καὶ μίλησαν καὶ κεῖνοι γιὰ **«Δημοκρατία»** μόνο πού τὴν εἶπαν **«'Ανατολικοῦ τύπου»** καὶ αὐτὸ ἔγινε σὰν τελείωσε ὁ πόλεμος καὶ ὕστερα. Ἔκρυψαν τὴ σημαία τοῦ διωγμοῦ τῆς θρησκείας, ἡ ὁποία ξαφνικὰ ἔπαψε νὰ εἶναι **«τὸ ὄπιον τοῦ λαοῦ»** καὶ ὁ διωγμός της εἶταν ἀντίθετος μὲ τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος πού κινοῦσε τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως. Καὶ παντοῦ πιὰ πάνω στὶς παληὲς ἐπιγραφὲς τῆς Δικτατορίας,

βιαστικὰ κολνοῦσε ἡ ἐτικέττα τῆς ἐλευθερίας. Ἔτσι ἔχουμε καὶ στὸν τόπο μας τὴ λέξη κολλημένη σ' ὅλα τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργα τῆς πέμπτης φάλαγγος. **Ἐλεύθερη Ἑλλάδα, Ἐλεύθεροι Καλλιτέχνες, Ἐλεύθερα Γράμματα, Ἐλεύθερος Ἀγρότης. «Ἐλευθέρα Κέρκυρα»** θὰ ἀπαντοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ προπαγαντιστὲς τῆς σκλαβιᾶς χαλκεύουν τὶς ἁλυσίδες στ' ὄνομα τῆς ἐλευθερίας. **«Λευτεριὰ στὸ λαὸ—θάνατο στὸ φασισμὸ»** φώναζαν οἱ ὀφθαλμορύχοι καὶ οἱ γυναικοσφαγεῖς τοῦ Δεκέμβρη. Καὶ ἐξετέλεσαν 100 χιλιάδες γυναικόπαιδα, διότι δὲν ἐπρόφτασαν νὰ σφάξουν τὰ τρία ἑκατομμύρια τῶν γνήσιων Ἑλλήνων ποὺ εἶχε ἀποφασίσει ὁ Ἄρης ὁ Βελουχιώτης. Εἶμαι βέβαιος πὼς ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος γιὰ τὴν ὁποία ὀργανώνουνται οἱ χαρτένιοι ἀλεξιπτωτιστὲς τῆς Λαοδικείας δὲν εἶναι ἡ ἐλευθερία τῶν κουκουέδων. Ποιά εἶναι λοιπόν; Φαντάζομαι πὼς ἐννοοῦν τὴν ἐλευθερία τῆς καιροσκοπίας τους. Τὸ πολύτιμο ἀπάγγειο τους νὰ μὴν παραβιαστεῖ. Τί ἄλλο; Τί ἄλλο; Ὑπάρχει ὡστόσο κάτι ἄλλο ποὺ κάνουν πὼς δὲν τὸ καταλαβαίνουν τόσο οἱ ἄνθρωποι τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου ὅσο καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Λαοδικείας. Καὶ αὐτὸ τὸ κάτι εἶναι πολὺ ἁπλὸ καὶ πολύ, πάρα πολὺ παληό. Εἶναι ἡ ἐθνικὴ ἐλευθερία.

Καὶ νὰ γιὰ ποιὰ ἐλευθερία τοὺς καλοῦμε νὰ ἀγωνιστοῦν, ἐμεῖς, οἱ ἄνθρωποι τοῦ πάθους. Καὶ ἐδῶ ἀποκρινόμαστε στὸ δεύτερο σύνθημά τους. Ναί. Εἴμαστε οἱ ἄνθρωποι τοῦ πάθους. Ἀγαποῦμε μὲ πάθος τὴν ἐθνική μας ἐλευθερία γιατὶ ξαίρουμε τὸ περιεχόμενό της. Γιατὶ ξαίρουμε πὼς χωρὶς αὐτή, τὴν πρωταρχική, τὴ θεμελιακή, τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἐθνικὴ ἐλευθερία, δὲν εἶναι βολετὸ νὰ ὑπάρξῃ καμμιὰ ἀπὸ τὶς ἄλλες, τὶς ἐπὶ μέρους ἐλευθερίες. Οὔτε κοινωνικὴ ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη, οὔτε ἐλευθερία τέχνης, οὔτε ἐλευθερία σκέψεως, οὔτε ἐλευθερία γνώμης, οὔτε ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου, οὔτε ἐλευθερία δημιουργίας καὶ χαρούμενης ἐργασίας. Καὶ γι' αὐτὴ τὴν ἐλευθερία, γι' αὐτὲς τὶς ἐλευθερίες, ἀγωνιζόμαστε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες διανοούμενοι, μὲ πάθος, μὲ ἀληθινὸ πάθος, χωρὶς νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ ἡ πολιτικὴ τῶν κομμάτων. Μὲ τὸ ἴδιο αὐτὸ πάθος, ποὺ τόσο τὸ τρέμουν οἱ ὑποθερμικοὶ πάροικοι τῆς Λαοδικείας, καὶ ποὺ τόσο καλὰ τὸ ξαίρουν αὐτοὶ ποὺ πολέμησαν στὴν Πίνδο, καὶ στὴ Γραμμὴ Μεταξᾶ, καὶ στὰ καράβια, καὶ στοὺς οὐρανούς, καὶ στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Ἰταλία. Εἶναι τὸ ἴδιο πάθος ποὺ ἔστρωνε στοὺς δρόμους μισὸ ἑκατομμύριο Ἕλληνες νεκροὺς στὰ χρόνια τῆς Σκλαβιᾶς. Εἶναι τὸ ἴδιο πάθος ποὺ κινεῖ σήμερα τὰ ἐννιὰ δέκατα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ νὰ κρατήσῃ τὴ λεφτεριά του, εἶναι τὸ πάθος, τὸ ἀρχαῖο του πάθος, ποὺ τὸν κρατᾷ στὸ πόδι, ἄγρυπνον συνεχιστὴ τοῦ ἀγώνα, ποὺ ἄρχισε τὴν 28η Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ὁ ὁποῖος δὲν τέλειωσε ἀκόμα, καὶ ποὺ θὰ τελειώσῃ τὴ μέρα ποὺ ἡ Ἑλλάδα θὰ ἀνήκῃ μόνο στοὺς Ἕλληνες.

Σ' αὐτὸν τὸν πόλεμο, ποὺ εἶναι ὁ πιὸ μεγάλος πόλεμος τῶν νέων μας χρόνων ὕστερ' ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ 21α δὲν χωρᾶν οὐδέτεροι. Ἐδῶ εἴμαστε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ οἱ Ἕλληνες κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ Σλαῦοι, λίγοι ἐμεῖς, μιλλιούνια ἐκεῖνοι. Ἡ ἀτμόσφαιρα δὲ μοῦ φαίνεται πολὺ κατάλληλη γιὰ τὴν παροικία τῆς φιλολογούσης Λαοδικείας. Θέλουν νὰ εἴμαστε «στρατευόμενοι». Εἴμαστε: στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Μαζί μας ἔχουμε τὸν Κοραῆ, τὸ Σολομό, τὸ Βαλαωρίτη, τὸν Κάλβο, τὸν Παλαμᾶ, τὸν Πολίτη, τὸν Καρκαβίτσα, τὸν Παπαδιαμάντη, τὴν Κυρία Δέλτα, τὸν Ψυχάρη, τὸν Πάλλη, τὸν Βερναρδάκη, τὸ Μαβίλη, τόσους καὶ τόσους, ὅλους τοὺς μεγάλους Ἕλληνες τοῦ πάθους. Κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν κατάγεται ἀπὸ τὴ Λαοδικεία. Καὶ ὅλοι τους ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος, ἀγωνίστηκαν μὲ πάθος καὶ ὄχι μὲ φρόνημη ὑποθερμία, γιατὶ ξαίραν πὼς ἐλευθερία τοῦ πνεύματος δὲν νοεῖται χωρὶς ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδας, καὶ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδας δὲν νοεῖται μὲ ἕνα στρατόπεδο χαρτανθρώπων, ποὺ ὀνειρεύουνται τὴ δική τους ἐλευθερία τύπου Λαοδικείας, ὅταν οἱ Σλαῦοι χτυπᾶνε τὶς πῦλες τῶν συνόρων μας ἀπὸ χίλιες μεριές, καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σφάζονται σὰν ἀρνιά, γιὰ νὰ κάμουν αὐτοὶ ἄνετα τὸ ἰδεολογικὸ κήρυγμα τῆς ἀνανδρείας τους.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΑ ΔΑΚΤΥΛΙΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ
— ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β'
κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

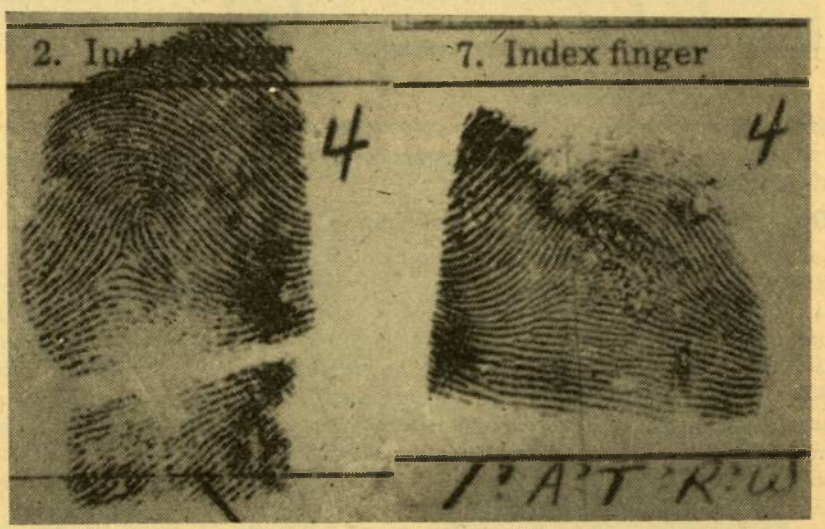
ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

12.—Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα κατεστραμμένα πλήρως ἐκ τραύματος.
13.—Οὐλαὶ ἐπὶ τμήματος μόνον τοῦ δακτύλου.

***

12. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα κατεστραμμένα πλήρως ἐκ τραύματος.

Πλήρης θεωρεῖται· ἡ ἐπὶ τῆς ραγὸς τοῦ δακτύλου δημιουργηθεῖσα οὐλὴ ἡ ἔχουσα κατεστρέψει τελείως τὰς θηλοειδεῖς γραμμὰς τοῦ ἀποτυπώματος εἰς τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε νὰ μὴν δυνάμεθα μετ' ἀκριβείας καὶ ἀσφαλείας νὰ καθορίσωμε τὸν τύπον αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ καταμετρήσωμε τὰς γραμμάς, δηλαδὴ τὰς ἀπὸ τοῦ δέλτα μέχρι τοῦ κέντρου εἰς τὰ τοῦ τύπου τῶν λούπς καὶ τὴν προεκτεινομένην εἰς τὰ τοῦ τύπου τῶν γόρς. Ὅθεν εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ δάκτυλον εἶναι τόσον βαρέως τραυματισμένον, ὥστε νὰ μὴν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμε τὸν τύπον τοῦ ἀποτυπώματος αὐτοῦ οὐδὲ νὰ τοῦ δώσωμε τὰς ὑπολοίπους ταξινομήσεις, τότε τοῦ δίδομε τὸν τύπον καὶ τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι αὐτοῦ

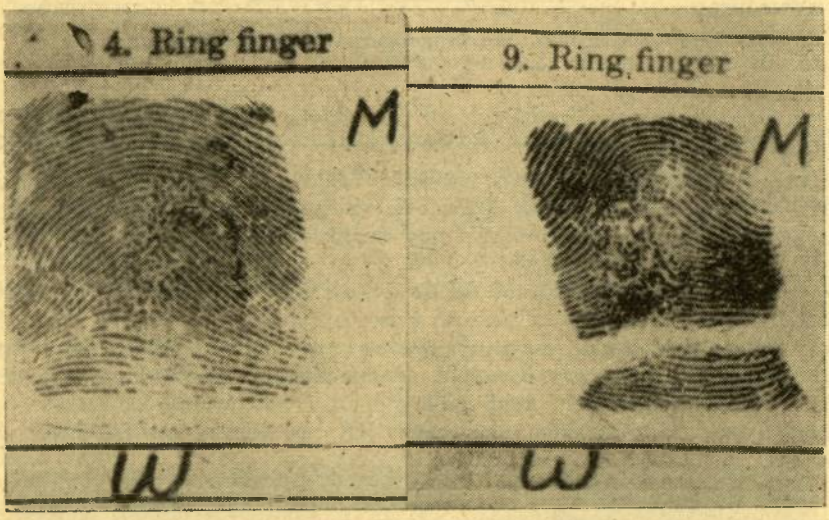
Εἰκὼν 24

δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός, δηλ. ἂν φέρῃ οὐλὴν λ.χ. ὁ δεξιὸς δείκτης τοῦ δίδομε τὸν τύπον καὶ τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἀριστεροῦ δείκτου.

Ἔτι δὲ τὸ κατεστραμμένον ἐντελῶς ὑπὸ τῆς οὐλῆς δακτυλικὸν ἀποτύπωμα λαμβάνει ὅλων τῶν ἄλλων τύπων τοὺς χαρακτηρισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους δυνατὸν νὰ ἀνῆκεν. Αἱ ὑπόλοιποι ταξινομήσεις δηλαδὴ ἡ καταμέτρησις τῶν γραμμῶν ἢ τῆς προεκτεινομένης δέον νὰ βασίζωνται καὶ νὰ ἐπηρεάζωνται ἀπὸ τὸν τύπον εἰς τὸν ὁποῖον μᾶλλον ὡς διαφαίνεται θὰ ἀνῆκεν τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα. Εἰς τὴν

εἰκόνα 24 εἰκονίζεται δακτυλικὸν ἀποτύπωμα φέρον πλήρη οὐλήν. Τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα ἔλαβε τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός, ἀλλ' ἐχαρακτηρίσθη καὶ δι' ὅλων τῶν ἄλλων τύπων εἰς τοὺς ὁποίους πιθανὸν νὰ ἀνῆκεν.

Ὅτε τὸ ἔναντι δακτυλικὸν ἀποτύπωμα φέρει καὶ αὐτὸ πλήρη οὐλήν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατος καὶ αὐτοῦ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τύπου καὶ ἡ κα-

Εἰκὼν 25

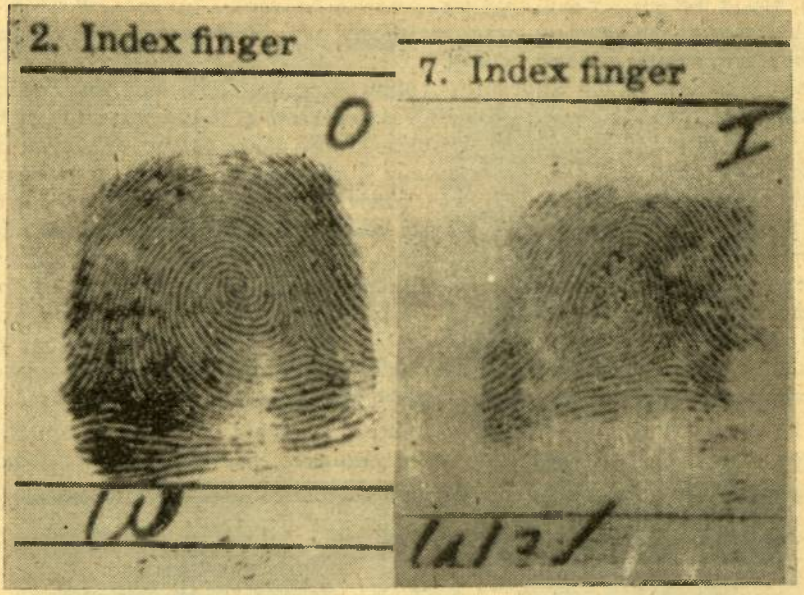
ταμέτρησις τῶν γραμμῶν ἢ τῆς προεκτεινομένης, ἀμφότερα τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα λαμβάνουν τὸν αὐθαίρετον χαρακτηρισμὸν τοῦ τύπου τῶν γόρς, μίτινγκ, ὡς δείκνυται εἰς τὴν εἰκόνα 25.

13. Οὐλαὶ ἐπὶ τμήματος μόνον τοῦ δακτύλου.

Οὐλὴ ἐπὶ τμήματος μόνον τῆς ραγὸς τοῦ δακτύλου θεωρεῖται τὸ τραῦμα συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας καὶ ἀσφαλείας εἴτε ὁ τύπος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος εἴτε ἡ καταμέτρησις τῶν γραμμῶν εἰς τοὺς τύπους τῶν λούπς ἢ τῶν γόρς: 1) Ὅτε ἡ οὐλὴ ἐπὶ τμήματος μόνον τοῦ ἀποτυπώματος δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ καταμετρήσωμε τὰς γραμμὰς κατὰ τρόπον ἀσφαλῆ, μολονότι δὲν δυνάμεθα μετ' ἀκριβείας νὰ καθορίσωμε τὴν τύπον τοῦ δακτυλικοῦ αὐτοῦ ἀποτυπώματος, τότε τὸ ἀποτύπωμα αὐτὸ λαμβάνει τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ τύπου τοῦ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός, ἂν ὑπάρχουν καὶ λογικαὶ ἐνδείξεις ὅτι δηλαδὴ τὸ φέρον τὴν οὐλὴν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνῆκεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα.

Ὁπωσδήποτε ὅμως αἱ λοιπαὶ ταξινομήσεις δηλαδὴ ἡ καταμέτρησις τῶν γραμμῶν κ.λ.π. εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγα θὰ γίνουν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, τοῦ φέροντος τὴν μερικὴν οὐλήν, διότι τοῦτο ὡς εἴπομεν δύναται νὰ γίνῃ μετ' ἀσφαλείας καὶ ἀκριβείας. Εἰς τὴν εἰκόνα 26 εἰκονίζεται δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφημόσθη ὁ ἀνωτέρω κανών, ἔτι δὲ τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα ἐχαρακτηρίσθη καὶ δι' ἑτέρου πιθανοῦ τύπου εἰς ὃν δυνατὸν νὰ ἀνῆκεν καὶ ὁ πιθανότερος οὗτος τύπος ἦτο ὁ τοῦ οὔλναρ—λούπ.

Ἡ εἰκὼν 27 εἰκονίζει ἀποτύπωμα φέρον μερικὴν οὐλήν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας δὲν δύναται μετ' ἀκριβείας νὰ βεβαιωθῇ ἂν ἦτο τύπου γόρς

Εἰκὼν 26

ἢ λούπ. Μὴ καθισταμένου λοιπὸν δυνατοῦ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τύπου αὐτοῦ ἐπ' ἀκριβείᾳ, ἔστω καὶ κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης τῆς οὐλῆς, ὁ προαναφερθεὶς

Εἰκὼν 27

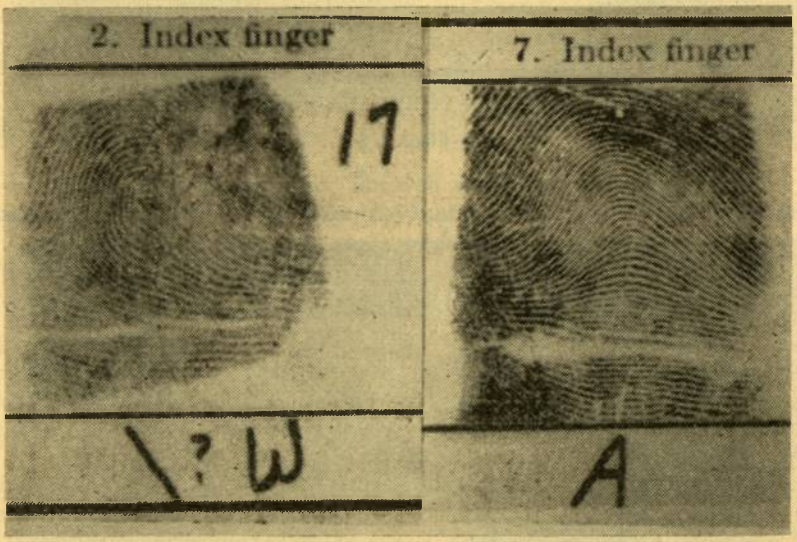
κανὼν δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα δυνατὸν νὰ ἦτο τοῦ αὐτοῦ τύπου μὲ τὸ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικὸν ἀποτύ-

πωμα τῆς ἄλλης χειρός. Ὅθεν τοῦ δίδομε τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἐναντι αὐτοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρὸς καὶ τὴν πλέον πιθανήν, δηλαδὴ τοῦ τύπου τῶν γόρς.

Αἱ γραμμαὶ δύνανται νὰ καταμετρηθῶσιν μετ' ἀκριβείας καὶ ἀσφαλείας διότι δὲν ἔχουν ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὴν οὐλήν.

2) Ὅτε δακτυλικὸν ἀποτύπωμα φέρει μερικὴν οὐλὴν καὶ δὲν δύναται, ὡς διαφαίνεται, νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν αὐτὴν γενικῶς ὁμάδα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τῆς ἄλλης χειρός, ἀλλ' εἶναι δυνατὴ ἐπ' ἀκριβείᾳ ἡ καταμέτρησις τῶν γραμμῶν ἢ τῆς προεκτεινομένης, τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα δύναται νὰ λάβῃ τὸν τύπον τοῦ πλέον πιθανωτέρου δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, ἀλλὰ θὰ λάβῃ τὸν χαρακτηρισμὸν καὶ τοῦ τύπου τῆς ὁμάδος εἰς ἣν, ὡς ἐμφανίζεται τοῦτο συνεπείᾳ τῆς οὐλῆς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἀνῆκεν. Ὥστε εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν κατὰ μέρους οὐλῶν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα οὐδέποτε λαμβάνουν τὴν ταξινόμησιν τοῦ ἐναντι δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός, αὐθαιρέτως, ἀλλὰ μόνον καὶ ἂν κατὰ τὴν κοινὴν λογικὴν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλάμβανον τὴν αὐτὴν ταξινόμησιν, ἂν μὴ ἔφερον τὴν οὐλήν.

Ἡ εἰκὼν 28 εἰκονίζει δακτυλικὸν ἀποτύπωμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ὁ ἀνωτέρω κανών, ἡ δὲ καταμέτρησις τῶν γραμμῶν ἐπιτυγχάνεται μετ' ἀκριβείας.

Εἰκὼν 28

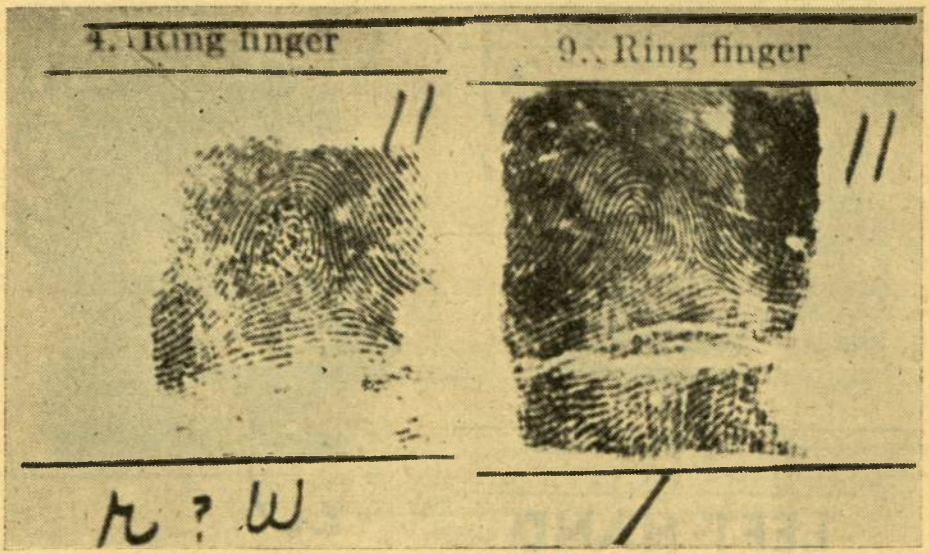
Τὸ εἰς τὴν εἰκόνα 28, στήλην 7 ἀποτύπωμα δὲν ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα εἰς ἣν ἀνήκει τὸ τῆς στήλης 2. Ὅθεν τοῦτο δὲν λαμβάνεται παντάπασιν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ταξινόμησιν τοῦ φέροντος τὴν οὐλὴν δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος.

Ὁ τύπος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρός, δηλαδὴ τοῦ ἔναντι ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν μερικὴν οὐλὴν ἀποτυπώματος (ἀλλ' οὐλὴν τοιαύτης ἐκτάσεως, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας νὰ μὴν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμε μετ' ἀκριβείας τὸν τύπον αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ καταμετρήσωμε τὰς γραμμὰς ἢ τὴν ἐπεκτεινομένην) δέον νὰ εἶναι μόνον τῆς ὁμοίας γενικῶς ὁμάδος διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν ὡς παράγοντα διὰ τὴν ταξινόμησιν τοῦ φέροντος τὴν οὐλὴν ἀποτυπώματος.

Ὡς παράδειγμα ἂς ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ εἰς τὴν εἰκόνα 29 στήλην 9 ἀποτύπωμα

τοῦ ὁποίου ὁ ζύπος εἶναι οὔλναρ—λοὺπ καὶ ὅτι τὸ φέρον τὴν οὐλὴν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τῆς στήλης 4 εἶναι ἀπίθανον νὰ ἦτο οὔλναρ—λούπ.

Ἐντεῦθεν ὁσάκις λοιπὸν τὸ ἀπτύπωμα τῆς ἄλλης χειρὸς τὸ ἔναντι ἀπὸ τὸ

Εἰκὼν 29

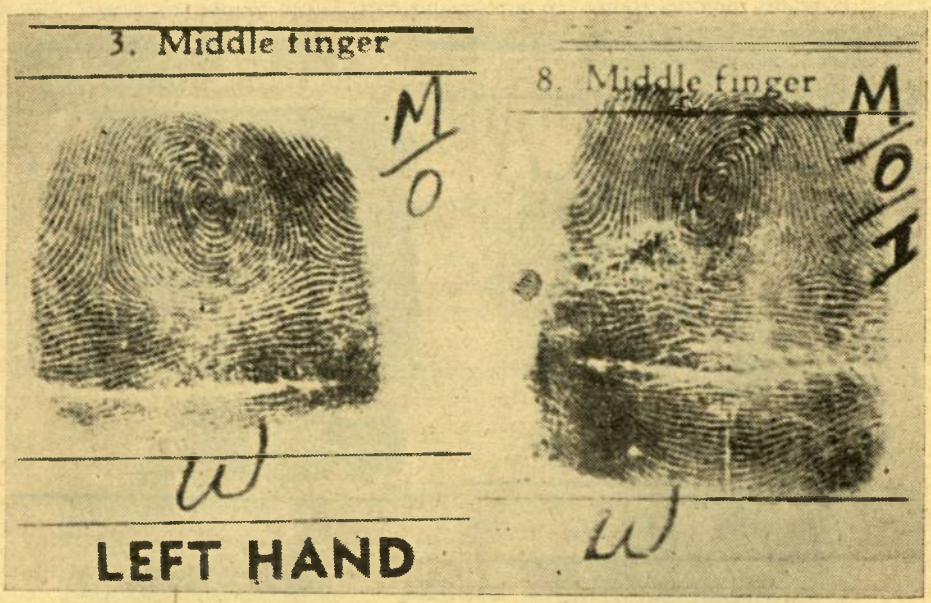
φέρον τὴν οὐλὴν εἶναι τῆς ὁμοίας γενικῶς ὁμάδος λ.χ. λοὺπ καὶ τὸ φέρον τὴν οὐλὴν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα θὰ λάβῃ κατὰ προτίμησιν τὴν ταξινόμησιν τοῦ λοὺπ ράντιαλ, ἀλλὰ θὰ λάβῃ καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν καὶ τοῦ πιθανοῦ ἄλλου τύπου, δηλαδὴ τοῦ γόρς.

Σημειωθήτω ὅτι τὰ φέροντα τὴν οὐλὴν ἀποτυπώματα τῶν εἰκόνων 26 καὶ 29 στήλη 7 καὶ 4 ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν γενικῶς ὁμάδα (εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἀποτύπωμα), ἀλλ' ἐταξινομήθησαν διαφορετικά. Τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ φέροντος τὴν οὐλὴν ἀποτυπώματος, τὸ ἔναντι δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τῆς ἄλλης χειρὸς καὶ ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ τύπου καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ταξινομήσεις αὐτοῦ.

3) Ὅτε δακτυλικὸν ἀποτύπωμα φέρει μικρὰν οὐλὴν καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὡρισμένου τύπου, ἀλλὰ δὲν δύνανται μετ' ἀκριβείας νὰ καταμετρηθῶσι αἱ γραμμαὶ ἢ ἡ προεκτεινομένη αὐτοῦ, τότε τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα λαμβάνει τὰς γραμμὰς ἢ τὴν προεκτεινομένην τοῦ ἔναντι αὐτοῦ δακτυλικοῦ ἀπτυπώματος, τῆς ἄλλης χειρός, ἂν ὅμως καὶ κατὰ τὴν κοινὴν λογικὴν αἱ γραμμαὶ αὗται ἢ ἡ προεκτεινομένη θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καταμετρῶντο, ἂν μὴ ἔφερε τὸ ἀποτύπωμα τὴν οὐλήν, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι καὶ τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα τ ῆ ς ὁ μ ο ί α ς γ ε ν ι κ ῶ ς ὁ μ ά δ ο ς.

Εἰς τὴν εἰκόνα 30 τὸ φέρον τὴν μερικὴν οὐλὴν δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἐχαρακτηρίσθη ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἰδίαν ὁμάδα ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται συνεπείᾳ τῆς οὐλῆς. Ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀνωτέρω κανόνος εἰς τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα ἀπαιτεῖ νὰ τοῦ δοθῇ ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ τοῦ ἔναντι αὐτοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρὸς καὶ ὡς δευτερεύουσαι αἱ ἄλλαι πιθαναὶ προεκτεινόμεναι γραμμαί. Ὅπωσδήποτε ὅμως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μερικῆς οὐλῆς, ὅπου ὁ τύπος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος διακρίνεται, ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς ταξινόμησις εἶναι ἀδύνατος, ἂν τὸ ἔναντι αὐτοῦ ἀποτύπωμα τῆς ἄλλης χειρὸς δ ὲ ν ε ἶ ν α ι τ ῆ ς ὁ μ ο ί α ς γ ε-

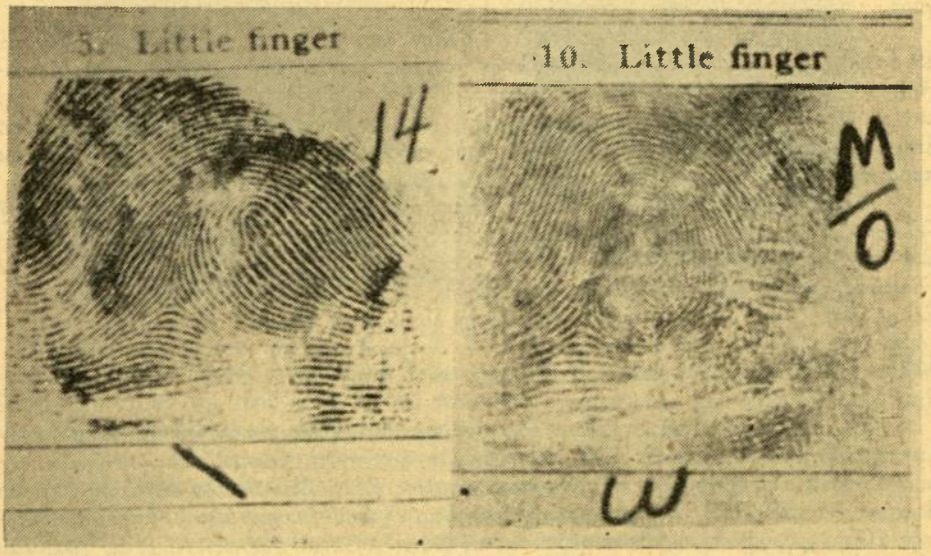
νικῶς ὁμάδος, τότε τὸ ἀποτύπωμα αὐτὸ λαμβάνει τὴν πλέον πιθανὴν καταμέτρησιν τῶν γραμμῶν ἢ τῆς προεκτεινομένης καὶ ὡς δευτερευούσας ἀπαραιτ-

Εἰκὼν 30

τήτως τὰς ταξινομήσεις τοῦ τύπου του.

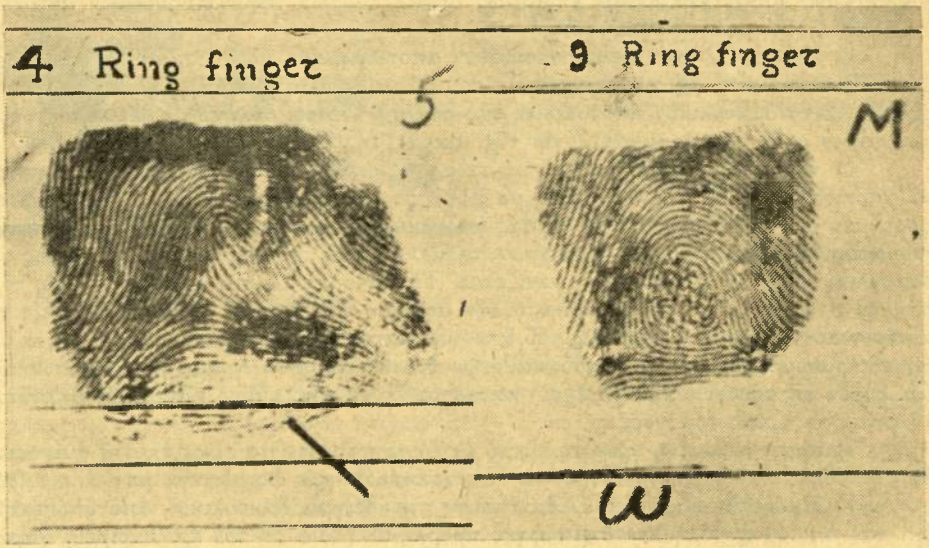
Ἡ εἰκὼν 31 δίδεται ὡς παράδειγμα τοῦ ἀναφερομένου κανόνος ὅπου ἡ μερικὴ

Εἰκὼν 31

οὐλὴ παρέχει τὴν δυνατότητα χαρακτηρισμοῦ τοῦ τύπου, μετ' ἀκριβείας, ὡς γόρς, ἀλλ' ἡ οὐλὴ δὲν ἐπιτρέπει τὸν μετ' ἀκριβείας καθορισμὸν τῆς προεκτεινομένης γραμ-

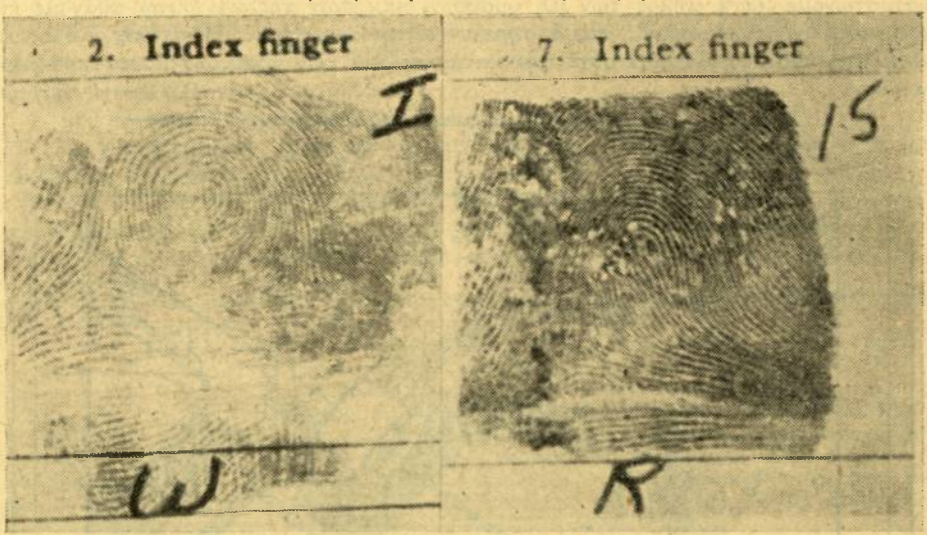
μῆς. Ὅθεν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ δώσωμε τὴν προεκτεινομένην γραμμὴν τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν πλέον πιθανὴν ἐκδοχὴν θὰ εἶχεν τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα, πρὶν

Εἰκὼν 32

ἢ ὑποστῇ τὸ τραῦμα. Ἀλλὰ θὰ δώσωμε καὶ τὰς ἄλλας πιθανὰς ταξινομήσεις τῶν προεκτεινομένων γραμμῶν.

Πολλαὶ οὐλαὶ ἂν καὶ μονίμου φύσεως ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ τύπου τοῦ δα-

Εἰκὼν 33

κτυλικοῦ ἀποτυπώματος δὲν ἔχουν ἀπαλείψει ἐν τούτοις ζωτικὰ σημεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ τύπου ἢ ἡ ταξινόμησις τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος καὶ οὕτω δὲν κατέστησαν ἀδύνατον τὴν ἐπ' ἀκριβείᾳ ταιξινόμησιν

αὐτοῦ. Ὅθεν ὁ τύπος οὗτος τῶν οὐλῶν δὲν δημιουργεῖ προβλήματα διά τε τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ τύπου καὶ τὴν ταξινόμησιν, διότι ταῦτα χαρακτηρίζονται καὶ ταξινομοῦνται ὡς ἐμφανίζονται καὶ ἐπομένως οὐδεὶς ἐκ τῶν προαναφερθέντων κανόνων παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Αἱ εἰκόνες 32 καὶ 33 παρουσιάζουν ἀποτυπώματα τῶν ὁποίων αἱ οὐλαὶ δὲν ἐμποδίζουν τὸν ἀκριβῆ χαρακτηρισμὸν τοῦ τύπου οὐδὲ τῆς ταξινομήσεως. Εἰς τὴν εἰκόνα 32 τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τῆς στήλης 4 φέρει οὐλὴν ἥτις δὲν κατέστρεψε τὸν τύπον οὐδὲ τὰς γραμμὰς λόγῳ τῆς μικρᾶς της ἐκτάσεως.

Ὁ τύπος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος ἀπεικονίζεται καθαρὰ καὶ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς οὔλναρ—λοὺπ μὲ καταμέτρησιν γραμμῶν ἕως 5. Ὅθεν ἀδιαφοροῦμεν διὰ τὸν τύπον ἢ τὰς λοιπὰς ταξινομήσεις τοῦ ἔναντι δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος τῆς ἄλλης χειρὸς καὶ χαρακτηρίζουμε καὶ ταξινομοῦμε ἀκριβῶς ὡς τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα ἐμφανίζεται. Τὸ ἀποτύπωμα τῆς εἰκόνος 32 εἰς τὴν στήλην 9 ἐμφανίζεται μὲ μεγάλην οὐλὴν μονίμου φύσεως καὶ εὑρισκομένην εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀποτυπώματος μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ προσδιορίσωμε τὸν τύπον αὐτοῦ καὶ τὴν προεκτεινομένην γραμμήν. Σημειωθήτω ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν δύο δέλτα ἔχει καταστραφῇ ἐκ τῆς οὐλῆς καὶ οὕτω δηλοῦται εὐκρινῶς ὁ τύπος τοῦ γόρς.

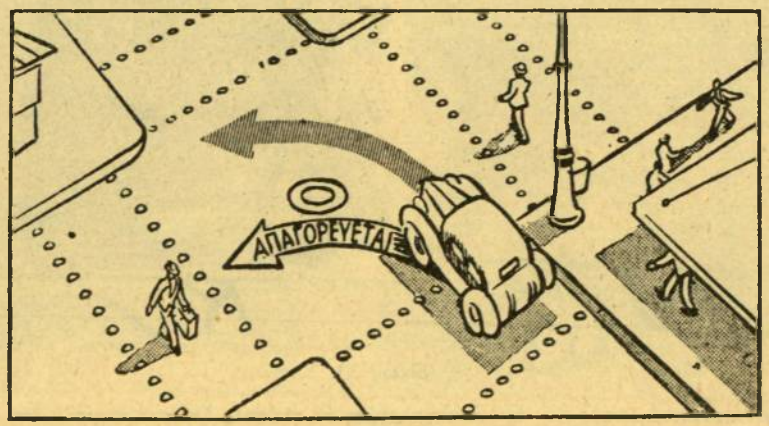
Ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ εἰς τὸ ἐν λόγῳ παράδειγμα εἶναι ἐπίσης ἀνέπαφος ἐκ τῆς οὐλῆς καὶ οὕτω ἐπιτρέπει νὰ τὸ χαρακτηρίσωμε ὡς μίτινγκ μετ' ἀκριβείας.

Ἡ εἰκὼν 33 εἰκονίζει ἓν ἐπὶ πλέον παράδειγμα δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ οὐλὴ δὲν δημιουργεῖ προβλήματα διά τε τὸν ἐπ' ἀκριβείᾳ χαρακτηρισμὸν καὶ τὴν ταξινόμησιν τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος.

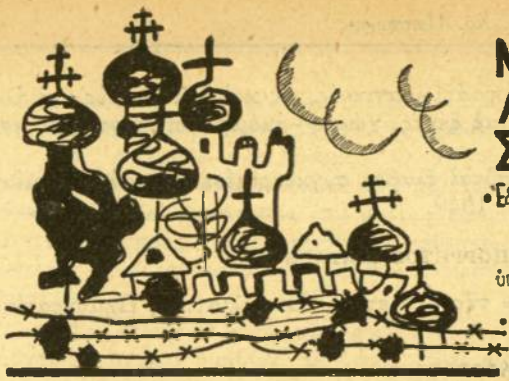
Τὸ ἀποτύπωμα τῆς στήλης 2 εἶναι τύπος καθαροῦ γόρς μὲ τὴν γραμμὴν προεκτεινομένην πλέον τῶν 3 γραμμῶν πρὸς τὰ ἔσω, ἤτοι ἴνερ. Ἡ οὐλὴ ἔχει τάμει τὴν προεκτεινομένην γραμμήν, ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν διαπιστώσωμε καὶ τὴν διαπιστώνομε κατὰ μῆκος τῶν μὴ φυσικῶν διακοπῶν της καὶ οὕτω φθάνομε εἰς ὡρισμένον σημεῖον, δηλαδὴ εἰς ὃ σημεῖον αὕτη καταλήγει. Ἡ στήλη 7 δεικνύει οὐλὴν ἥτις οὔτε τὸν τύπον οὔτε τὴν καταμέτρησιν τῶν γραμμῶν κατέστησε ἀδυνάτους.

(Συνεχίζεται)

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Εἰς τὰς διασταυρώσεις, θέλοντας νὰ στρίψετε ἀριστερά, πρέπει νὰ προσέξετε, ὥστε νὰ προσπεράσετε τὸ κέντρο τῆς διασταυρώσεως. Ἔτσι θὰ βρεθῆτε κανονικὰ εἰς τὸ δεξιὸ μέρος τοῦ δρόμου, ὅπου θέλετε νὰ μπῆτε. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ εἰς τὴν διασταύρωσι ἀστυφύλαξ ρυθμιστὴς τῆς Τροχαίας θὰ ἀκολουθήσετε τὴν πορεία, ποὺ θὰ σᾶς ὑποδείξῃ.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

•Ἐξέδοθη μερίμνῃ τῆς
"ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΝΑΝΤΙΩΝ
ΤΩΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ"
ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
κ. ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΡΟΥΣΣΕΤ
•Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ
Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

5. Αἱ ὁμαδικαὶ ἐξορίαι.

Ἐπὶ πλέον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου, (αἱ ὁποῖαι συμφωνοῦν πρὸς τὰ εἰς τὰ προηγούμενα κεφάλαια ἀναφερθέντα διατάγματα καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν κανονικὴν διαδικασίαν τῆς Νικαβεντὲ) ἡ πολιτικὴ Ἀστυνομία τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἀναλαμβάνει ἐκτάκτως ὁμαδικὰς ἐπιχειρήσεις—αἱ ὁποῖαι εἶναι συνήθεις εἰς περιόδους ἐντάσεως ἢ κρίσεως ἢ ἐξαπολύονται ὅταν προσαρτῶνται νέα ἐδάφη—ὅταν καταλύωνται ἅπασαι αἱ μορφαὶ τῆς νομιμότητος. Τοιαύτη ἦτο ἡ μάχη ἐναντίον τῶν Κουλάκων (1) ὅταν «ἐκολλεκτιβοποιήθη» ἡ γεωργία καὶ ἱδρύθησαν τὰ Κολχόζ (Κοινοτικὰ ἀγροκτήματα) τὸ 1930—32, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Βισίνσκι ἔγραψε :

«Ἡ Διοικητικὴ ἀντιμετώπισις τῶν καπιταλιστικῶν καὶ ἀντιδραστικῶν στοιχείων ἐπιτυγχάνεται διὰ διαφόρων μεθόδων, οὐχὶ δικαστικῶν καὶ ἄνευ τῆς τυπικῆς διαδικασίας (διοικητικὴ ἐξορία ἢ ἐκτόπισις τῶν τέως Κουλάκων, ἐφαρμοσθεῖσα τὸ 1930—31, στέρησις τῶν δικαιωμάτων διαμονῆς εἰς ὡρισμένας πόλεις, εἰς περίπτωσιν μὴ χορηγήσεως διαβατηρίων κλπ.). (2)

Αἱ εὐρείας κλίμακος ἐκτοπίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξετελέσθησαν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Σοσιαλιστικὴν Δημοκρατίαν τῆς Λιθουανίας τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1941, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἄλλον παράδειγμα. (3)

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν τῆς Δημοκρατίας τῆς Λιθουανίας ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 001223 Διαταγὴν τῆς Νικαβεντὲ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἡ Νικαβεντὲ τῆς Λιθουανίας ἐξέδωσε πρὸς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς διαταγὴν νὰ θέσουν ὑπὸ «ἐπιχειρησιακὴν παρακολούθησιν» ὡρισμένας κατηγορίας πολιτῶν, ὡς δυναμικῶν «ἀντισοβιετικῶν στοιχείων». Αἱ κατηγορίαι αὐταὶ τῶν πολιτῶν περιελάμβανον τὰ πρώην μέλη τῶν ἀντικομμουνιστικῶν κομμάτων, πρώην μέλη τῆς Α-

---

Σ. Μ. (1) Τὸ οἰκονομικῶς ἀνώτερον στρῶμα τῶν Ρώσων Χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν ἑστίαν ἀντιδράσεων εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικήν.

2. Α. Υ. Βισίνσκυ καὶ Β. Σ. Οὐντρέβιτς, σελ. 70. Πρέπει ν' ἀναφερθῇ, ὅτι εἰς ἄλλο βιβλίον τοῦ Βισίνσκυ παρατίθενται τ' ἀκόλουθα στοιχεῖα περὶ τῆς μάχης ἐναντίον τῶν Κουλάκων. Ὑπολογίζει ὅτι τὸ 1913 ὁ ἀριθμὸς τῶν κουλάκων ἀνήρχετο εἰς τὸ Ρωσικὸν ἔδαφος εἰς τὰ 13 %, ἐνῶ τὸ 1937 εἰς 0 % (σελ. 117). Περιγράφει δι' ὀλίγων τὴν μάχην ἐναντίον τῶν Κουλάκων ὡς ἑξῆς : «Ἡ ἐξολόθρευσις τῶν Κουλάκων ὡς τάξις δι' ἐξασφάλισιν βάσεως διὰ τὴν κολλεκτιβοποίησιν εἶχεν » ὡς ἀποτέλεσμα ὥστε τὸ 1930—31 οἱ σοβιετικοὶ ἐκλογικοὶ κατάλογοι ἦσαν περισσότερον ἀπὸ » οἱανδήποτε ἄλλην φορὰν ἐκκαθαρισμένοι ἐκ τῶν Κουλάκων, τῶν κερδοσκοπούντων ἐμπόρων καὶ » τῶν ἄλλων στοιχείων, ξένων πρὸς τὴν (Σ. Μ. ἐργατικὴν) τάξιν. Μερικὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν » Κουλάκων ἠκολούθησαν τὴν ἔντιμον ζωὴν τῆς κοπιώδους ἐργασίας».

(Α. Υ. Βισίνσκυ «Ὁ Νόμος τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους, Νέα Ὑόρκη, Ἑταιρία Μακμίλλαν, 1948, σελ. 669).

3. Τὰ πρωτότυπα τῶν παρατιθεμένων κατωτέρω εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐγγράφων, ἀνηρπάγησαν ὑπὸ τῶν Λιθουανικῶν δυνάμεων ἀντιστάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Ἰουνίου 1941 καὶ ἀπεστάλησαν κρυφὰ εἰς τὴν Σουηδίαν. Εἰς τὴν Δημοσίαν Βιβλιοθήκην τῆς Ν. Ὑόρκης διατίθενται μικροφίλμ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν.

στυνομίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, πρώην ἀξιωματικούς, ὡς καὶ ἀλλοδαποὺς καὶ ἀλλογενεῖς καὶ ἄτομα ἀλληλογραφοῦντα μὲ ξένας χώρας—ἀκόμα ἐσπεραντιστὰς καὶ φιλοτελιστάς.

Ὀλίγον μετέπειτα, αἱ ὁδηγίαι αὐταὶ ἔλαβον συγκεκριμένην μορφὴν εἰς μίαν διαταγήν, ἐκδοθεῖσαν τὴν 8 Νοεμβρίου 1940.

ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΣ ΔΙΑΤΑΓΗ

ἀπὸ τὸν Ἐπίτροπον τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Λιθουανίας, διὰ τὸ ἔτος 1940,

ΑΦΟΡΩΣΑ

ἀμέλειαν περὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν καὶ κοινωνικῶς ξένων στοιχείων.

Κάουνας 28 Νοεμβρίου 1940

Ἀριθ 0054

Ἐπειδὴ ἡ Δημοκρατία τῆς Λιθουανίας μαστίζεται εἰς ὕψιστον βαθμὸν ἐκ τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν καὶ κοινωνικῶς ξένων στοιχείων, ἡ παρακολούθησις αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρωταρχικὴν σημασίαν.

Ἵνα προετοιμασθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως, εἶναι ἀναγκαία ἡ γνῶσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέως ἀστυνομικῶν, τῶν μελῶν τοῦ Λευκοῦ Στρατοῦ, τῶν πρώην ἀξιωματικῶν, τῶν μελῶν τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ ὀργανώσεων κλπ., οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται τώρα ἐντὸς τῆς Λιθουανικῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἔχουν καταφύγει.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀντιεπαναστατικῶν δυνάμεων καὶ διὰ τὴν πλήρη κατεύθυνσιν τῶν ὑπηρεσιῶν παρακολουθήσεως, ὅταν ἐπέλθῃ ἡ στιγμὴ τῆς ἐξουδετερώσεως καὶ διαλύσεως τῶν δυνάμεων αὐτῶν.

Παρ' ὅ,τι, ὅμως, τὸ θέμα τοῦτο ἔχει μεγάλην σημασίαν, αἱ ἁρμόδιαι διὰ τὴν παρακολούθησιν ὑπηρεσίαι μας δὲν ἐπιδεικνύουν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τὴν ἀπαραίτητον φιλοπονίαν.

Αἱ συγκεντρούμεναι πληροφορίαι ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν παρακολουθήσεως «χώνονται» εἰς τὰ συρτάρια τῶν γραφείων καὶ ἔτσι παραμένουν ἀνεκμετάλλευτοι.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 001223 διαταγῆς τῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπείας Ἐσωτερικῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. σχετικῶς μὲ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν στοιχείων καὶ ἕνα τεθῇ τέρμα εἰς τὴν παρατηρουμένην ἀμέλειαν εἰς τὸν τομέα αὐτόν,

Δ ι α τ ά σ σ ω, ὅπως :

1. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κεντρικῶν ἐπιχειρησιακῶν τομέων καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τμημάτων καὶ διοικήσεων ἐνεργήσουν ἐντὸς τριημέρου τὴν καταγραφὴν τῶν εὑρετηρίων καὶ φακέλλων τοῦ Πρώτου Εἰδικοῦ Τμήματος, ὡς καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ἀτόμων ποὺ ταῦτα ἀφοροῦν.

2. Ἀναλάβουν τὴν παρακολούθησιν, ἐντὸς δεκαημέρου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πρώτου Εἰδικοῦ Τμήματος, ἁπάντων τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα εἶναι καταχωρημένα εἰς τὸ ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον.

3. Διεξαγάγουν ἀνάκρισιν ταὐτοχρόνως ἁπάντων τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν καὶ κοινωνικῶς ξένων στοιχείων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς Λιθουανικῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀναφέρουν τὰς περιπτώσεις των εἰς τὸ ἁρμόδιον Πρῶτον Εἰδικὸν Τμῆμα.

4. Ταξινομήσουν εἰς τὸ Εἰδικὸν Τμῆμα τοῦ Ἐπιτρόπου Ἐσωτερικῶν τῆς Δημοκρατίας τῆς Λιθουανίας, ἅπαντα τ' ἀναφερόμενα ἄτομα εἰς τὸ εὑρετήριον τῶν πρακτόρων καὶ εἰς τὰς ἀλφαβητικὰς καταστάσεις. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν οἱ τομεῖς, τὰ περιφερειακὰ τμήματα τῆς Ἐπιτροπείας Ἐσωτερικῶν, ὡς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Πόλεως Βίλνα νὰ συμπληρώσουν τὰ δελτία δι' ἕκαστον ἄτομον καὶ νὰ ὑποβάλλουν

ταῦτα πρὸς τὸ Πρῶτον Εἰδικὸν Τμῆμα τοῦ 'Επιτρόπου 'Εσωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Λιθουανίας.

5. 'Αρχίσουν τὴν σύνταξιν ἀλφαβητικῶν καταλόγων πού νὰ περιλαμβάνουν κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἕνεκα τοῦ πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ του παρελθόντος, τῶν ἐθνικῶν καὶ σωβινιστικῶν του ἀντιλήψεων, τῆς πολιτικῆς ἢ ἠθικῆς ἀνακολουθίας ἀντιτίθεται πρὸς τὸ σοσιαλιστικὸν καθεστὼς καὶ εἶναι ἐφικτὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῆς ξένης κατασκοπίας καὶ τῶν ἀντιεπαναστατικῶν ἑστιῶν δι' ἀντι-Σοβιετικοὺς σκοπούς.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ περιλαμβάνουν : α) "Απαντα τὰ τέως μέλη κομμάτων, ὀργανώσεων καὶ ὁμάδων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀντι-Σοβιετικά : Τροσκισταί, ἐπαναστατικοὶ σοσιαλισταί, μενσεβῖκοι, σοσιαλδημοκράτες ἀναρχικοὶ καὶ ἄλλοι. β) "Απαντα τὰ μέλη τῶν ἐθνικῶν καὶ σωβινιστικῶν κομμάτων, ὀργανώσεων καὶ ὁμάδων, Λιθουανικῆς Νεολαίας, ἀντάρτας τοῦ Βολντεμάρας (Πρωθυπουργοῦ τῆς Λιθουανίας ἀπὸ τὸ 1927—28), λαϊκούς, χριστιανοδημοκράτας, μέλη τῆς ὀργανώσεως «Σιδερένιοι Λύκοι» (Galezinis Vilkas) ἐνεργὰ μέλη τῶν φοιτητικῶν ὀργανώσεων, ἐνεργὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως «'Ελεύθεροι Σκοπευταὶ» (Saulim Sajunga), μέλη τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως «"Ασπρο "Αλογο» (Baltas Zirgas). γ) Πρῴην ἀστυνομικοὶ καὶ χωροφύλακες, ὑπάλληλοι τῆς πολιτικῆς καὶ ἐγκληματολογικῆς ἀστυνομίας, φύλακες φυλακῶν. δ) Πρῴην ἀξιωματικοὶ τοῦ Τσαρικοῦ Στρατοῦ, τοῦ Πετλούρα (Οὐκρανοῦ ἡγέτου, ἀγωνισθέντος ὑπὲρ τῆς Οὐκρανικῆς ἀνεξαρτησίας, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου) καὶ λοιπῶν Στρατιωτικῶν Σχηματισμῶν. ε) Πρῴην ἀξιωματικοὶ καὶ μέλη τῶν Στρατοδικείων εἰς τὰ Στρατεύματα τῆς Λιθουανίας καὶ τῆς Πολωνίας. στ) Πρῴην πολιτικοὶ ἐγκληματίαι καὶ ἐθελονταὶ τοῦ λευκοῦ ἢ ἄλλου Στρατοῦ. ζ) Πρόσωπα ἀποβληθέντα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας λόγῳ παραβάσεων ἐναντίον τοῦ Κόμματος. η) "Απαντες οἱ λιποτάκται, πολιτικοὶ φυγάδες, πολιτικοὶ φιλοξενούμενοι ἐπαναπατρισθέντες καὶ οἱ «παράνομοι». θ) "Απαντες οἱ ἀλλοδαποὶ καὶ ἡμεδαποὶ ἀλλογενεῖς, ἀντιπρόσωποι ξένων οἴκων, «'Υπάλληλοι» 'Ιδρυμάτων ξένων Κρατῶν, πρῴην ὑπάλληλοι ξένων ἀποστολῶν, οἴκων, «παραχωρήσεων» καὶ ἑταιριῶν, αἱ ὁποῖαι συνεργάζονται μὲ ξένους. ι) Πρόσωπα διατηροῦντα προσωπικὰς σχέσεις ἢ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸ ἐξωτερικόν, ξένας ἀποστολὰς καὶ προξενεῖα, 'Εσπεραντισταὶ καὶ Φιλοτελισταί. ια) Πρῴην ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων 'Υπουργείων (ὄχι ὑπηρετικὸν προσωπικόν). ιβ) Πρῴην συνεργάται τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Πολωνῶν Προσφύγων. ιγ) Οἱ λειτουργοὶ θρησκευτικῶν ὀργανώσεων (ἱερεῖς κλπ.), οἱ ἀρχηγοὶ καὶ τὰ ἐνεργὰ μέλη αὐτῶν. ιδ) Πρῴην εὐγενεῖς ἰδιοκτῆται ἀκινήτου περιουσίας, καταστηματάρχαι, χονδρέμποροι, τραπεζῖται, ἐπιχειρηματίαι—ἐργοδόται, ἰδιοκτῆται ξενοδοχείων καὶ ἑστιατορίων.

6. "Ινα συνταχθοῦν τὰ ἀλφαβητικὰ «ἀρχεῖα» εἶναι ἀπαραίτητον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὅλαι αἱ δυναταὶ πηγαὶ πληροφοριῶν, μεταξὺ ἄλλων καὶ αἱ ἑξῆς: ἀναφοραὶ πρακτόρων, τὰ πορίσματα εἰδικῶν ἀναζητήσεων, λεπτομέρειαι παρασχεθεῖσαι ὑπὸ Σοβιετικῶν 'Οργανώσεων καὶ τοῦ Κόμματος, «καταθέσεις» πολιτῶν, πληροφορίαι παρασχεθεῖσαι ὑπὸ φυλασκισμένων κλπ. Εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως ὅλαι αἱ «καταθέσεις», μαρτυρίαι καὶ λοιπὰ ἔγγραφα διαπιστοῦνται δι' ἀναφορῶν τῶν πρακτόρων.

7. Τὰ τμήματα ἐπιχειρήσεων, τόσον τοῦ τομέως ὅσον καὶ τῆς περιοχῆς, καλοῦνται νὰ συντάξουν εἰδικὰς καταστάσεις τῶν «ἀποδρασάντων» καὶ νὰ λάβουν πᾶν ἐνδεικνυόμενον ἀναγκαῖον μέτρον διὰ τὴν σύλληψίν των.

"Εντυπα περὶ τῶν ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐξηκριβώθησαν νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ Πρῶτον 'Εθνικὸν Τμῆμα.

8. Συμφώνως πρὸς τὰ συλλεγέντα στοιχεῖα περὶ τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν, ἐνερ-

γειῶν, νὰ καταρτισθοῦν φάκελλοι διὰ τὰ ἄτομα αὐτὰ καὶ τὰ πρώην μέλη τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ ὀργανώσεων (Τροσκιστάς, μενσεβίκους, ἐπαναστατικοὺς σοσιαλιστάς, ἐθνικιστὰς κλπ.), τοὺς ἀντιεπαναστατικοὺς ἡγέτας τῶν «πιστῶν» (κληρικῶν τῆς Καθολικῆς καὶ 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας), ὑπευθύνων συνεργατῶν τῶν Ὑπουργῶν, τῆς 'Αστυνομίας, τῶν ξένων οἴκων κλπ. δέον νὰ τεθοῦν ὑπὸ αὐστηρὰν παρακολούθησιν ὑπὸ πρακτόρων.

9. Ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ Πρώτου Τμήματος τῆς Λαϊκῆς 'Επιτροπείας 'Εσωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Λιθουανίας, νὰ μοῦ ὑποβάλλῃ καθημερινῶς ἀναφοράν, περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαταγῆς αὐτῆς.

10. Ἡ παροῦσα διαταγὴ ν' ἀναπτυχθῇ εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν πρακτόρων καὶ νὰ καθορισθοῦν συγκεκριμένα μέτρα διὰ τὴν ἐκτέλεσίν της.

ΓΚΟΥΖΓΑΒΙΚΙΟΥΣ

Λαϊκὸς 'Επίτροπος 'Εσωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Λιθουανίας

'Εκτὸς τῶν καταδήλων ἀντι-Σοβιετικῶν ἐνεργειῶν, οἱ τεθέντες ὑπὸ τὴν ἐπιχειρησιακὴν ταύτην παρακολούθησιν, δὲν ἐκινδύνευον.

Ἡ κατάστασις αὐτῶν μετεβλήθη ὅταν «συνέβησαν» ἀντι-Σοβιετικαὶ ἐκδηλώσεις, συνδεόμεναι μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν παράδοσιν τοῦ σίτου τὸν Μάϊον τοῦ 1941. Τότε ὁ Λαϊκὸς 'Επίτροπος 'Εσωτερικῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἐζήτησεν ἐπειγόντως ἀναφορὰν ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἐκ τῶν Ὑπηρεσιῶν του εἰς τὴν Λιθουανίαν. Μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀναφορᾶς ἐξεδόθη ἡ διαταγὴ ἐκτοπίσεως «εἰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχὰς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.» τῶν ἀντι-Σοβιετικῶν στοιχείων.

"Ακρως ἀπόρρητος

Ε.Σ.Σ.Δ.
Λαϊκὴ 'Επιτροπεία 'Ασφαλείας τοῦ Καθεστῶτος
Μόσχα, Πλατεῖα Ντζερζίνσκυ 2
Πρὸς τὸν Λαϊκὸν 'Επίτροπον 'Ασφαλείας τοῦ Καθεστῶτος
Σύντροφον Ταγματάρχην Γλάντκοβ
Κάουνας

31 Μαΐου 1941

Κατόπιν μελέτης τῆς εἰδικῆς ἀναφορᾶς, ὑπ' ἀριθ. 1.933 τῆς 10 Μαΐου 1941 περὶ ἀντι-Σοβιετικῶν ἐκδηλώσεων τῶν τέως ἐθνικιστῶν (Tautininisa) καὶ τῶν 'Ελευθέρων Σκοπευτῶν (Sauliu), τῶν ἀστυνομικῶν πρακτόρων καὶ τῶν Κουλάκων, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς παραδόσεως τοῦ σίτου, ὁ Λαϊκὸς 'Επίτροπος 'Ασφαλείας τοῦ Καθεστῶτος τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., Σύντροφος Μερκούλοβ, διέταξε:

Νὰ προετοιμασθῇ ἡ ἐκτόπισις εἰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχὰς τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τῶν ἀτόμων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐμφοροῦνται ἐξ ἀντισοβιετικῶν φρονημάτων καὶ βαρύνονται μὲ ἀντεπαναστατικὴν δρᾶσιν.

Παρόμοια μέτρα διετάσσοντο ταὐτοχρόνως εἰς Λεττονίαν καὶ 'Εσθονίαν. Ὁ Σερώβ, βοηθὸς τοῦ Μερκούλωβ, ἀπέστειλε τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας, σχετικῶς πρὸς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτοπίσεως, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον δι' ἅπασας τὰς Βαλτικὰς Δημοκρατίας.

(Συνεχίζεται)

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

(INTERPOL)

—ΠΩΣ ΣΥΝΕΣΤΗΘΗ—ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ —ΠΟΙΑ ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ—

Ὑπὸ τ. Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. **Δ. ΚΟΡΕΣΣΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

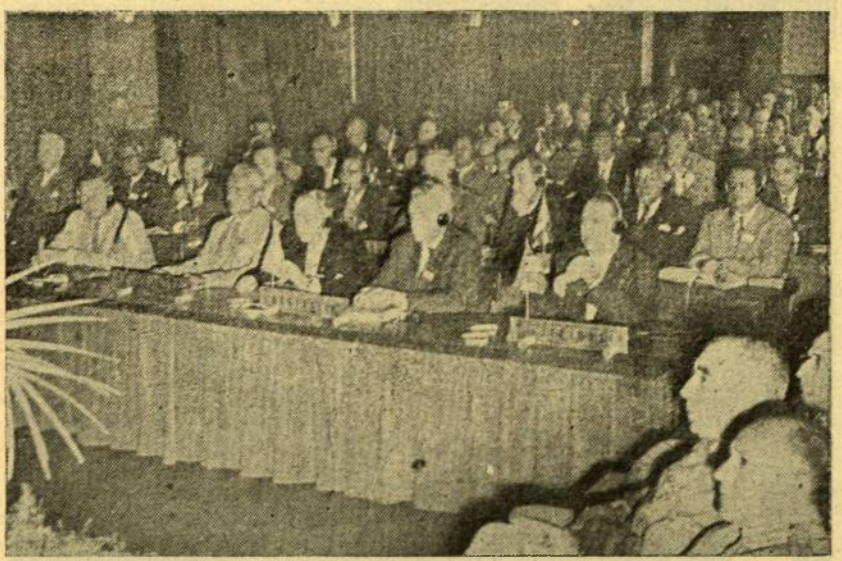
IV. Αἱ πρόοδοι μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον.
V. Τὰ Γραφεῖα Διεθνοῦς Συνεργασίας.
VI. Παραδείγματα δράσεως τῆς «INTERPOL».

***

IV. Αἱ πρόοδοι μετὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον.

Ἡ ἀναστάτωσις τὴν ὁποίαν ἐπέφερεν ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος, καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα τοῦτον διεθνῆ γεγονότα ἐπέβαλον καὶ τὴν ἀναπροσαρμογὴν καὶ συγχρονισμὸν τοῦ καταστατικοῦ τῆς «Interpol». Οὕτω κατὰ τὰς συνόδους τῶν Γεν. Συνελεύσεων τῷ 1955 (Κωνσταντινούπολιν) καὶ 1956 (Βιέννην) ἐνεκρίθη ὑπὸ τῶν συνελθόντων ἀντιπροσώπων 58 ἐθνῶν—μελῶν αὐτῆς τὸ καὶ σήμερον ἰσχύον καταστατικόν.

Κατ' αὐτὸ ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Ὀργανισμοῦ συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς

Μία ἄποψις τῶν συνεδριάσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ 1957 εἰς τὴν Λισσαβῶνα.

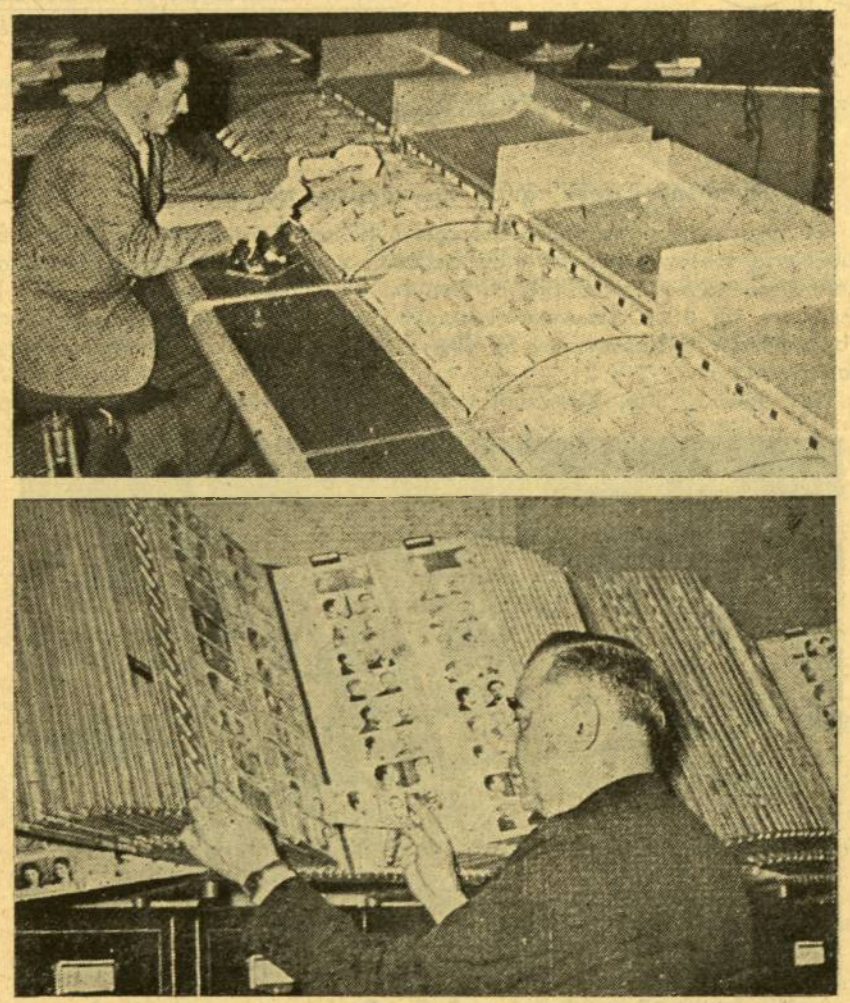
ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ ἐκτάκτως, ἂν παραστῇ ἀνάγκη. Ἡ ἐπίσημος γλῶσσα κατὰ τὰς συνόδους αὐτῆς εἶναι ἡ Γαλλική, Ἀγγλικὴ καὶ Ἱσπανική.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῶν Συνελεύσεων μεριμνᾷ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ἐκλεγομένη ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον (τὸν καὶ πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως), δύο Ἀντιπροέδρους καὶ ἓξ Ἀντιπροσώπους, διαφόρων χωρῶν. Κατὰ σιωπηρὰν συμφωνίαν, τρεῖς ἐκ τούτων εἶναι εὐρωπαῖοι, δύο τῶν χωρῶν Ἀσίας—Ἀφρικῆς καὶ εἷς Ἀμερικανός. Ὁ Πρόεδρος

ἐκλέγεται διὰ τέσσαρα ἔτη τὰ δὲ λοιπὰ μέλη δὲν δύνανται νὰ ἐπανεκλεγῶσιν διὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην τριετίαν.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ὑποχρεωτικῶς δὶς τοῦ ἔτους, τῆς δευτέρας συνεδριάσεώς της λαμβανούσης χώραν ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς συνόδου τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Τὸ κύριον αὐτῆς ἔργον εἶναι, πλὴν τῆς ἐπιμελείας τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφά-

Ἐγκληματολογικὴ ἔρευνα διωκομένων εἰς τὴν Γεν. Γραμματείαν.

σεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως, νὰ προετοιμάζῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν διὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς σύνοδον, καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὴν διαχείρισιν τῆς Γεν. Γραμματείας.

Μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων προόδων τοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ἡ σύστασις τοῦ θεσμοῦ τῆς Γεν. Γραμματείας. Τὸ καταστατικὸν τοῦ 1956 ὁμιλεῖ τὸ πρῶτον περὶ Γενικῆς Γραμματείας, ἐνῷ καὶ προηγούμενα ἀνέφερον μόνον περὶ Γενικοῦ Γραμματέως. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Γεν. Γραμματεία ἦτο ἀπαραίτητος διότι ἐξασφαλίζει τὴν διοικητικὴν συνέχειαν εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς «Interpol»

καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν καθιέρωσιν ὁμοιομορφίας καὶ εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ. 'Αποτελεῖ, τρόπον τινά, τὸ Γεν. 'Επιτελεῖον αὐτοῦ, μὲ ἀρχηγὸν τὸν Γενικὸν Γραμματέα, μόνον ὑπεύθυνον ἔναντι τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Τμήματα τῆς Γεν. Γραμματείας εἶναι:

1) Τὸ διοικητικόν, ἀσχολούμενον μὲ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὀργανισμοῦ. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τούτου ὑπάγεται καὶ ὁ Κεντρικὸς Ραδιοτηλεγραφικὸς Σταθμός.

2) Τὸ Τμῆμα «'Εγκληματολογικῶν Μελετῶν καὶ Δικαστικῆς 'Αστυνομίας». Εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο ὑπάγεται καὶ ἡ κατάρτισις καὶ συντήρησις τῆς συναφοῦς βιβλιοθήκης, συγκεντρούσης ἤδη 1.536 τόμους, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν 1728 περιοδικῶν ἐκδόσεων 'Αστυνομικῶν 'Επιθεωρήσεων.

3) Τὸ Τμῆμα «Συγκεντρώσεως καὶ 'Αρχειοθετήσεως 'Εγκληματολογικοῦ Ὑλικοῦ». Κύριον ἔργον τούτου εἶναι ἡ ταξινόμησις τῶν φωτογραφιῶν, δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ συναφῶν κατ' εἰδικότητας ἀνθρωπομετρικῶν στοιχείων. Εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ μνήμη δι' ἧς εἶναι προικισμένοι οἱ εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τῆς Interpol.

4) Τὸ Τμῆμα ἐκδόσεως τῆς «Διεθνοῦς 'Επιθεωρήσεως 'Εγκληματολογικῆς 'Αστυνομίας». Τοῦτο εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ 'Αγγλικήν. Τὸ Κεντρικὸν 'Εθνικὸν Γραφεῖον τῆς Μαδρίτης ἐκδίδει τὴν 'Επιθεώρησιν εἰς τὴν 'Ισπανικὴν καὶ τὸ τοιοῦτον τοῦ Βισμπάντεν εἰς τὴν Γερμανικήν. Καὶ τῶν τεσσάρων τούτων ἐκδόσεων, διευθυντὴς τῆς συντάξεως εἶναι ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ 'Οργανισμοῦ. Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἄρθρων τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτήν, ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτα καὶ ἐνδιαφέροντα εἶναι τὰ ἀφορῶντα τεχνικὰ ζητήματα, ἐπιστημονικὰς ἐφαρμογάς, ἢ ἰατροδικαστικὰ θέματα. Συντάκται τούτων εἶναι οἱ «Τεχνικοὶ καὶ 'Επιστημονικοὶ Σύμβουλοι» τοῦ ὀργανισμοῦ, οἱ πλαισιοῦντες τὸ ἐπιτελεῖον αὐτοῦ καὶ παρέχοντες τὰ «φῶτα» των διὰ τὴν διαλεύκανσιν σκοτεινῶν ὑποθέσεων. Εἰς πλεῖστας περιπτώσεις αἱ ἐκθέσεις τούτων, τίθενται ὑπ' ὄψει τῶν Γεν. Συνελεύσεων εἰς τὰς συνόδους τῶν ὁποίων, καλοῦνται νὰ παρευρίσκωνται, ὡς παρατηρηταί, δυνάμενοι νὰ μετέχωσιν καὶ τῶν συζητήσεων αὐτῶν.

5) Τὸ εἰς Χάγην ἐγκατεστημένον «Γραφεῖον Πλαστῶν καὶ Παραποιημένων Νομισμάτων». Τοῦτο ἐκδίδει καὶ τὸ Διεθνὲς Δελτίον Πλαστῶν Νομισμάτων εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται καὶ φωτογραφικῶς πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι πλαστότητας καὶ παραποιήσεις νομισμάτων, εἰκονιζομένων τῶν τε πλαστῶν καὶ τῶν αὐθεντικῶν τοιούτων. 'Εν τῷ πλαισίῳ τῶν προσπαθειῶν ἐξυπηρετήσεως τοῦ διεθνοῦς κοινοῦ εἰς τὸν τομέα τοῦτον, τὸ Γραφεῖον διατηρεῖ μίαν πλουσίαν καὶ διδακτικωτάτην συλλογὴν κιβδήλων νομισμάτων, λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς.

V. Τὰ Γραφεῖα Διεθνοῦς Συνεργασίας.

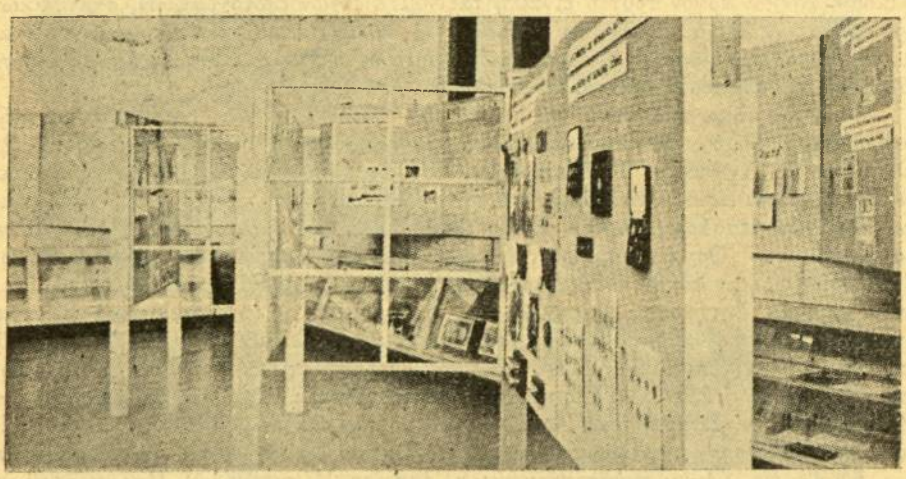
Ὡς εὐνόητον, ἡ ἐπιτυχὴς ἀπόδοσις ἑνὸς «Διεθνοῦς 'Οργανισμοῦ 'Αστυνομικῆς Συνεργασίας» ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς «καλῆς θελήσεως» τῶν ἐθνῶν—μελῶν αὐτοῦ, ἐκδήλωσις τῆς ὁποίας εἶναι ὁ τρόπος τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν παρ' ἑκάστῃ Χώρᾳ «Γραφείου Συνεργασίας» μετὰ τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς Interpol.

Εἰς τὰ κράτη—μέλη τοῦ ὀργανισμοῦ ἔχει ἀφεθῇ ἀπόλυτος ἐλευθερία ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Γραφείων τούτων, ὡς δὲ εἶναι φυσικὸν καὶ ἐπόμενον, ὁ ρυθμὸς τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ γενικῶς, ἡ στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ, ἑκάστου τόπου, ἔχουν ἐπηρεάσει καὶ τὰ τῆς λειτουργίας τῶν γραφείων αὐτῶν.

Παρ' ἡμῖν τὸ ἀνάλογον Γραφεῖον συνεργασίας μετὰ τῆς Interpol, λειτουργεῖ παραδειγματικῶς ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γαρδίκα, Προϊσταμένου τῆς Γεν. Διευθύνσεως 'Εγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁποίας καὶ εἶναι ἐγκατεστημένον.

VI. Παραδείγματα δράσεως τῆς «INTERPOL».

α) Πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ὁδοῦ Paul Valery 37β (τὴν ἐν Παρισίοις ἕδραν τῆς «Interpol») ἐλήφθησαν ἀλληλοδιαδόχως τηλεγραφήματα ἀπὸ τὸ Λονδῖνον, τὸ Παρίσι, τὸ Δ. Βερολῖνον καὶ τὴν Βηρυττὸν ἀναφέροντα ὅτι ἕνας ἀπατεὼν ὑπὸ διάφορα ὀνόματα παρουσιαζόμενος, ἀλλοῦ μὲν ὡς 'Αμερικανός, ἀλλοῦ ὡς Γερμανὸς καὶ ἀλλοῦ ὡς Βραζιλιανός, εἶχεν ἐξαπατήσει πολλοὺς εὐπίστους ἐμπόρους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους, εἶχεν εἰσπράξει ὡς προκαταβολήν, μεγάλα χρηματικὰ ποσά, πωλῶν δῆθεν εἰς αὐτοὺς διάφορα εἴδη ἀπὸ ὡρολόγια καὶ διάφορα μηχανήματα μέχρι αὐτοκινήτων καὶ πλοιαρίων ἁλιείας. Ἦτο ἀψόγου ἐμφανίσεως καὶ ταξίδευε πάντοτε ἀεροπορικῶς. Οἱ εἰδικοὶ τῆς Interpol, δὲν ἄργησαν νὰ διαπιστώσουν, ὅτι ἐπρόκειτο εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, περὶ τοῦ ἰδίου ἀτόμου, ἀλλὰ ἐστεροῦντο κάθε στοιχείου (φωτογραφίας, δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κλπ.) ἵνα προσδιορί-

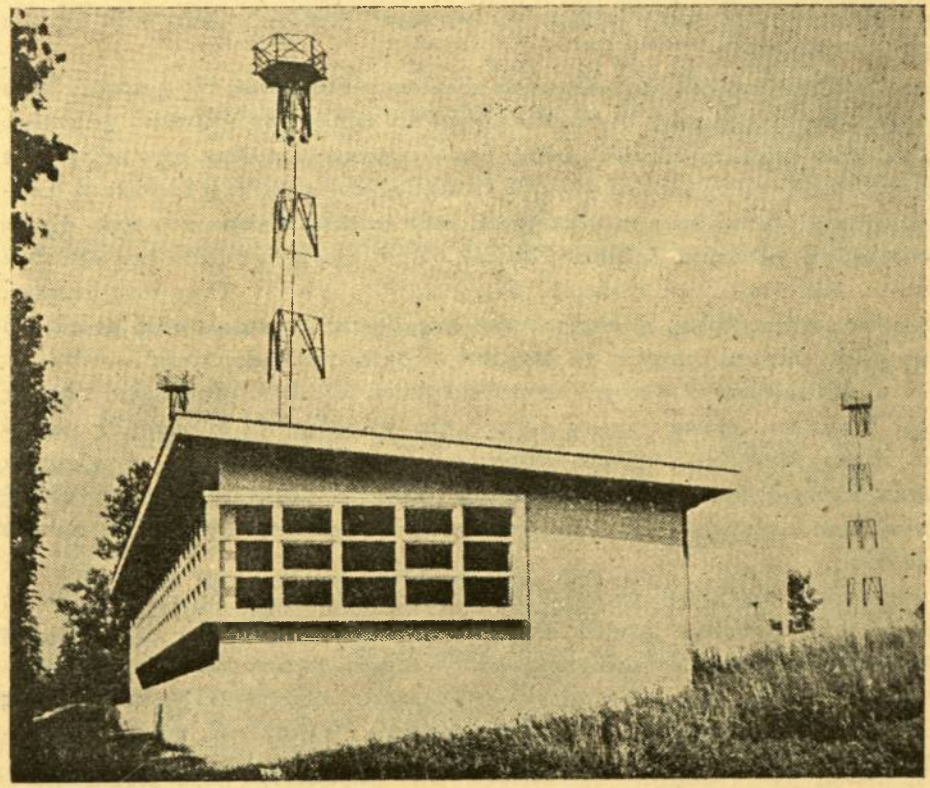

Τὸ Μουσεῖον τῶν κιβδήλων νομισμάτων.

σουν τὴν ταυτότητα του. Εἷς ὅμως παλαιὸς ὑπάλληλος, ἐκ τῆς περιγραφῆς τῶν χαρακτηριστικῶν του καὶ ἰδίᾳ ἐκ τοῦ ὅτι ἔφερε γυαλιὰ τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, (ἐκεῖνα ποὺ ἐστηρίζοντο μὲ σοῦστες εἰς τὴν μύτην) ἐνεθυμήθη ἕναν Αὐστριακὸν ἀπατεῶνα καλούμενον Ράκιν τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον ὅλα τὰ στοιχεῖα εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς «Interpol» καὶ ἐξ οὗ προέκυπτεν, ὅτι αὐτὸς εἶχεν μεταναστεύσει εἰς Η.Π.Α. πρὸ 5ετίας. Ἕνα τηλεγράφημα στὴν Ν. Ὑόρκην ἐπεβεβαίωσεν, τὰς βασίμους, ἄλλωστε, ὑποψίας του. Ὁ Ράκιν εἶχε γίνει 'Αμερικανὸς ὑπήκοος μὲ τὸ ὄνομα Γούντερ, ὄνομα τὸ ὁποῖον ἀνεγράφετο καὶ εἰς τὸ διαβατήριον του. Τὴν ἑπομένην ἦλθεν ἀεροπορικῶς καὶ ἡ φωτογραφία του. 'Αμέσως εἰδοποιήθησαν μὲ τὸν ἀσύρματον τὰ γραφεῖα, τῶν 'Ινδιῶν, τῆς 'Ιαπωνίας καὶ τῆς νέας Ὑόρκης. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας συνελήφθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τόκιο.

β) Δύο κατάδικοι διὰ κυκλοφορίαν πλαστῶν δολλαρίων ἀπεφυλακίσθησαν σχεδὸν συγχρόνως ἀπὸ μίαν ἀναμορφωτικὴν φυλακὴν τῶν Η.Π.Α. Δύο μῆνες ἀργότερα (ἦταν ἡ τουριστικὴ σαιζὸν) μερικὰ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ξενοδοχεῖα τῆς Φλώριδος καὶ τοῦ Τέξας προσεκόμισαν εἰς τὰς Τραπέζας ἐπιταγὰς χωρὶς ἀντίκρυσμα, ἀρκετῶν χιλιάδων δολλαρίων. 'Εκδότης ἐφέρετο ἡ American Expres καὶ κομισταὶ ὁ Ἄγγλος Πόρτερ καὶ ὁ 'Αμερικανὸς Γούντ. Σὲ λίγο καιρό, παρόμοιες ἐπιταγὲς ἄλλης Τραπέζης ἐκυκλοφόρησαν εἰς Ἁγ. Φραγκῖσκον, Κούβαν, Παναμᾶν καὶ Βενεζουέλαν. Οἱ ἐξαργυρώνοντες παρουσιάζοντο μὲ ἄλλα ὀνόματα, ἀλλὰ ἡ F.B.I. ἦτο πεπεισμένη ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ὑπογραφῶν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἰδίων

πλαστογράφων, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐπωφελούμενοι τῆς χειμερινῆς τώρα τουριστικῆς ἐποχῆς καὶ κυκλοφοροῦντες ἀεροπορικῶς, ἐξηφανίζοντο ἀστραπιαίως. Ἐπειδὴ καὶ οἱ τέως κατάδικοι εἶχον ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τὸν τόπον ποὺ εἶχεν ὁρισθῆ ὡς διαμονή των, ἐκυκλοφόρησαν παντοῦ τὰς φωτογραφίας αὐτῶν, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Περισσότεροι ἀπὸ ἑκατὸν συνοδοὶ ἀεροπλάνων καὶ ὑπάλληλοι πρακτορείων εἶχαν ἀνακριθῆ χωρὶς ὅμως νὰ καταλήξουν εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα διὰ τοὺς διωκομένους. Ἡ Scotland Yard ἐβεβαίωσεν τὴν «Interpol» ὅτι ὁ Πόρτερ μετεχειρίζετο

Ὁ Κεντρικὸς Ραδιοηλεκτρικὸς Σταθμὸς τῆς Interpol ἐξασφαλίζει τὴν ταχεῖαν ἐπαφὴν (σύνδεσιν) μὲ τὰ εὐάριθμα Ἐθνικὰ Γραφεῖα τῶν διαφόρων Ἐθνῶν.

5-6 διάφορα ὀνόματα καὶ κατεζητεῖτο καὶ ὑπ' αὐτῆς. Τὰ αὐτὰ περίπου ἀνέφερεν καὶ ἡ F.B.I. διὰ τὸν Γούντ. Ἀπὸ τὰς πληροφορίας αὐτὰς ἀποσαφηνίζεται πλέον ὅτι οἱ φερόμενοι μὲ τὰ ὀνόματα Πόρτερ καὶ Γούντ εἶναι οἱ τέως κατάδικοι τῆς ἀναμορφωτικῆς φυλακῆς. Ἐντατικὴ κυκλοφορία μέσῳ τῆς «Interpol» τῶν φωτογραφιῶν, μὲ πλήρη περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν των καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων καὶ ἰδίᾳ τῶν ὀνομάτων ποὺ συνήθως μετεχειρίζοντο εἰς τὰς Χώρας ὅπου ἐκυκλοφόρησαν αἱ κίβδηλοι ἐπιταγαί, ἐπέφεραν τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας ὁ ἕνας συνελήφθη εἰς τὸ Καράκας καί, ὀλίγον ἀργότερα, ὁ ἄλλος εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Βαρκελώνης.

Ἐκ τῶν παραδειγμάτων αὐτῶν εἶναι τόσον ἐμφανὴς ἡ ἀνάγκη τῆς συνεργασίας τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων, ὅλων τῶν Χωρῶν, πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐγκλήματος, ὥστε κάθε ἄλλο ἐπιχείρημα περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς «INTERPOL» νὰ περιττεύῃ.

Δ. Μ. Κ.

«Ὥρα μελέτης...»

Ὑπὸ Δοκ. Ἀρχιφύλακος κ. **Α. ΚΑΨΟΚΑΒΑΔΗ**

Εἶναι βράδυ... γλυκὸ βράδυ... ἡ μυρουδιὰ τῆς ἄνοιξης κτυπάει στὴν ὄσφρησι ὄμορφα καὶ ἁπαλά...

Τὸ μαῦρο πουλί, ἡ νύχτα ἔχει γιὰ καλὰ σκεπάσει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας... Ἔξω ἡσυχία... ἀπόλυτη ἡσυχία. Ἀπόψε τὰ παιδιὰ δὲν παίζουν στὸν διπλανὸ χωματένιο δρόμο. Μόνο κάπου-κάπου τὸ βῆμα τοῦ ἀραιοῦ περπατητῆ, ἄλλοτε ἀργὸ καὶ ἄλλοτε γρήγορο, διακόπτει τὴν ἀπόλυτη ἡσυχία. Ἀπόψε ἡ ἡσυχία τῶν ἔξω βάλθηκε νὰ συναγωνισθῆ τὴν νεκρικὴ σιγὴ ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν μεγάλη αἴθουσα ποὺ εἶναι σχεδὸν πάνω ἀπὸ τὸ χωματένιο δρόμο... Μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς πὼς μέσα ἐκεῖ δὲν εἶναι κανείς... Καὶ ὅμως εἶναι πολλοί!!! Εἶναι ἑκατὸν εἴκοσι!!! Ὅλοι τους σκυμένοι πάνω σὲ μεγάλα βιβλία, οἱ περισσότεροι στηρίζοντας τὸ κεφάλι τους μὲ τὰ δυό τους χέρια... λὲς καὶ πρόκειται νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸ βάρος τῶν γραμμάτων...

...Δὲν ἀκούγεται τίποτα... ἀπολύτως τίποτα... κάπου-κάπου μόνο κάποιος ξερὸς βήχας καὶ σπάνια κάποιος ψίθυρος ἀπὸ τὸ βάθος τῆς αἰθούσης, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸ Καλπάκι, ὅπως κάποιος σεβαστὸς καθηγητὴς χαρακτήρισε τὰ τελευταῖα θρανία. Ἀμέσως ὅμως ὁ θεματοφύλαξ τῆς ἡσυχίας μὲ κέρβερον ὕφος ἀποκαθιστᾷ τὴν τάξιν ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ ἕδρα του, χτυπῶντας δυὸ τρεῖς φορὲς τὸ μολύβι του σὰν δικαστής...

Ἐπίσης συχνά, ἀρκετὰ συχνά, ἕνας καλός, πολὺ καλὸς παρατηρητὴς θὰ δῇ μιὰ ἄκρη τοῦ μεγάλου παραβὰν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ εὐπροσβλήτου Καλπακίου νὰ ἀνασηκώνεται ἀθόρυβα καὶ μιὰ μαύρη σκιὰ νὰ μπαίνῃ σιγά, πολὺ σιγά, νὰ στέκεται γιὰ λίγο ἀκίνητη, ὕστερα νὰ περιέρχεται τὴν μεγάλη αἴθουσα καὶ νὰ φεύγῃ χωρὶς πολλὲς φορὲς νὰ καταλάβῃ κανεὶς... τὴν ἐπίσκεψη... πλὴν λίγων, πολὺ λίγων ἀνησύχων.

Τὴν νεκρικὴ ὅμως σιγὴ κάποια στιγμὴ διακόπτει ἕνα μακρὺ παρατεταμένο διαπεραστικὸ σφύριγμα κι' ἀμέσως... τότε... ἑκατὸν εἴκοσι ἐλατήρια τρέχουν πρὸς τὴν ἔξοδο καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἡ σκοτεινὴ καὶ ἥσυχη αὐλὴ ζωντανεύει... Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σὰν πυγολαμπίδες ἀνάβουν ἀμέσως τὰ τσιγάρα καὶ παρέες-παρέες συζητοῦν ἄλλοι ζωηρὰ... ἄλλοι σιγά... καὶ σὲ κάποια γωνιὰ μιὰ παρέα ρωμαντικῶν σιγοτραγουδᾷ παληὲς, γλυκιές, νοσταλγικὲς μελῳδίες... Αὐτὰ ὅμως ὅλα μόνο γιὰ λίγο. Γιατὶ ἀκούγεται καὶ πάλι παρατεταμένο διαπεραστικὸ τὸ σφύριγμα... καὶ τότε ἀμέσως, λὲς καὶ θεϊκὸ χέρι σταματᾷ τὰ πάντα καὶ βλέπει κανεὶς ἑκατὸν εἴκοσι ἀγάλματα... στοιχημένα, ζυγημένα μὲ ἀπόλυτη μαθηματικὴ ἀκρίβεια... .....

...Ἡ δευτέρα, ἀριστερά, βάδην... μάρς...Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο πάλι νεκρικὴ σιγὴ στὴ μεγάλη αἴθουσα ποὺ εἶναι σχεδὸν πάνω ἀπὸ τὸ χωματένιο δρόμο...

Α. ΚΑΨΟΚΑΒΑΔΗΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΟΥΛΗΝΑΡΙ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Π.**

«Ὡς γνωστόν, τὴν 14ην Ἀπριλίου 1944, ἡμέραν τοῦ Πάσχα, τεσσαράκοντα ἕνας ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἄοπλοι, παιδιὰ ὅλα τοῦ λαοῦ, ἐταξίδευον σιδηροδρομικῶς διὰ Πάτρας, ἵνα ἀναλάβουν ἐκεῖ τὰ καθήκοντά των ὡς φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Καθ' ὁδὸν ὅμως ὁ συρμὸς προσεβλήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν καὶ συνελήφθησαν οἱ ἀστυνομικοὶ ὁδηγηθέντες εἰς θέσιν Σουληνάρι Καλαβρύτων ὅπου ἐκρεουργήθησαν.

Τὸ περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» πρὸ πενταετίας διετύπωσεν τὴν γνώμην ὅπως, εἰς τὸν βράχον, ὅστις ὑψοῦται ὑπερθεν τοῦ τόπου, ὅπου ἐμαρτύρησαν οἱ 41 ἀστυνομικοί, ἀνεγερθῇ μνημεῖον. Διέθεσαν δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ποσὸν τῶν 2.000 δραχμῶν. Ἡ γνώμη τοῦ περιοδικοῦ υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ οὕτω, διὰ τῆς συμβολῆς ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀνέγερσις τοῦ μνημείου τούτου, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐγένοντο τὴν 29-9-59, ἤτοι τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.»

***

Δέκα πέντε χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τότες...ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ἀξέχαστο Πάσχα τοῦ 1944...

Πάσχα!!! Πόσο ὄμορφα, πόσο γλυκά, πόσο παρήγορα ἀντηχεῖ αὐτὴ ἡ λέξη σὲ κάθε χριστιανικὴ καρδιά!!!

Ἀνασταίνεται ὁ Χριστός, ἡ ἀγάπη νικάει τὰ μίση, τὰ ψέμματα, τὸ θάνατο, καὶ στήνεται πανέμορφη καταμεσὶς τῆς γῆς... Τὴν ὥρα κείνη ποὺ ἠχοῦνε τῶν ναῶν τὰ σήμαντρα ξεκλειδώνονται οἱ ψυχὲς, μαλακώνουν, γέρνουν καὶ προσκυνοῦν τὸν Βασιληᾶ τῆς εἰρήνης...

Κι' ὅμως!!!

Ἐκεῖνο τὸ Πάσχα διάλεξαν οἱ ἀνόσιοι γιὰ νὰ τελέσουν τὸ ἔγκλημά τους...

Δειλοί, πεπωρωμένοι, ἀναίσχυντοι, δὲν κάνουν ἐκλογὴ στιγμῶν. Δολοφονοῦν ὅποτε νἄναι.

Πάσχα!!! Τί εἶναι γι' αὐτούς; Τί ἀντιπροσωπεύει; Μιὰ «μοναρχοφασιστικὴ ἀπάτη». Τί νὰ σεβασθοῦν;...

Πάσχα ἐδολοφόνησαν τὸν Λαδᾶ, τὸν μάρτυρα Ὑπουργὸ τῆς Δικαιοσύνης... Τὴν ἴδια μέρα διάλεξαν γιὰ νὰ θερίσουν μὲ τὰ βρωμερὰ δρεπάνια τῆς ἀτιμίας τους, 41 πανέμορφες ζωές, ἀφιερωμένες στῆς πατρίδος τὴν ὑπηρεσία... Τί; Δὲν τὸ ξέρετε; Δὲν τὸ ἀκούσατε; Δὲν τὸ διαβάσατε ποτές σας;

Κι' ὅμως!!! Μὲ βουρκωμένα μάτια τελέσθηκε προχθὲς τὸ μνημόσυνό τους... Ὑπῆρξαν ἥρωες... Ὑπῆρξαν μάρτυρες.. Καὶ ἐκέρδισαν τὴν Ἀθανασία... Ἂς μείνῃ αἰώνια ἡ ὄμορφη μνήμη τους...

Ἄνοιξη ἦταν... Καταπράσινη, λουλουδιασμένη ἡ φύση... Μυρωμένο φυσοῦσε τ' ἀγέρι τῶν κάμπων... Καὶ δίπλα στὴν ἀνθοστόλιστη φύση ὁ Χριστὸς ποὺ νικοῦσε τὸ θάνατο κι' ἔστελνε στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὸ θεῖο μήνυμα...

Κι' ἐπὶ Γῆς εἰρήνη...

Μέσα στὴν πανέμορφη αὐτὴ σκηνοθεσία τῆς ἀνεμώνας καὶ τῆς πίστεως βγῆκαν νὰ πρωταγωνιστήσουν στῆς Ζωῆς τὸ Θέατρο τὰ 41 παλληκάρια τῆς Ἀστυνομίας... Σαράντα ἕνας λεβέντες ἀπ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς αἱματοβαμμένης Ἑλλάδας...

Μόλις εἶχαν δώσει τὸν ὅρκο τῆς πίστεώς τους καὶ ξεκίνησαν ἀπ' τὴν Ἀθήνα ἄοπλοι, ἐνθουσιώδεις, γεμᾶτοι ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον... Ξεκίνησαν νὰ πᾶνε ἐκεῖ ποὺ ἡ φωνὴ τῆς πατρίδας καὶ τοῦ καθήκοντος τοὺς καλοῦσε...

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας τους, μὰ καὶ τὸ μαρτυρικὸ τέλος τῆς ζωῆς τους...

Χαρμόσυνα κτυποῦσαν οἱ καμπάνες... Δεήσεις καὶ τροπάρια ἀκούγονταν ὁλόγυρα, καθὼς τὸ τραῖνο μὲ τοὺς 41 καινούργιους ἀστυφύλακες τραβοῦσε γιὰ τὴν Πάτρα, τοῦ ἀγέραστου Μωρηᾶ τὴν γραφικὴ πρωτεύουσα...

Ὅλο χαρὰ καὶ ζωντάνια τὰ παλληκάρια τῆς 'Αστυνομίας ἀπελάμβαναν τὸ ὑπέροχο θέαμα ποὺ ἀντίκρυζαν τριγύρω. Τοὺς κάμπους, τὶς λαγκαδιές, τὰ γάργαρα νερά, τὶς βουνοπλαγιές, τὰ πρόβατα, τὰ λούλουδα, τὰ δαντελωτὰ ἀκρογιάλια, τοὺς ἀπότομους γκρεμούς...

Ρουφοῦσαν ἄπληστα τὸ ζωογόνο ἀγέρι τῆς 'Ελληνικῆς φύσης... Ἦταν τὸ τελευταῖο σκίρτημα τῆς καρδιᾶς τους.

Γιατὶ ἄξαφνα, ἀναπάντεχα, ἀπρόσμενα φρενάρισε τὸ τραῖνο. Μιὰ χούφτα λῃστῶν μὲ προτεταμένα ὅπλα σταμάτησαν τὴν πορεία του...

'Ο κ. Ν. Νέρης καὶ Θ. Ψαρρᾶς μετὰ τοῦ τιμητικοῦ ἀποσπάσματος καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν πρὸ τοῦ μνημείου τῶν σφαγιασθέντων ἀστυνομικῶν.

Τί ἤθελαν οἱ λῃσταὶ μιὰ τέτοια μέρα; Ζητοῦσαν τοὺς 41 ἀστυφύλακες...

'Αγόγγυστα, παλληκαρήσια, χωρὶς νὰ λυγίσουν οἱ 41 λεβέντες ἐστάθηκαν ἀντίκρυ στοὺς κακούργους... «'Εμεῖς εἴμαστε... τί θέλετε;...».

Κι' ὕστερα... Ὦ ὕστερα... Καρδιά μου μὴν κλαῖς... Μᾶλλον στάσου σ' εὐλαβικὴ προσοχὴ κι' ὁραματίσου τὸν ἀνηφορικὸ Γολγοθᾶ τοῦ Θεανθρώπου-Λυτρωτοῦ...

Ἔτσι κι' οἱ 41 ...'Ανέβηκαν τὸ Γολγοθᾶ, ἀλύγιστοι... κι' ἐκεῖ στὸ Σουληνάρι τῶν Καλαβρύτων ἐδέχτηκαν τὸν θάνατο μὲ ἐγκαρτέρηση...

Φοβερὸς ἀκούστηκεν ὕστερα ὁ ἀπαίσιος κρότος τῶν πολυβόλων, ποὺ ἀλύπητα ἐθέρισε τὰ περήφανα κορμιά τους στ' ἄγρια βουνὰ τοῦ Σουληναρίου... 'Εκεῖ τοὺς ἐξετέλεσαν οἱ ἄθεοι, οἱ κακοῦργοι... 'Εκεῖ τοὺς δολοφόνησαν ἀπάνθρωπα οἱ κομμουνισταί... Καὶ μισοπεθαμένους τοὺς ἔρριξαν στὴν κοιλάδα τοῦ θανάτου..

Γιατὶ λοιπόν; Τί ἔφταιξαν τὰ ἄοπλα αὐτὰ παιδιά; Ποιὸν πείραξαν; Ποιὸ εἶναι τάχα τὸ ἔγκλημά τους;

Προσμένετε ἀπάντηση; Μεγάλη ἡ ἀφέλειά σας... Ὑπάρχει ἀνθρωπισμὸς στῆς ζούγκλας τὰ θεριά; Ὑπάρχει λογικὴ στ' ἁρπακτικὰ ὄρνια; Καὶ ὅμως...

Κάποια συνθήματα γιὰ εἰρήνη, γιὰ λευτεριά, γιὰ λήθη, γιὰ ψωμὶ βγαίνουν ἀπ' τὰ στόματά τους... 'Αλήθεια!!! Πόσο ἀναίσχυντος εἶναι ὁ κομμουνισμός... Δὲν ἔχουμε ἐμεῖς ἀνάγκη νὰ καταφύγουμε σὲ θεωρίες γιὰ νὰ ἀντικρούσουμε τὰ ὑποκριτικὰ ἐπιχειρήματα τους... Μονάχα τὸν ὁμαδικὸ τάφο τοῦ Σουληναρίου θὰ τοὺς δείξουμε... Κι' ἐκεῖ ἐπάνω θὰ τοὺς ρωτήσουμε : «Αὐτοὶ τὶ ἔφταιξαν ἀναίσχυντοι κακοῦργοι; Γιατὶ κορέσατε τὰ κτηνώδη ἔνστικτα τοῦ μίσους σας πάνω σ' ἐτοῦτα τ' ἀθῶα παλληκάρια; Ποιὸ εἶναι τὸ ἔγκλημά τους;... 'Αναίσχυντοι... Ξεδιάντροποι,

λησταί... Δὲν κλαῖμε... Δὲν θρηνοῦμε... Μονάχα αὐτὸν τὸν τάφο ἀνοίγουμε μέσα στὴν καρδιά μας, γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουν ἐσᾶς καὶ τὴν κτηνωδία σας...»

14 'Απριλίου 1944... 41 ἀστυνομικὲς ζωὲς ἐπέταξαν στὸν Οὐρανό... 'Εβρῆκαν τὴν αἰώνια ἀνάπαυση, τὴν γαλήνη καὶ τὴν σιωπή...

Γονατιστοί, μπροστὰ στὸν ἅγιο τάφο τους, δεόμεθα γιὰ τὶς ψυχές τους...

"Ομως... Οἱ ἥρωες πρέπει νὰ διακρίνωνται ἀνάμεσά μας, ὄχι μονάχα σὰν ἀνάμνηση, μὰ πιὸ πολὺ σὰν Σύμβολο.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀξιέπαινοι ὅσοι εἶχαν τὴν πρωτοβουλία κι' ὅσοι ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Μνημείου τῶν 41 'Ηρώων στὸ Σουληνάρι τῶν Καλαβρύτων.

15 χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότες, ὅταν προχτὲς ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήριά του...

Μὲ κοινὴ εἰσφορὰ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀνεγέρθη σ' ἐκείνη τὴν αἱματοβαμένη θέση ἕνα ἀπέριττο ἀλλὰ ἐπιβλητικὸ μνημεῖο ἔργο τοῦ καλλιτέχνου κ. Βασιλείου Μερτζάνη, τέως ἀστυνομικοῦ, εἰς μνήμην ἐκείνων πού, συνεχίζοντες τὴν χρυσῆ παράδοση τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἔπεσαν γιὰ τὴν πατρίδα.

"Ετσι τὸ πρωϊνὸ τῆς 29 Αὐγούστου μιὰ σιωπηλὴ συνοδεία ἔπερνε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Σουληνάρι Καλαβρύτων, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τελεσθοῦν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου αὐτοῦ. "Ηταν μιὰ τιμητικὴ συνοδεία, πού τὴν ἀποτελεῦσαν : ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικόλαος Νέρης, ὁ Διευθυντὴς τῆς 'Αστυν. Δ/νσεως Πατρῶν κ. Θωμᾶς Ψκρρᾶς, ὁ 'Υπασπιστὴς τῆς Δ/νσεως κ. Παναγιώτης Στασινόπουλος, ὁ 'Υπαστυνόμος κ. Ι. Γῶγος, τιμητικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ ἕνα ἀρχιφύλακα καὶ δώδεκα ἀστυφύλακες, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Στρατιωτικῆς 'Αρχῆς Λοχαγὸς κ. Μιχαλακάκης, ὁ 'Εκπρόσωπος τῆς Πολιτικῆς 'Αρχῆς κ. Μπούρας οἱ συγγενεῖς τῶν δολοφονηθέντων μαρτύρων καὶ κόσμος πολὺς ἀπὸ τὴν γύρω μαρτυρικὴ περιοχή.

Ρίγη δέους καὶ συγκινήσεως κυριαρχοῦσαν μέσα στὴν κάθε καρδιά, καθὼς τὸ αὐτοκίνητο, πού ἦταν γεμᾶτο προσκυνητὰς τοῦ ἁγίου τόπου τῆς θυσίας τῶν ἀδελφῶν μας, περνοῦσε ἀνάμεσα ἀπὸ ἀπάτητες πλαγιὲς καὶ ἄγρια δάση καὶ ὕστερα ἔφθανε τὸ ἤρεμο τοπίο τῆς θυσίας τῶν 41 ἀστυνομικῶν...

Ποιὰ ἀνθρώπινη ψυχὴ δὲν θὰ λύγιζε στὴ σκέψη ὅτι ἐκεῖ σιμὰ ἀκούστηκεν ὁ σπαρακτικὸς χαιρετισμὸς τῶν μελλοθανάτων: **«Χαῖρε πατρίδα, γλυκειὰ 'Ελλάδα... Ζήτω ἡ 'Ελευθερία»**. Μονάχα τὰ ἄψυχα δένδρα τοῦ γειτονικοῦ δάσους μποροῦσαν νὰ μαρτυρήσουν ὅσα εἶδαν, ὅσων στάθηκαν ἀσυγκίνητοι μάρτυρες...

Οἱ 'Αρχὲς τῶν γύρω χωριῶν, ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Δάφνης κ. Σπηλιόπουλος Γ., οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων μετὰ τοῦ Συμβουλίου αὐτῶν, Λεχουνίου κ. 'Αναγνωστόπουλος Κ., Λεσινίου κ. Ζαφειρόπουλος Φ., αἱ 'Εκπαιδευτικαὶ 'Αρχαί, οἱ ἱερεῖς Δάφνης κ. Καραθανάσης Π., Λεχουνίου κ. Χρονόπουλος Κ., Λεσινίου κ. κ. Ζαφειρόπουλος Σ. καὶ Σταθόπουλος Ν., αἱ 'Αστυνομικαὶ 'Αρχαί, καὶ πλήθη κόσμου περίμεναν τὴν ἄφιξη τοῦ αὐτοκινήτου.

"Ωρα 11.10'. Μπροστὰ στὸ μνημεῖο τῶν πεσόντων, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα βάθρο ὕψους 2.10 μ. καὶ ἀπὸ ἕνα καλλιτεχνικὸ σταυρὸ ὕψους 5.60 μ., πού φέρει πάνω σὲ μιὰ πλάκα τὸ σῆμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ χαραγμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν, παρατάχτηκε τὸ τιμητικὸ ἀπόσπασμα. 'Απέναντι οἱ ἐπίσημοι...

Καὶ ἡ ἐπιμνημόσυνη ἀκολουθία ἄρχισε... 'Ο Ναὸς τῆς φύσεως ἐδέχτηκε τοὺς ψαλμοὺς καὶ τ' ἀπαλὸ μωραΐτικο ἀγέρι, τοὺς μετέφερε σὲ κάθε ἀνθρώπινη ψυχή...

Παντοῦ ὁλόγυρα ἡσυχία... Οὔτε οἱ κλάδοι τῶν δένδρων δὲν κουνιῶνται... Θαρρεῖς καὶ ἐκεῖνοι ἔνοιωθαν τὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς.

"Ωρα 11.15'. "Αρχισε τὸ προσκλητήριο τῶν νεκρῶν ἀστυνομικῶν... ἐνῷ ὁ ἥλιος ἐφώτιζε παράξενα τὸ μνημεῖο, καὶ οἱ ἀναπνοὲς εἶχαν σταματήσει... Δάκρυα ἀνέβηκαν στὰ μάτια, τὰ ξεχείλισαν... Πόση πονεμένη μεγαλοπρέπεια εἶχεν ἡ στιγμή...

...Βραχνὴ ἀπὸ τὸν πόνο, μὰ σταθερὴ ἡ φωνὴ τοῦ 'Υπασπιστοῦ τῆς Δ/νσεως Πατρῶν καλοῦσε ἕνα-ἕνα τὰ παλληκάρια νὰ δώσουν τὸ ἡρωϊκό τους «παρών». Καὶ

ἡ ἀπάντηση ἐρχότανε ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ 'Υπαστυνόμου, πάντα ἡ ἴδια, ἀργή, πονεμένη, μὰ καὶ περήφανη μαζί.

«'Απών. 'Εφονεύθη τὴν 14ην 'Απριλίου τοῦ 1944 ὑπὸ τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν εἰς θέσιν «Σουληνάριον Καλαβρύτων».

"Ολα τὰ μάτια εἶχαν δακρύσει...

Κι' ὅμως!!! Δὲν ἀκούστηκαν γοερὲς κραυγές. Δὲν ἐκτύπησαν λυπητερὰ οἱ καμπάνες. Δὲν ἀντήχησαν μοιρολόγια καὶ σπαραγμοί.

Τὸ βουβὸ κλάμμα ὅλων τῶν παρισταμένων ἀνέβαινε σὰν δέηση πρὸς τὸν Θεὸν καὶ 'Εξουσιαστὴν τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Θανάτου νὰ ἀναπαύσῃ τὶς ἀγνὲς ψυχὲς τῶν ἀδικοσκοτωμένων παιδιῶν. Καὶ αὐτὸ ἦ-

'Ο κ. Ν. Νέρης καταθέτει στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τῶν σφαγιασθέντων ἀστυνομικῶν.

αν τὸ καλλίτερο μνημόσυνο.

τ ...Τὸ προσκλητήριο κάποτε τέλειωσε... Μά, ὅλοι εἶχαν μείνει μαρμαρωμένοι στὶς θέσεις τους... Ποιὰ ἀνεμοζάλη ἀναμνήσεων τοὺς εἶχε ρίξει σ' ἐτούτη τὴν πονεμένη ἔκστατη!!!

"Υστερα μίλησε ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν κ. Ψαρρᾶς... 'Απλᾶ λόγια εἶπε, μὰ ἦταν τόσο πειστικός, τόσο ἀνθρώπινος, τόσο συγκινημένος!!!

Στὴ συνέχεια ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Νέρης ἀπεκάλυψε τὸν καλλιμάρμαρο Σταυρό... Καί, ἐνῷ τὸ τιμητικὸ ἀπόσπασμα ἀπέδιδε τιμές, κατέθεσε καταφανῶς συγκινημένος στέφανο στὸν τάφο τῶν μαρτύρων, ἐκ μέρους τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

'Επηκολούθησε κατάθεσις στεφάνων ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου Δάφνης καὶ τῶν κ.κ. Προέδρων τῶν Κοινοτήτων Λεχουνίου καὶ Λεσινίου.

Τέλος, τηρήθηκεν ἑνὸς λεπτοῦ σιγή, εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν ἡρώων, καὶ ἡ σεμνὴ ἐκείνη καὶ ἀξέχαστη τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὸν 'Εθνικὸν "Υμνον, τὸν ὁποῖον ἔψαλλαν οἱ ἄνδρες τοῦ Τιμητικοῦ ἀποσπάσματος.

'Αξέχαστοι συνάδελφοι. Δὲν πῆγε χαμένη ἡ θυσία Σας. Γιὰ μᾶς δὲν εἶστε νεκροί... Ζῆτε. Καὶ θὰ ζῆτε παντοτινὰ στὴν καρδιά μας, σὰν αἰώνιο Σύμβολο τιμῆς, καθήκοντος, ἡρωϊσμοῦ.

Τὰ ὀνόματα Σας θὰ μείνουν γιὰ πάντα χαραγμένα μὲ χρυσᾶ γράμματα μέσα στὴν ὁλοφώτεινη ἱστορία τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη σας.

Π.

Κατασκηνώσεις Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα

Χριστέ, στὶς σκηνὲς μαζεμένα,
μέσα στῆς νύχτας τὴν σιγή,
τὰ παιδιὰ ψάλλουν στὸν πλάστη
μιὰ προσευχὴ εὐλαβική.

(Στίχοι ἀπὸ τὴν βραδυνὴ προσευχὴ τῆς κατασκηνώσεως)

Συγκινεῖται κανεὶς καὶ αἰσθάνεται ὑπερήφανος ὅταν βρίσκεται σὲ μιὰ παιδικὴ κατασκήνωσι, ὅπως εἶναι ἡ κατασκήνωσι τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα.

Μόνον ὅποιος γεννήθηκε Ἕλληνας κι' ἔχει συγχρόνως τὴν τιμὴ νὰ εἶναι ἀστυνομικός, μπορεῖ νὰ νοιώσῃ τὰ ἀνώτερα αἰσθήματα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Μόνον αὐτός, μακρυὰ ἀπὸ κάθε μικρόψυχη σκέψι καὶ προκατάληψι, θὰ μπορέσῃ νὰ ἐκτιμήσῃ σ' ὅλη της τὴν ἔκτασι, τὴν δημιουργικὴ προσπάθεια ποὺ κατεβλήθη ἀπὸ τὸν κ. Ἀρχηγὸ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ σημερινό της ἐπίπεδο ἡ παιδικὴ κατασκήνωσις τῆς Ἀστυνομίας. Ὅσο κακόπιστος κι' ἂν εἶναι ὅσο κι' ἂν ἐκ χαρακτῆρος ἀρέσκεται νὰ κρίνῃ καὶ κατακρίνῃ τὶς ἐπιτυχεῖς προσπάθειες τῶν ἄλλων, δὲν μπορεῖ παρὰ θὰ σταθῇ μὲ δέος καὶ ἔκστασι μπροστὰ στὸ μεγάλο ἔργο ποὺ ἔγινε, μέσα σὲ τόσο λίγο χρονικὸ διάστημα.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις ξεκινῶντες καὶ μακρυὰ ἀπὸ κάθε ὑπόνοια ὑπερβολῆς, θὰ προσπαθήσουμε φίλοι ἀναγνῶστες, νὰ σᾶς μεταφέρουμε νοερὰ στὴν κατασκήνωσι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, πιστεύοντας πὼς ἔτσι καὶ σεῖς ὅπως κι' ἐμεῖς, θὰ ζήσετε λίγες εὐχάριστες στιγμές. Εἶναι ἐπιτακτικὴ ὑποχρέωσις ὅλων μας νὰ ἐκτιμοῦμε κάθε προσπάθεια, ἡ ὁποία γίνεται γιὰ τὸ καλὸ τοῦ συνόλου καὶ ἀκόμη περισσότερο ὅταν ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἀφορᾷ τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό, τὴν ἴδια μας ὑπόστασι, ὡς ἀστυνομικῶν. Πρέπει νὰ μᾶς διακρίνῃ εὐθύτητα κρίσεως καὶ νὰ λέμε ἀπερίφραστα τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ ἐπαινοῦμε τὸν ὁποιονδήποτε ὅταν πρέπει, ὅπως παράλληλα νὰ ὑποδεικνύουμε κάθε παράλειψι ποὺ ὑπέπεσε στὴν ἀντίληψί μας, χωρὶς καμμιὰ κακὴ πρόθεσι, ἀλλὰ μὲ σκοπὸ νὰ διορθωθῇ κάτι, νὰ γίνῃ καλλίτερο.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεχνᾶμε ὅτι πάντοτε ἡ ἀρχὴ εἶναι δύσκολη κι' εἶναι φυσικὸ νὰ παρουσιασθοῦν ἀτέλειες. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει σημασία, σὲ κάθε παρόμοια προσπάθεια, εἶναι ἡ πρόθεσις, ἡ ψυχικὴ διάθεσις καὶ ἡ ὄρεξις γιὰ κάτι τὸ καλλίτερο, αὐτῶν ποὺ σήκωσαν στοὺς ὤμους των ἕνα τόσο βαρὺ φορτίο. Λένε πὼς ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιτυχίας. Αὐτὸ εἶναι μία πραγματικότης, τὴν ὁποία κανένας δὲν ἀμφισβητεῖ.

Σ' αὐτὸν ποὺ εἶχε τὴν σκέψι τῆς δημιουργίας τῆς παιδικῆς κατασκηνώσεως, ὑπῆρχε καὶ καλὴ πρόθεσις καὶ ψυχικὴ διάθεσις, ἀλλὰ πρὶν ἀπ' ὅλα ὑπῆρχε ὄρεξις γιὰ δουλειά. Ὑπῆρχαν σ' αὐτὸν ὅλα ἐκεῖνα τὰ προτερήματα καὶ ψυχικὰ προσόντα, καθὼς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις, ἡ ὁποία χρειάζεται σὲ παρόμοιες ἐκδηλώσεις.

Πίστευε σ' ἕνα σκοπὸ καὶ μὲ τὴν προσωπική του σφραγῖδα, ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς ἐπιτυχίας. Πίστευε στὴν ἐκπλήρωσι ἑνὸς ἱεροῦ καθήκοντος ποὺ εἶχε πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του, καὶ μὲ τὶς σκέψεις αὐτές, ἐπέτυχε ἀπόλυτα. Πίστευε σ' ἕνα ὄνειρο, τὸ ὁποῖον ἂν κάποτε γιὰ μερικοὺς φαινόταν ἀπραγματοποίητο, ἔγινε τώρα πραγματικότης. Πίστευε καὶ πιστεύει, ὅτι μόνο μὲ τέτοιες ἐκδηλώσεις, παράλληλα

βεβαίως μὲ ἄλλες ποὺ διαγράφονται ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς κ.λ.π., εἶναι δυνατὸν νὰ σταθῇ σ' ἀνώτερο πολιτιστικὸ ἐπίπεδο ἡ Ὑπηρεσία ποὺ ὑπηρετεῖ. Πίστευε σὲ πολλά, πιστεύει σ' ἀκόμη περισσότερα, κι' ὅποιος πιστεύει σὲ κάτι, στὸ τέλος πάντοτε εἶναι νικητής, τροπαιοῦχος. Ἡ πίστις του, ἡ ὁποία στηρίζεται στὴν ἀγάπη, τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησι τῶν ὑφισταμένων του, τοῦ δίνει φτερὰ γιὰ νέες δημιουργίες, νέες ἐπιτεύξεις, τὶς ὁποῖες ὅλοι περιμένουμε, ἀλλὰ καὶ ποὺ σύντομα θἄρθουν.

Ἔφτασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Πέρασε ἡ ἐποχὴ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τοῦ «ὅσα πᾶνε, ὅσα ἔρθουν». Μιὰ νέα πνοὴ δημιουργίας ἄρχισε νὰ δροσίζῃ τὰ μετωπά μας καὶ νοιώθουμε γλυκὸ τὸ χάδι της. Ἦλθε ἡ ὥρα, τὰ ὄνειρα νὰ γίνουν πραγματικότης. Ἀλήθεια! γιατὶ τόσα χρόνια νὰ φύγουν χαμένα; Γιατὶ νὰ μὴν εἶχε γίνει ἡ ἀρχὴ πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, τότε ποὺ καὶ εὐκαιρίες παρουσιάσθησαν καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα ἦσαν στὴν διάθεσί μας; Ἴσως τὰ αἴτια τ' ἀναζητήσῃ κανένας στὶς ἀνώμαλες ἐκεῖνες καταστάσεις. Πρὸς Θεοῦ ὅμως. Μὴ βρίσκουμε εὔκολα τὶς δικαιολογίες γιὰ νὰ καλύψουμε τὴν ἀδράνειά μας.

Ποτὲ ὅμως δὲν εἶναι ἀργά. Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ. Στὸν ὁρίζοντα φάνηκε ἕνας φωτεινὸς δίσκος, ἕνας ἥλιος ποὺ ἄρχισε νὰ θερμαίνῃ τὶς ὡς τώρα χλιαρὲς ψυχές. Σκορπίζει τὸ φῶς, δίνει τὴν λάμψι, τὴν πνοή, τὸ κουράγιο καὶ τὴν ἐλπίδα, γιὰ ἕναν ὅμορφο ἀστυνομικὸ κόσμο. Ἂς εἶναι καὶ τώρα. Ἂς σταθοῦμε κοντὰ σ' αὐτὸν ποὺ πίστευσε καὶ πιστεύει σὲ πολλά, μὲ τὴν βεβαιότητα πὼς ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Ἡ ψυχὴ καὶ ὁ ἐνσαρκωτὴς τῆς παιδικῆς ἀστυνομικῆς κατασκηνώσεως, τὸ «Πιστεύω» τῆς προσπαθείας αὐτῆς, δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Σεβαστόν μας Ἀρχηγὸ κ. Κόκκινον Νικόλαον. Ἐμεῖς οἱ νεώτεροι ἀξ/κοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοί, διαπιστώνοντες τὸ στοργικὸ ἐνδιαφέρον τῶν προϊσταμένων μας καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἡγήτορος τοῦ Σώματος, νοιώθουμε τὶς καρδιές μας νὰ πάλλουν ἀπὸ ἐνθουσιασμό, γιατὶ ὅσο κι' ἂν θέλουμε νὰ τὸ ἀποκρύψουμε, πιστεύουμε πὼς κάποτε θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ συνεχίσουμε τὸ ἔργο ποὺ αὐτοὶ ἄρχισαν. Κι ὅταν στὶς σκέψεις μας πρυτανεύει ἡ πίστις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς ἡγήτορες, ἀναμφίβολα, τὸ μέλλον τῆς Ἀστυνομίας θὰ εἶναι μεγάλο, ἀπὸ κάθε ἄποψι.

Εὐχόμεθα μόνο, μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας, ὁ μελλοντικὸς ἡγήτωρ τοῦ Σώματος νὰ βαδίσῃ στ' ἀχνάρια τοῦ σημερινοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ πεπραγμένα του, γιατὶ ἔτσι μόνον θὰ δοῦμε τὴν Ἀστυνομικὴ Σημαία νὰ κυματίζῃ περήφανα στὰ μεσούρανα, χωρὶς φόβο χέρι ἀνθρώπινο ποτὲ νὰ τὴν ὑποστείλῃ. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κι' ἀλλιῶς, γιατὶ τὰ ἔργα τῶν σημερινῶν ἡγητόρων μας, θἄναι γιὰ τοὺς ἐπερχομένους μιὰ μεγάλη ἱερὴ παρακαταθήκη καὶ κανένας ποτὲ δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ ἱεροσυλήσῃ τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Καὶ τώρα ἐλᾶτε μαζὶ μας σ' ἕνα περίπατο, στὴν παιδικὴ κατασκήνωσι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ὥρα 3. Πέμπτη 3 Αὐγούστου. Δύο αὐτοκίνητα—λεωφορεῖα τῆς Ἀστυνομίας ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν Μηχανοκίνητο Ὑποδιεύθυνσι.

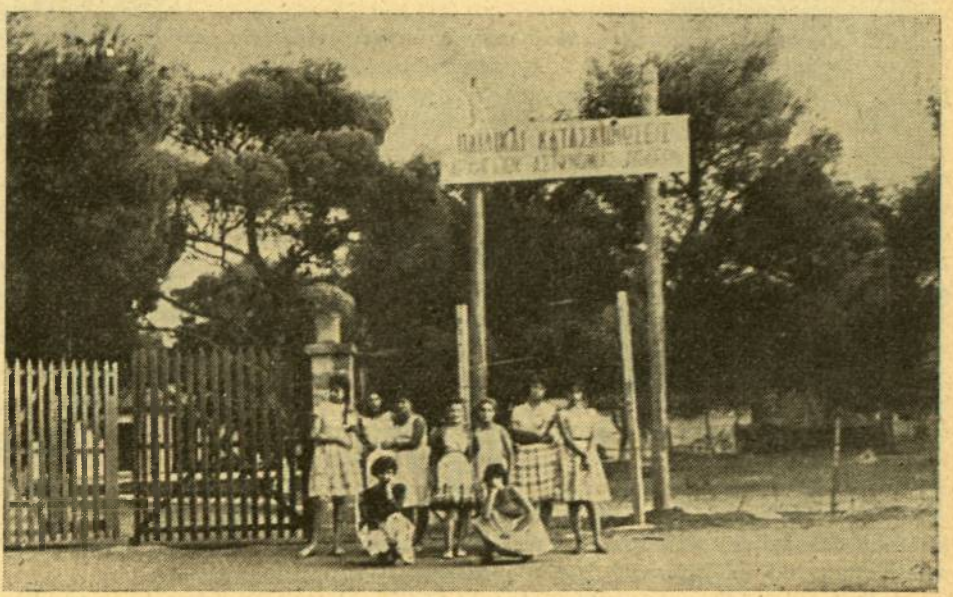
Στὸ γήπεδο τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἐπιβιβάζεται ἡ μπάντα τῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ μαέστρου μας, Ὑπαστ. Β' κ. Μπουκουβάλα Δημ. Τὰ χιλιόμετρα φεύγουν γρήγορα κάτω ἀπὸ τὶς ρόδες τῶν αὐτοκινήτων μας. Περνῶντας τὰ τόσο μαγευτικὰ τοπία τῆς Ἀττικῆς, στὴν διαδρομὴ ποὺ ἀκολουθοῦμε, φθάνουμε κατὰ τὶς 4 ὥρα, ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσι. Μιὰ μεγάλη σιδερένια πόρτα, βαμμένη πράσινη, κλείνει τὴν εἴσοδο. Πάνω ἀπ' αὐτὴ διαβάζω. «**Παιδικαὶ Κατασκηνώσεις Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων**».

Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ μεσημβρινοῦ ὕπνου καὶ γι' αὐτὸ δὲν βλέπουμε νὰ μᾶς περιμένῃ κανένας. Μιὰ ἡσυχία ἁπαλὴ καὶ εἰδυλλιακὴ ἁπλώνεται παντοῦ. Μόνο τὰ τζιτζίκια, ψηλὰ στὰ πεῦκα, ταράζουν μὲ τὶς φωνές τους τὴν γαλήνη τῆς περιοχῆς. Τὰ πάντα εἶναι μαγεία, ὄνειρο. Ἡ ψυχὴ βγαίνει ἀπὸ τὸν σάρκινο κλοιό της, πετάει στοὺς αἰθέρες, μακρυὰ ἀπὸ κάθε γήϊνη σκέψι. Νοιώθεις νὰ πλημμυρίζῃ τὸ Εἶναι σου ἀπὸ τὰ

πλέον εὐχάριστα συναισθήματα. Μακρυὰ ἀπὸ τὴν τύρβη τῆς πόλεως, ἐδῶ, τὸ πνεῦμα σου συγκεντρώνεται, ἡ καρδιά σου σκιρτάει. Λίγο πιὸ κάτω, σ' ἀπόστασι 200 περίπου μέτρων, ἡ θάλασσα βρέχει χαδιάρικα τὴν ἐξαίσια αὐτὴ 'Αττικὴ τοποθεσία. Πάνω μας δεξιά, ὀρθώνεται ἐπιβλητικὴ ἡ Πεντέλη. Στὸ βάθος διακρίνεται ἡ Εὔβοια. Γύρω μας, ὅσο φθάνει τὸ μάτι, τὸ πράσινο ἀγκαλιάζει τὰ πάντα. "Ενας ἀληθινὸς ἐπίγειος παράδεισος.

Αὐτὸς ἐδῶ ὁ τόπος εἶναι ὁ πιὸ κατάλληλος γιὰ παιδικὲς κατασκηνώσεις. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, φιλοξενεῖ πολλὲς ἀπ' αὐτές. Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ στὴν ἐκλογὴ τοῦ μέρους ποὺ πρόκειται ν' ἀναπτυχθῇ μιὰ παιδικὴ κατασκήνωσις.

Ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν σκέψι, ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωταρχικοὺς σκοποὺς τῆς κατασκηνώσεως εἶναι ἡ τόνωσις τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν, μὲ τὴν φυσικὴ ζωὴ στὸ ὕπαιθρο, χωρὶς ἀντίρρησι ἡ ἐκλογὴ τῆς περιοχῆς καὶ τοῦ χώρου, ὅπου θὰ γίνῃ ἡ

Μερικὰ κοριτσάκια τῆς κατασκηνώσεως στὴν εἴσοδο αὐτῆς.

κατασκήνωσις, ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ἀπὸ κάθε πλευρὰ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν της.

'Η περιοχὴ τῆς κατασκηνώσεως πρέπει νὰ ἔχῃ γλυκὸ καὶ ξηρὸ κλῖμα, κατάλληλο ὑψόμετρο, ἀτμοσφαίρας διαύγεια, πλούσια φυτεία κ.λ.π. Τέτοιες περιοχές, κρίνονται ὡς κατάλληλες οἱ ὀρεινὲς ἢ παραθαλάσσιες, μακρυὰ ἀπὸ χωριὰ ἢ συνοικισμούς, βιομηχανικὰ κέντρα, ποτάμια, χειμάρρους, λιμνάζοντα νερὰ κ.λ.π. Βέβαια, ἡ ἀπόστασις τῆς κατασκηνώσεως ἀπὸ κατῳκημένους χώρους δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερη τῶν 15-20 χιλ., οὔτε μεγαλύτερη τῶν 60-70 χιλ. καὶ τοῦτο γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξυπηρέτησις σὲ περίπτωσι ἀτυχήματος, ἀσθενείας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προμήθεια τροφῶν κ.λ.π.

'Αφοῦ βρεθῇ ἡ κατάλληλη περιοχή, πρέπει στὴ συνέχεια νὰ βρεθῇ ὁ κατάλληλος χῶρος. 'Ο χῶρος αὐτὸς πρέπει νὰ καλύπτεται ἐξ ὁλοκλήρου ἢ τουλάχιστον κατὰ τὰ $^{2}/_{3}$ τῆς ἐπιφανείας ἀπὸ ἄφθονη φυτεία, κυρίως δὲ ἀπὸ ἔλατα καὶ πεῦκα, ὑψηλόκορμα καὶ σκιερά, γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ κάτω ἀπ' αὐτὰ ἡ ἀνάπτυξις τῶν συγκροτημάτων τῆς κατασκηνώσεως καὶ κυρίως τῶν σκηνῶν τοῦ ὕπνου.

Ὁ χῶρος αὐτὸς πρέπει ἐπίσης νὰ μπορῇ νὰ ἐξυπηρετηθῇ μὲ μιὰ ὁδικὴ ἀρτηρία. Κυρίως ὅμως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἄφθονο καὶ ὑγιεινὸ νερὸ γιὰ ὁλόκληρο τὸ 24ωρο. Ἡ μορφὴ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χώρου πρέπει νὰ εἶναι ὁμαλή, χωρὶς φυσικὲς ἀνωμαλίες, ποὺ μποροῦ νὰ ἐμποδίζουν τὴν ἐλεύθερη κι' ἀκίνδυνη κίνησι τῶν παιδιῶν. Πρέπει ἐπίσης: 1) Νὰ ἔχῃ ἐλεύθερη θέα. 2) Νὰ ἔχῃ κοντὰ μέρη κατάλληλα γιὰ ἐκδρομὲς καὶ περιπάτους. 3) Νὰ μὴν προσβάλλεται ἀπὸ ἰσχυροὺς ἀνέμους. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ χώρου, γίνεται ἀπὸ Ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας βασικὸν μέλος εἶναι ὁ γιατρός. Ὅσο γιὰ τὴν ἔκτασι τοῦ χώρου τῆς κατασκηνώσεως, ὡς εἶναι φυσικόν, θὰ εἶναι ἀνάλογη μὲ τὰ παιδιὰ καὶ τὸ προσωπικὸ τῆς κατασκηνώσεως.

Ἡ λειτουργία τῶν ἐπισήμων παιδικῶν κατασκηνώσεων, δὲν ἐπαφίεται στὴν ἀτομικὴ προσπάθεια τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀλλὰ ἐλέγχεται καὶ παρακολουθεῖται ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸν πρῶτον λόγον στὶς παιδικὲς κατασκηνώσεις.

Ἡ γενιά μας, πέρασε ἀπὸ δύσκολες ἐποχές. Πόλεμος, κατοχή, ἀνταρσία, ὅλα αὐτὰ γέμισαν τὶς ψυχές μας λύπες, πικρίες, στενοχώριες. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη βέβαια πέρασε. Τώρα μιὰ δημιουργικὴ πνοὴ φυσάει σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα. Ἐκείνη ὅμως ἡ ἐποχὴ δὲν ἄφισε ἄθικτο τὸ παιδί. Γέμισε τὴν ψυχούλα του πικρία, τὸ ἔκανε πρόωρα ὥριμο, τοῦ ἀφῆρεσε τὸ ἀγνό, παιδικὸ καὶ ἀφελές. Μέσα στὴν κατασκήνωσι, τοῦ παρέχεται ἡ εὐκαιρία γιὰ μιὰ ἀποτοξίνωσι τῆς ψυχῆς του. Οἱ ἰθύνοντες τῆς κατασκηνώσεως, πρέπει νὰ γεμίσουν τὴν ψυχή του ἀπὸ χαρωπὲς εἰκόνες, ν' ἀποκαταστήσουν τὴν κλονισμένη ὑγεία του, νὰ τὸ πλουτίσουν μὲ ὡραῖα ἠθικά, εὐγενῆ καὶ κοινωνικὰ συναισθήματα, κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ γυρίσῃ στὴν πόλι ροδαλό, ὑγιὲς καὶ αἰσιόδοξο γιὰ τὸ μέλλον τὸ δικό του καὶ τῆς κοινωνίας ὁλόκληρης.

Τὰ παιδιὰ αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ βλέπουμε, ὡς παράγοντας τῆς πατρίδας, οἱ ὁποῖοι στὸ μέλλον θὰ παίξουν σημαίνοντα ρόλο. Γι' αὐτό, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν κατασκηνωτῶν πρὸς τὰ παιδιά, πρέπει νὰ εἶναι ἀπεριόριστη. Ἡ κατασκήνωσις πρέπει νὰ εἶναι μιὰ διαρκὴς πηγὴ εὐχάριστης ζωῆς. Τὸ ἐλεύθερο περιβάλλον, στὸ ὁποῖο θὰ ζήσουν τὰ παιδιά, ἀπαιτεῖ γνώσεις εἰδικὲς καὶ κόπους καὶ προσοχὴ μεγάλη ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς κατασκηνώσεως. Μέσα στὴν κατασκήνωσι καλλιεργεῖται στὰ παιδιά, ἡ φιλία καὶ ἡ συνεργασία, χαίρονται τὰ ἔργα τῶν χεριῶν τους, νοιώθουν καλλίτερα τὴν ἔννοια τῆς εὐθύνης καὶ μαθαίνουν στὴν τάξι, τὴν ὁποίαν τὰ ἴδια ἐπιβάλλουν στὸν ἑαυτό τους. Ἡ ἐνεργητικὴ καὶ ἐσωτερικὴ αὐτὴ πειθαρχία τῶν παιδιῶν, ἀσκεῖ σημαντικὴ ἐπίδρασι στὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ.

Θεώρησα σκόπιμο νὰ γράψω αὐτὰ τὰ λίγα περὶ κατασκηνώσεων, γιατὶ εἶναι στοιχεῖα ποὺ βοηθοῦν ν' ἀντιληφθῇ κανένας, σ' ὅλη τὴν ἔκτασι τὸ ἀξιόλογο ἔργο ποὺ ἔφερε τὰ βήματά μου ἐδῶ.

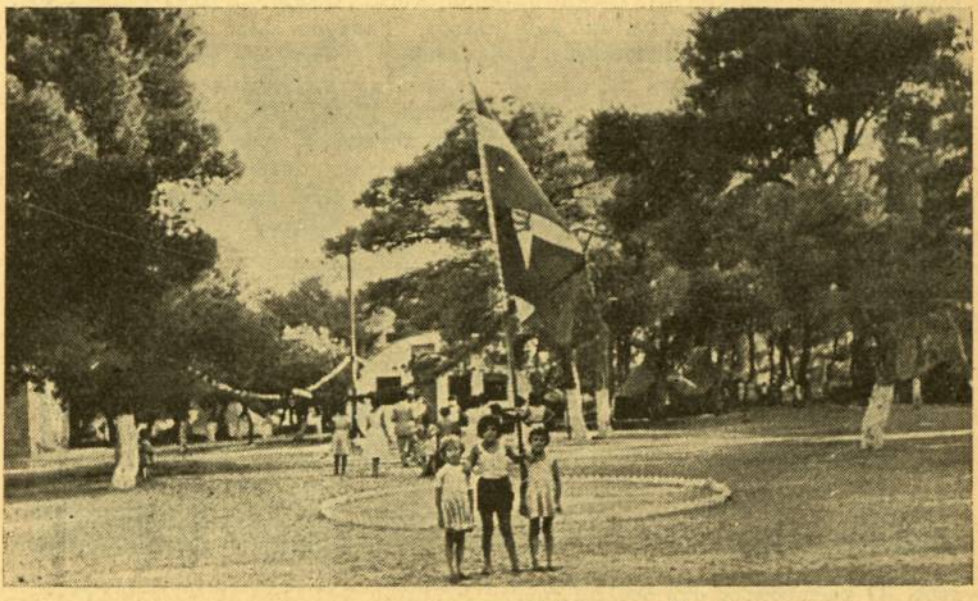
Ἀλλά, νά. Ὁ κὺρ-Χρῖστος ὁ Κοντὸς ἔρχεται τρεχᾶτος στὴν πόρτα. Οἱ πόρτες οἱ βαρειὲς ἀνοίγουν. Μιὰ καὶ ἡ κουβέντα γιὰ τὸν κὺρ-Χρῖστο, ὁ ὁποῖος σημειωτέον εἶναι βαρύκοος, εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς καθαριότητος τῶν κοινοχρήστων χώρων. Τὸ ἐλάττωμά του εἶναι, ὅτι φωνάζει δυνατά. Φαντάζεται πὼς καὶ οἱ ἄλλοι δὲν ἀκοῦν. Κι' ὅμως εἶναι ἀρκετὰ συμπαθητικὸς καὶ ἀγαπητὸς σ' ὅλους. Πρόθυμος γιὰ ὅλα, μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη.

Προχωροῦμε πρὸς τὸ κτιριακὸ συγκρότημα ποὺ στεγάζονται τὸ Ἀρχηγεῖον καὶ Ὑπαρχηγεῖον. Συναντοῦμε τὴν Ὑπαρχηγὸ τῆς κατασκηνώσεως, τὴν ἐξαιρετικὰ ὡραία καὶ γλυκειὰ Δ/δα Χρυσομαλλάκου. Πλούσια τὰ ψυχικὰ χαρίσματά της, μᾶς ἐνθουσιάζουν, σᾶν πρώτη ἐντύπωσις. Μᾶς προσφέρονται καθίσματα, ἀλλὰ ὁ ὑποφαινόμενος στὸ ἔργο του. Βρίσκω τὴν εὐκαιρία νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ σ' ὅλη τὴν ἔκτασι τοῦ χώρου τῆς κατασκηνώσεως, χωρὶς ξεναγό. Θέλω οἱ ἐντυπώσεις μου νὰ εἶναι ἀντικειμενικές.

Προχωρῶ στὸ κέντρο τῆς κατασκηνώσεως. Ἕνα ὄμορφο παρκάκι, μὲ μερικὰ

παγκάκια, μὲ ἄσπρα πετραδάκια γαρνιρισμένο, σὲ προδιαθέτει εὐχάριστα. Πιὸ 'κεῖ ὑψώνεται ὁ ἱστὸς τῆς σημαίας. Ἡ γαλανόλευκη κυματίζει περήφανα. Γύρω ἀπὸ τὸν ἱστό, μιὰ μεγάλη πλατεῖα στρωμένη μὲ ψιλὴ ἄμμο, χρησιμεύει ὡς τόπος συγκεντρώσεως τῶν παιδιῶν στὶς ὧρες τῶν προσκλητηρίου καὶ τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων τῆς κατασκηνώσεως.

Μετρῶ τὰ κτίρια, 1, 2, 3.... 7 συνολικά. Μικρά, περιποιημένα, κουκλίστικα. Τὰ κτίρια ποὺ βλέπει κανένας σήμερα τόσο ὄμορφα καὶ περιποιημένα, δὲν ἦσαν ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Στὴ θέσι τους ὑπῆρχαν μερικὰ ἴχνη κτιρίων, τὰ ὁποῖα ὅμως μὲ πολλοὺς κόπους ἔγιναν ὅπως εἶναι σήμερα. 'Αποχωρητήρια, ντοὺς καὶ ἄλλοι βοηθητικοὶ χῶροι δὲν ὑπῆρχαν. "Ολα ὅμως ἔγιναν χάρις στὴν πρωτοβουλία καὶ τὸ προ-

Προετοιμασίες γιὰ τὴν γιορτὴ τῆς ἐπετείου τοῦ Γράμμου.

σωπικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ μας. 'Αλήθεια! Τί μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ κανένας, ὅταν θέλῃ! Θαύματα, γιατὶ σὰν θαῦμα μποροῦμε νὰ χαρακτηρίσουμε τὸ ἔργο τῆς κατασκηνώσεως. Σκηνές, 1, 2, 3, 4... 15. "Ομορφα στημένες, καθαρὲς γύρω-γύρω καὶ μέσα τὰ κοριτσάκια κοιμοῦνται ἥσυχα καὶ γαλήνια. 'Ονειρεύονται. Τί τάχα; Μόνο αὐτὰ τὸ ξέρουν. "Ας περιμένω νὰ ξυπνήσουν καὶ τότε τὰ ρωτῶ. 'Ελπίζω καὶ σεῖς νὰ περιμένετε.

Σ' ἕνα κτίριο διαβάζω ἀπ' ἔξω: «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ». "Ας ρίξω μιὰ ματιὰ μέσα. Πώ! Πώ! 'Ατυχία. Κλεισμένη. Μὰ ποὺ νὰ ξέρουν πὼς μεσημεριάτικα θὰ βρισκόμουνα ἐγὼ ἐδῶ, ὀρεξάτος. Δὲν πειράζει. 'Αργότερα θὰ δοῦμε τί ἔχει μέσα.

Βρίσκομαι στὰ κτίρια τῶν μαγειρείων, ἐστιατορίου κ.λ.π. Συναντῶ τὸν μάγειρα, τὸν μάστρο-Σταῦρο Τσαούση. Παλῃὸς καὶ ἔνθερμος φίλος τῆς 'Αστυνομίας, εἶναι ἀγαπητὸς ἀπὸ τὰ παιδιά, γιὰ τὴν καλωσύνη του καὶ τὴν ἄριστη μαγειρική του τέχνη. Καθαριότης ἄψογη. "Ολα καλοβαλμένα. Τίποτε τὸ ἄτακτο. Πιὸ ἐκεῖ συναντῶ τὸν ἀποθηκάριο Ὑπαρχ/κα κ. Μπέη Γεώργιο. Κάνει ζέστη καὶ ἡ φαλάκρα του, παρὰ τὴν δροσιὰ κάτω ἀπὸ τὸ πεῦκο, γιαλίζει προκλητικά! 'Ασχολεῖται μὲ τὴν διανομὴ τοῦ γλυκοῦ ποὺ θὰ δοθῇ ὡς πρόδειπνο ἀργότερα. Βοηθεῖται ἀπὸ τὶς τραπεζοκόμες καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν κοινοτάρχη ὑπηρεσίας.

Ὁ μπακλαβᾶς μὲ προσκαλεῖ. Ἀσυναίσθητα οἱ σιαλογόνοι ἀδένες μπαίνουν σ' ἐνέργεια. Προσπαθῶ ν' ἀποφύγω τὸν πειρασμό. Μοῦ προσφέρεται εὐχαρίστως. Ἀποποιοῦμαι ὄχι γιατὶ δὲν τὸν... τραβάει ἡ ὄρεξις μου, ἀλλὰ γιὰ λόγους ἀξιοπρεπείας. Πρὸ παντὸς ἀξιοπρέπεια. Ἀκόμη δὲν ἤρθα, νὰ τοὺς ζημιώσω; Τὰ τραπέζια στρώθηκαν. Ἡ ὥρα περνάει. Κυττάζω τὸ ρολόϊ, 4,25′. Σ' ἕνα κορμὸ ἑνὸς πεύκου, διαβάζω τὸ πρόγραμμα τῆς κατασηνώσεως. Ἂς ρίξω μιὰ ματιά.

7,30′ ἐγερτήριον, 7,35′ γυμναστική, 8,15′ προσευχή-ἔπαρσις σημαίας, 8,30′ πρόγευμα, 9 τακτοποίησις σκηνῶν, 10,30′ ἐπιθ/σις, 11 ἐλεύθερη ὥρα, 12,30′ γεῦμα, 13,15′ κατάκλισις, 16,30′ ἐγερτήριον, 17 πρόδειπνον, 18 παιδιαί, 19 ὑποστολὴ σημαίας, 19,30′ ἐλεύθερη ὥρα, 20 δεῖπνον, 21,15′ προσευχή, 21,30′ κατάκλισις.

Πρόγραμμα μελετημένο ἀπὸ κάθε πλευρά. Ὑπάρχουν ὧρες παιδιῶν καὶ ἐλεύθερες. Τὰ πάντα εἶναι ρυθμισμένα μαθηματικῶς. Τίποτε τὸ ἀπρογραμμάτιστο. Ἔτσι μαθαίνει τὸ παιδὶ στὴν τάξι. Ξέρει πότε θὰ φάῃ, πότε θὰ παίξῃ, πότε θὰ κοιμηθῇ καὶ πότε θὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸ Θεό. Τὸ παιδί, ζῶντας μέσα στὴν κατασκήνωσι, θαυμάζει τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ κι' ἔτσι πηγαίνει πιὸ κοντὰ σ' Αὐτόν. Ἀναπτύσσει τὸν αὐτοσεβασμὸ καὶ ἐλαττώνει τὶς ἐγωϊστικὲς τάσεις. Τὸ παιχνίδι, ἡ παιδαγωγική, ἡ γυμναστική, ἡ προσευχή, ἡ αὐτενέργεια καὶ ὁ ρωμαντισμός, ἀνακατεμένα ὅλα αὐτά, ἐπιδροῦν σημαντικὰ στὴν ψυχοσύνθεσι τοῦ παιδιοῦ. Μὴ ξεχνᾶμε, ὅτι ἡ παιδικὴ ἡλικία εἶναι ἡ ἐνεργητικώτερη, ἡ ζωηρότερη ἀπ' ὅλες τὶς ἡλικίες. Μοιάζει μὲ τὴν ὑπόγεια φλέβα ποὺ κτύπησε ἡ ἀξίνα καὶ τὸ νερὸ ξεπηδάει κοχλάζοντας, συρίζοντας, ζητῶντας πλάτος καὶ ἐλεύθερη διέξοδο.

Ἡ ἀνήσυχη ἡλικία, βρίσκει στὴν κατασκήνωσι τὸν πιὸ θερμὸ προστάτη. Τὰ ζιζάνια τῶν πειρασμῶν, δὲν βρίσκουν τόπο νὰ φυτρώσουν. Ἡ φιλοτιμία ἐξάπτεται, ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ ἄμιλλα πρωταγωνιστοῦν. Ἡ θέλησις αὐτὸ τὸ ἀτίθασσο, ἄγριο καὶ ἐπαναστατικὸ πρᾶγμα, κάμπτεται καὶ μαθαίνει νὰ ὑπακούῃ.

Αὐτὲς οἱ σκέψεις ἤρθαν στὸ μυαλό μου, καθὼς διάβαζα τὸ πρόγραμμα. Ξαφνικὰ ἀκούγεται ἕνα καμπανάκι. Μὰ τί συμβαίνει; Ἔγινε τίποτε τὸ ἀνησυχητικό; Ὄχι. Μὴ φοβᾶσθε. Εἶναι τὸ σῆμα τοῦ ἐγερτηρίου. Τὰ παιδιὰ γρήγορα-γρήγορα σηκώνονται, φτιάχνουν τὰ κρεβατάκια τους καὶ μὲ τὶς πετσέτες ὑπὸ μάλης, δρόμο γιὰ τὶς βρύσες. Σὲ λίγο μαζεύονται στὸ ὑπαίθριο ἑστιατόριο καὶ τρῶνε τὸ γλυκό τους. Ὁ φωτογράφος στὴ δουλειά του.

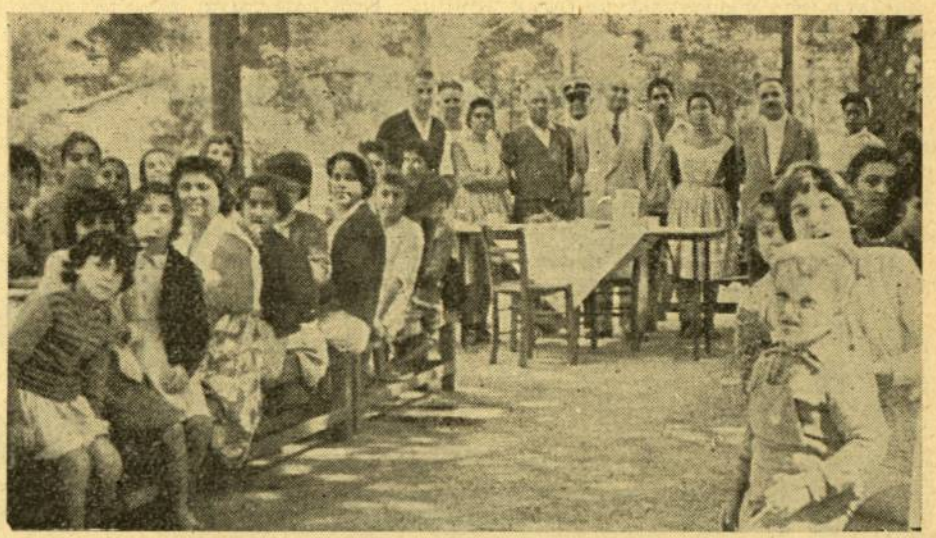
Καιρὸς ὅμως νὰ γυρίσω στὸ κέντρο τῆς κατασκηνώσεως. Βλέπω μακρυὰ νὰ ἔρχεται ὁ Ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως, Ἀστυνόμος κ. Ἀθανασόπουλος. Ὑποβάλλω τὰ σέβη μου καὶ τοῦ ἀναφέρω τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μου. Ἡ χαρά του εἶναι ἔκδηλη στὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται καὶ λίγο σκεπτικός. «Ξέρετε, μοῦ λέγει, ἑτοιμαζόμαστε γιὰ μιὰ πρόβα κάποιας γιορτούλας ποὺ θὰ γίνῃ τὴν ἡμέρα τῆς λήξεως τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου κι' εἴμαστε ἄνω-κάτω. Μὴ μᾶς παρεξηγήσετε καὶ πρὸ παντὸς ἐπιείκεια στὶς κρίσεις. Φοβᾶμαι λίγο τὶς... δημοσιογραφικὲς ἐπισκέψεις». Τὸν διαβεβαιώνω ὅτι θἄμαι ἀρκετὰ ἐπιεικής, ἂν καὶ δὲν χρειάσθηκε, γιατὶ τὰ πάντα ἦσαν ρυθμισμένα μὲ ἀκρίβεια.

Ἔρχεται κοντά μας ὁ διαχειριστὴς τῆς κατασκηνώσεως Ὑπαστυν. Α' κ. Διαμαντάρης. Ἕνας ἐξαίρετος ἄξ/κὸς ἀλλὰ καὶ ὑπέροχος ἄνθρωπος. Πρόθυμος γιὰ κάθε ἐξυπηρέτησι, στάθηκε στὴν ἐπίσκεψί μου πολύτιμος ξεναγός. Δὲν θέλησα ν' ἀπασχολήσω τὸν κ. Ἀστυνόμο, γιατὶ εἶχε τὴν φροντίδα τῆς πρόβας. Καλλίτερα. Μὲ τὸν συνάδελφό μου τὰ πράγματα θὰ πᾶνε πιὸ εὐχάριστα. Ξέρετε, βαριέμαι λίγο τὶς τυπικότητες.

Ὁ κ. Διαμαντάρης μὲ ὁδηγεῖ στὸ γραφεῖο του. Μοῦ προσφέρεται καφές, ὄχι βέβαια καὶ τσιγάρο, γιατὶ ὁ ξεναγός μου δὲν καπνίζει. Εὐτυχής; Τὸ ζήτημα στασιάζεται. Ἔχομε μπροστά μας ἀρκετὴ ὥρα. Οἱ ἐρωτήσεις πέφτουν βροχή. Οἱ ἀπαν-

τήσεις ἀπόλυτα κατατοπιστικὲς καὶ λεπτομερεῖς, φανερώνουν πὼς ὁ συνομιλητής μου κατέχει πολὺ καλὰ τὰ τῆς κατασκηνώσεως. Αὐτὸ μὲ ἐνθουσιάζει καὶ ἡ ἐξομολόγησις συνεχίζεται. 'Αλλὰ ἂς μεταφέρω ἐδῶ τί ἀκριβῶς ἔμαθα ἀπὸ τὴν συζήτησι αὐτή.

"Οπως καὶ στὴν ἀρχὴ ἔγραψα, ψυχὴ καὶ ἐνσαρκωτὴς τῆς κατασκηνώσεως ὑπῆρξεν ὁ κ. 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας. Τὸ πὼς καὶ μὲ τί μέσα καὶ μὲ τὶ κόπους, μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὸν σημερινὸ χῶρο τῆς κατασκηνώσεως, εἶναι κάτι ποὺ δὲν ἐνδιαφέρουν ἀμέσως. Πάντως ἕνα εἶναι τὸ γεγονός. "Εγινε μάχη καὶ νικητὴς βγῆκε—ποιός ἄλλος; ὁ κ. 'Αρχηγός. 'Εκεῖνο ποὺ μπορῶ νὰ σημειώσω ἐδῶ εἶναι ὅτι, ἐνῷ κατ' ἀρχὴν εἴχαμε ὑπὸ τὸν ἔλεγχό μας τὴν διπλάσια ἀπὸ τὴν σημερινὴ ἔκτασι, τώρα ἔχομε αὐτὴ ποὺ ἔχομε γιατὶ ἡ ὑπόλοιπη δόθηκε στὸ 'Αδελφὸ Σῶμα τῆς Χω-

'Ο 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας κ. Ν. Κόκκινος μὲ τοὺς συνεργάτες του, εἰς τὸ ἑστιατόριον τῆς κατασκηνώσεως.

ροφυλακῆς. Κι' ἔτσι εἴμαστε γείτονες καὶ φίλοι ἀγαπημένοι, ὅπως παντοῦ καὶ πάντοτε.

Τὸ 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν, ὕστερα ἀπὸ σχετικὲς ἐνέργειες, διέθεσε, μέσω τοῦ 'Υπουργείου Κοιν. Προνοίας, ὡς ἔξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας, 270.000 δρχ. 'Απ' αὐτά, μέχρι σήμερα, ξοδεύτηκαν 157.350 δραχ. καὶ ἀναλυτικὰ τὰ ἔξοδα ἔχουν ὡς ἑξῆς: 1) "Εξοδα ἐγκαταστάσεως 23.000 (ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ἰδιαιτέρως τὴν συμβολὴ τῶν δοκίμων ἀστυφυλάκων, οἱ ὁποῖοι δούλεψαν μὲ ψυχὴ καὶ ὄρεξι). 2) Φωτισμὸς 7.700 δραχ. 3) Μὴ ἀναλώσιμο ὑλικὸ (ἀξῖνες, φτιάρια κ.λ.π.) 7.800 δραχ. Τὰ ὑπόλοιπα διετέθησαν γιὰ τροφοδοσία καὶ γενικὰ ἔξοδα (γραφικὰ—μισθοδοσία προσωπικοῦ—ψυχαγωγία—καθαριότης κ.λ.π.).

'Εκτὸς ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν, πολλοὶ καὶ διάφοροι δωρητές, φίλοι τῆς 'Αστυνομίας ἔνθερμοι, ἔδωσαν τὸ παρὸν στὴν λειτουργία τῆς κατασκηνώσεως. 'Αξίζει ν' ἀναφερθοῦν:

1) 'Η 'Αμερικανικὴ βιβλιοθήκη Πειραιῶς, ἐχορήγησε προσωρινῶς συσκευὴν Κιν/φου. 2) 'Η Α.Ε. «ΕΛΑ·Ι·Σ», διέθεσε τὸ ἀναγκαῖο γιὰ ὅλη τὴν περίοδο ΒΙΤΑΜ. 3) 'Ο κ. Κρ. Δηλαβέρης, 300 κεραμίδια. 4) 'Η «Α.Ε. κυλινδρόμυλοι Γ. Καλαμάκης», 3 σάκκους ἀλεύρι. 5) 'Η «Α.Ε. κυλινδρόμυλοι 'Αττικῆς», 3 σάκκους ἀλεύρι καὶ 2 συ-

μιγδάλι. 6) ἡ Α.Β.Ε. «ΗΛΙΟΣ», 30 κιλὰ χρώματα. 7) Ὁ καφὲς «ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ», διέθεσε τὸ κακάο, γιὰ ὅλη τὴν θερινὴ περίοδο. 8) Ὁ Ε.Ε. Σταυρὸς τὸ τυρὶ (Ἀμερικῆς) τὸ ρύζι, καὶ τὸ γάλα σκόνη, γιὰ ὅλη τὴν περίοδο. 9) Ὁ σύλλογος Ἐμπόρων παλαιῶν σιδήρων, ὁ «Χάλυψ» τοῦ Πειραιῶς, μαζὶ μὲ τὴν «Α.Ε. ἀδελφῶν Μάνεση καὶ Βογιατζῆ», τοὺς πασσάλους περιφράξεως. 10) Ἡ «Ο.Ε. Γ. Καρακάσης καὶ Μ. Βέγκος», ἠλεκτρικὰ εἴδη, ἀξίας 2000 δρ. περίπου. 11) Ὁ Ο.Κ.Φ.Α. -Πειραιῶς προσέφερε ἀρκετὸ κατασκηνωτικὸ ὑλικό καὶ 12) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως της, Ἀρχιμανδρίτου κ. Δαμασκηνοῦ, τὶς περισσότερες σκηνές.

Σ' ὅλους αὐτοὺς τρανὴ κι' ἀπέραντη ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἀπευθύνομε ἕνα ἐγκάρδιο καὶ ὁλόψυχο Εὐχαριστῶ.

Ἡ ὅλη ἔκτασις τοῦ χώρου τῆς κατασκηνώσεως, εἶναι 15 στρέμματα καὶ περιβάλλεται ἀπὸ συρματοπλέγμα ὕψους 1,60 μ. Ἔτσι καθίσταται ἀδύνατη, ἡ εἴσοδος ἢ ἔξοδος καθενός, πλὴν ἀπὸ τὴν κυρία εἴσοδο. Γειτονικὲς κατασκηνώσεις εἶναι, τῆς Ἀεροπορίας, τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας. Ἀνατολικὰ βρίσκεται σὲ μικρὴ ἀπόστασι, ἡ παραλία.

Οἱ ἀγορὲς γίνονται κυρίως ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, τὴν Ν. Μάκρη καὶ τὴν Ραφίνα (γιὰ τὰ φρέσκα ψάρια). Μεσολαβεῖ ὁλόκληρη διαδικασία γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν τροφίμων κ.λ.π. Ὑπάρχει τριμελὴς ἐπιτροπή, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸ περὶ κατασκηνώσεων ἐναλλάσσεται καὶ μετέχει, κατὰ νόμον, ὁ διαχειριστής. Τ' ἀγοραζόμενα, προκειμένου νὰ εἰσαχθοῦν στὴν κατασκήνωσι, παραλαμβάνονται ἀπὸ τὸν ἀποθηκάριο καὶ τὴν κοινοτάρχη ὑπηρεσίας, συνταχθέντος πάντοτε σχετικοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς. Τηροῦνται πολλὰ διαχειριστικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα συχνὰ ἐλέγχονται ἐξονυχιστικὰ ἀπὸ ἁρμόδιο Ἐπιθ/τὴ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας.

Τὰ φαγητὰ παρασκευάζονται ἀπὸ τὰ καλλίτερα ὑλικά. Νὰ τὸ ἑβδομαδιαῖο πρόγραμμα φαγητοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι σχεδὸν μόνιμο.

Κυριακὴ	: Μεσημέρι :	Κρέας	Βράδυ:	Αὐγό, γιαούρτι, τυρί, τοματοσαλάτα
Δευτέρα	: »	Κοτόπουλο	»	Κριθαράκι γιουβέτσι-τυρὶ
Τρίτη	: »	Κιμᾶς μακαρόνια	»	Κρεατόσουπα-αὐγὸ-τυρὶ
Τετάρτη	: »	Τομάτ. γεμιστὲς-ἐλῆες	»	Μπριάμι-τυρὶ
Πέμπτη	: »	Παστίτσιο	»	Κρεατόσουπα-αὐγὸ-τυρὶ
Παρασκευὴ	: »	Μελιτζάνες ἰμὰμ-ἐλῆες	»	Πατάτες τηγανιτὲς-τυρὶ-τοματοσαλάτα
Σάββατον	: »	Ψάρι τηγ.-τοματοσαλάτα		Κιμᾶς μακαρόνια-τυρὶ

Τὸ φροῦτο, καθημερινό. Πρόγευμα: Γάλα σκόνη καὶ ἐβαπορὲ-κακάο-μαρμελάδα-βιτάμ. Πρόδειπνον : Χαλβᾶς-ριζόγαλο-γλυκὸ ταψιοῦ-κρέμα (τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ ἐναλλάξ).

Αὐτὴ μὲ λίγα λόγια εἶναι ἡ Οἰκονομικὴ Ὀργάνωσις. Ἂς δοῦμε τώρα τὴν Διοικητική. Τῆς κατασκηνώσεως προΐσταται, ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῆς, βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Ὑπαρχηγοῦ καὶ τῶν Κοινοταρχῶν. Ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν φιλοξενουμένων παιδιῶν, εἶναι καὶ οἱ Κοινότητες. Τώρα εἶναι δύο Κοινότητες μὲ Κοινοτάρχες τὰς Δ/δας : Φιλιππάκου Αἰκατερίνην (καθηγήτριαν τῆς Γυμναστικῆς) καὶ Πατέλη Εἰρήνην (Δημοδ/σαν). Κάθε κοινότης ἔχει 3 ὁμάδες καὶ κάθε ὁμάδα 9-10 παιδιά. Κάθε ὁμάδα, διαμένει σὲ μιὰ σκηνή.

Ὑπάρχουν ἐπίσης οἱ ἀστυφ/κες-τεχνικοί, Γεωργιάδης Γαβρ. καὶ Ἠλιάκης Νικ., οἱ ὁποῖοι καίτοι ἔγγαμοι, παραμένουν στὴν κατασκήνωσι, προσφέροντες πολύτιμες ὑπηρεσίες. Στὴν διάθεσι τῆς κατασκηνώσεως ὑπάρχει καὶ αὐτοκ/τον, γιὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τροφίμων κ.λ.π. Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ἔχει ὡς προϊστάμενο τὸν ἐξαίρετο ἐπιστήμονα-ἰατρό, Ἀστυνόμον κ. Πάγκον, ὁ ὁποῖος καὶ διαμένει μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐντὸς τῆς κατασκηνώσεως (προβλέπεται εἰδικά). Πολύ-

τιμος βοηθός του, ὁ νοσοκόμος Γιάγκος 'Ιωάννης. 'Υπάρχει καὶ ἀναρρωτήριο γιὰ τὶς ἐλαφρὲς περιπτώσεις ἀσθενειῶν.

Ψυχαγωγία: Κάθε δεύτερη ἢ τρίτη ἡμέρα, Κινημ/κὴ παράστασις μὲ ταινίες μορφωτικοῦ περιεχομένου, κωμῳδίες, ζουρνάλ, Μίκυ-Μάους κ.λ.π. 'Επίσης Καραγκιόζης, Φασουλῆς κ.λ.π. 'Υπάρχουν κούνιες, τραμπάλες, πίγκ-πόγκ, γήπεδο βόλλεϋ καὶ συχνὰ ὀργανώνονται διάφορα παιχνίδια. Τὸ θαλάσσιο μπάνιο γίνεται πάντοτε, ὕστερα ἀπὸ ὑπόδειξι τοῦ γιατροῦ, ὁ ὁποῖος λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του τὶς καιρικὲς συνθῆκες, τὴν θερμοκρασία τῆς θαλάσσης κ.λ.π. 'Η κολύμβησις γίνεται ὁμαδικά. Μπροστὰ ἀπὸ τὰ παιδιά, σχηματίζεται ἀπὸ τὶς Κοινοτάρχες καὶ 'Ομαδάρχες ζώνη ἀσφαλείας κι' ἔτσι τὸ παιδὶ βρίσκεται συνεχῶς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο ἀτυχήματος. Στὸ μπάνιο, παρίσταται ὑποχρεωτικὰ ὁ 'Αρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως ἢ ὁ Διαχειριστής, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ ὑπεύθυνοι.

Οἱ σχέσεις μὲ τὶς γειτονικὲς κατασκηνώσεις εἶναι ἄριστες καὶ πολλὲς φορὲς

'Η ὥρα τοῦ προδείπνου, στὸ ὑπαίθριο ἐστιατόριο.

ἐκπρόσωποι αὐτῶν ἀνταλλάσσουν ἐπισκέψεις καὶ παρακολουθοῦν διάφορες ἐκδηλώσεις.

Σὲ κάθε λῆξι κατασκηνωτικῆς περιόδου γίνονται γιορτές, ποὺ σημειώνουν πάντα ἐπιτυχία. Οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν καθὼς καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισκεφθοῦν αὐτά, μποροῦν ἐλεύθερα,κάθε Τετάρτη καὶ Κυριακὴ 5-7 μ.μ. νὰ βρεθοῦν στὴν κατασκήνωσι. 'Η εἰσαγωγὴ τροφῶν, γλυκῶν κ.λ.π. ἐκ μέρους τῶν ἐπισκεπτῶν ἀπαγορεύεται.

'Η κατασκήνωσις ἄρχισε νὰ λειτουργῇ τὴν 13/7/59 καὶ φιλοξένησε, ὡς σήμερα (σὲ περιόδους), περίπου 350 ἀγόρια καὶ κορίτσια. Κάθε ἀποστολὴ (περίοδος), παραμένει στὴν κατασκήνωσι 21 ἡμέρες. 'Ο κ. 'Αρχηγός, ἐπισκέπτεται τακτικὰ τὴν κατασκήνωσι καὶ πάντοτε κάτι ἔχει νὰ ὑποδείξῃ, νὰ διορθώσῃ. Τὴν ἐπισκέφθηκε ἐπίσης καὶ ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, στὸ 'Υφυπουργεῖον 'Εσωτερικῶν, 'Αστυν. Δ/ντὴς Α' κ. 'Αρχιμανδρίτης Νικόλαος.

Οἱ δεῖχτες τοῦ ρολογιοῦ τρέχουν ἀκούραστα. 'Εμεῖς ὅμως (ἐγὼ καὶ ὁ ξεναγός μου), κουραστήκαμε. "Ας κάνουμε μιὰ βόλτα τώρα ποὺ δὲν ἄρχισε ἀκόμη ἡ

γιορτή. Στὴ πλατεῖα, ἡ μουσικὴ παίζει εὔθυμους σκοπούς. Τὰ βήματά μας, μᾶς φέρνουν στὸ βωμό. Ναὶ στὸ βωμό! Μὴν ἀπορεῖτε. Ἁπλός, ἀπέριττος, περιποιημένος ὅμως καὶ πεντακάθαρος, μὲ τὸ καντηλάκι του καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἶναι ὁ τόπος τῆς προσευχῆς. Ἐκεῖ μπροστὰ στὴν Παναγία, τὰ παιδάκια γονατίζουν κι' εὐλαβικὰ στέλνουν θυμίαμα εὐγνωμοσύνης στὴν Πάναγνη Μητέρα. Εἶναι ἡ καλλίτερη στιγμὴ τῆς ἡμέρας.

Ὁ ξεναγός μου φεύγει. Κάτι ἔχει νὰ τακτοποιήσῃ. Κι' ἐγὼ βρίσκω εὐκαιρία νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργεια μου, σχετικὰ μὲ κάποια βιβλιοθήκη καὶ κάτι παιδικὰ ὄνειρα. Μπαίνω στὴν αἴθουσα τῆς βιβλοθήκης. Τὰ βιβλία τακτοποιημένα μὲ τάξι καὶ γοῦστο. Εἶναι διάφορα κλασσικά, παιδικὰ ἀναγνώσματα, περιοδικὰ κ.λ.π. Εἶδα πολλὰ παιδάκια νὰ κρατοῦν στὰ χέρια τους παρόμοια βιβλία ποὺ τὰ διάβαζαν μὲ ἐνδιαφέρον.

Ρωτῶ, στὴν τύχη, ἕνα 10χρονο, μὲ ξανθὰ μαλλάκια κοριτσάκι, πῶς τὰ περνάει, ἂν εἶναι εὐχαριστημένο κι' ἂν ἔχῃ κανένα παράπονο. Οἱ ἐρωτήσεις μου τὸ ξαφνιάζουν καὶ μιὰ ποὺ εἶμαι ἄγνωστος, ζητεῖ νὰ μάθῃ, τί ρόλο παίζω. Περιέργεια βλέπετε. Φίλος, τοῦ εἶπα, ποὺ σ' ἀγαπάει καθὼς καὶ τ' ἄλλα κοριτσάκια. Ξέρεις, ἔχω κι' γὼ μιὰ κορούλα, μικρούτσικη ἀκόμη, ποὺ εἶναι ὅμορφη σὰν κι' ἐσένα. Τί; Πῶς τὴν λένε; Μπελίντα (ὁμορφούλα) τῆς ἀπαντῶ. Τώρα γίναμε φίλοι καὶ μὲ θάρρος, μοῦ λέγει ὅτι ἡ ζωή της στὴν κατασκήνωσι εἶναι ὡραία, περνοῦν εὐχάριστα καὶ πὼς ὅλοι τ' ἀγαποῦν, τὰ προσέχουν καὶ κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ νὰ τὰ εὐχαριστήσουν. Ἀλήθεια, τὸ ρωτῶ, μήπως εἶδες κανένα ὄνειρο τὸ μεσημέρι; «Καὶ βέβαια μοῦ ἀπαντάει». Τί τυχερὸς ποὺ εἶμαι. Μ' ἕνα σμπάρο, δυὸ τρυγόνια. «Εἶδα ὅτι ἤμουν στὸν σχολεῖο καὶ πὼς ἡ δασκάλα μου μὲ παρετήρησε γιατὶ δὲν ἤξερα κάτι ποὺ μὲ ρωτοῦσε. Ἀπὸ τὴν ταραχή μου, ξύπνησα καὶ εἶδα ὅτι βρισκόμουν ἐδῶ. Ὄνειρο, βλέπετε, ἦταν».

Ναί, καλή μου, μικρή. Ὄνειρο. Ὅπως ἕνα ὄνειρο εἶναι κι' ἡ ζωή μας. Σὲ λίγο θ' ἀρχίσουν τὰ σχολεῖα. Φρόντισε νὰ εἶσαι καλὴ μαθήτρια. Ἔτσι, οὔτε τὴν δασκάλα σου θὰ στενοχωρῇς, οὔτε τοὺς δικούς σου, οὔτε θὰ πετάγεσαι στὸν ὕπνο σου. Μὰ τὸ σπουδαιότερο, θὰ γίνῃς ἕνας καλὸς ἄνθρωπος, μιὰ καλὴ γυναῖκα, μιὰ καλὴ μητέρα. Μὴ ξεχνᾷς πὼς ἡ κοινωνία μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καλὲς μητέρες. Σοῦ τὸ εὔχομαι, μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Μοῦ δίνει τὸ χεράκι της καὶ τρέχει βιαστική.

Μὰ τί συμβαίνει; Τίποτε τὸ σοβαρό. Ἁπλῶς οἱ προετοιμασίες τελείωσαν. Ἡ πλατεῖα γέμισε ἀπὸ θεατές. Εἶναι τὰ παιδιὰ τῆς κατασκηνώσεως, καθισμένα σὲ πάγκους μαζὶ μὲ τὰ γειτονόπουλα τῆς Χωρ/κῆς. Ἡ μουσικὴ εἶναι ἕτοιμη. Τὸ μικρόφωνο καὶ τὰ μεγάφωνα στήθηκαν. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως, προαναγγέλλει τὸ πρόγραμμα. Μιὰ μικρὴ γιορτή, γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς νίκης τοῦ στρατοῦ μας ἐναντίον τῶν συμμοριτοκομμουνιστῶν στὸ Βίτσι καὶ στὸ Γράμμο. Κρατᾶμε 1' λεπτοῦ σιγή, πρὸς τιμὴν τῶν ἡρωϊκὰ ἀγωνισθέντων καὶ πεσόντων. Ἡ καθηγήτρια τῆς Γυμναστικῆς Δις Φιλιππάκου Αἰκατερίνη, μὲ λίγα ἀλλὰ μεστωμένα ἀπὸ Ἐθνικὸ περιεχόμενο λόγια μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ τὴν σημασία τῆς νίκης ἐκείνης. Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας της ἐκάλυψε τὸ παρατεταμένο χειροκρότημα ὅλων μας. Ἡ ἀτμόσφαιρα δονεῖται ἀπὸ τὸ ἐμβατήριο. «Πάνω 'κεῖ στῆς Πίνδου...» καὶ στὴ συνέχεια, ἀπὸ μιὰ ἐπιλογὴ τραγουδιῶν ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Μιὰ γυναῖκα, ντυμένη μ' ἕνα ροῦχο ποὺ μοιάζει σὰν ράσο, προχωρεῖ πρὸς τὸ κέντρον τῆς πλατείας, σκυμμένη, σέρνοντας μὲ δυσκολία τὰ βήματα. Μά, νά, κι' ἕνας ξύλινος σταυρὸς μπηγμένος. Τί συμβαίνει τέλος πάντων; Ἡ Ὑπαρχηγὸς Δις Χρυσσομαλάκου, μᾶς κατατοπίζει γι' αὐτὸ ποὺ θὰ δοῦμε. Πρόκειται γιὰ ἕνα μικρὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ χρονικὸ τοῦ Δοκ. Ὑπαστυνόμου κ. Σπ. Ἠλιοῦ, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ προηγούμενο τεῦχος, μὲ τίτλο, «ὁ γυρισμὸς τοῦ Γιάννου».

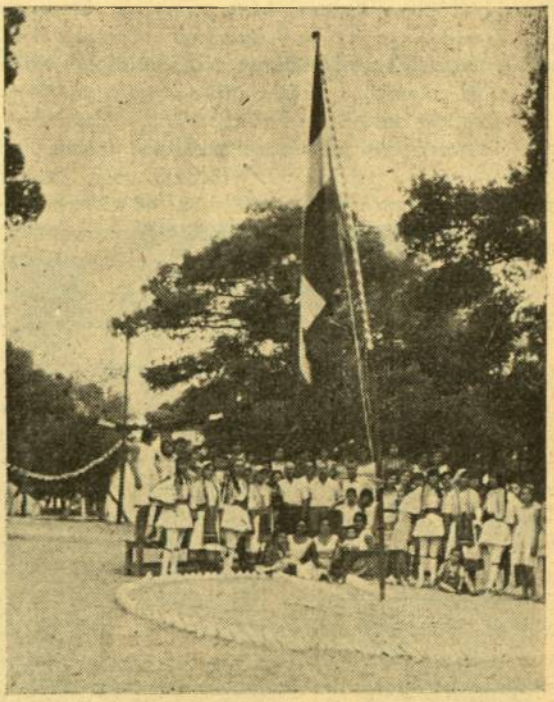
Στὸ ρόλο τοῦ ρασοφόρου, ἡ Δις Φιλιππάκου καὶ τοῦ ἀντάρτη ἡ Δις Σταθο-

πούλου Λούλα. Θερμὰ συγχαρητήρια. "Ησαν ὑπέροχες. Μὲ λίγη ἀκόμη προετοιμασία καὶ θὰ ἔφθαναν τὸ τέλειο.

'Η μουσικὴ παίζει τὴν «Ταξιαρχία». 'Ακολουθεῖ ἐπίδειξις χορῶν τῆς πατρίδος μας, μὲ τοπικὲς γραφικὲς ἐνδυμασίες. 'Η γιορτὴ κλείνει μὲ τὴν ὑποστολὴ τῆς σημαίας καὶ τὸν 'Εθνικὸ ὕμνο.

Γίνεται προσκλητήριο. Κραυγὲς ἀκούγονται. Τί εἶναι; Εἶναι τὰ ὁμαδικὰ ξεφωνητὰ ποὺ ἀκολουθοῦν, ὕστερα ἀπὸ τὸ προσκλητήριο. Κάθε ὁμάδα ἔχει τὴ δική της κραυγή.

Τὸ πανηγύρι τελείωσε. Τὸ ρολόϊ δείχνει 7.45' μ.μ. Πρέπει νὰ φύγουμε, γιατὶ σὲ λίγο θ' ἀκολουθήσῃ τὸ δεῖπνο. Πῶς ; Τί εἴπατε; "Επρεπε νὰ μείνουμε ἀκόμη. "Οχι, ὄχι. 'Αρκετὰ τοὺς... ζαλίσαμε. 'Εξ ἄλλου, ἀπὸ τὸ σπίτι λείπω, ἀπὸ ὄρθρου βαθέος. 'Η Μπελίντα μου. θὰ περιμένῃ στὴ γωνία, φωνάζοντας Μπά-μπά. Δὲν νομίζετε ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸ στενοχωρήσω ; Μὲ δικαιολογεῖτε; Εὐχαριστῶ.

Τὰ στελέχη τῆς κατασκηνώσεως καὶ τὰ φιλοξενούμενα παιδιά, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴ γιορτὴ τοῦ Γράμμου.

Φθάνουμε γύρω στ' αὐτοκίνητα. Μᾶς προσφέρεται γλυκό. 'Ο ὑποφαινόμενος, μένει ρέστος. Νὰ πού εἶμαι κι' ἄτυχος. "Α! ὄχι, μὲ συγχωρεῖτε. 'Η Δις Πατέλη, ἀντελήφθηκε τὴν παράλειψι καὶ τρέχει στὸ ἐστιατόριο. Τὸ γλυκὸ ἦλθε κι' ἔτσι κανένας... παραπονούμενος στὴν ἀναφορά.

'Υποβάλλω τὰ σέβη μου στὸν 'Αρχηγὸ τῆς κατασκηνώσεως καὶ στὸν Γιατρὸ κ. Πάγκο. Χαιρετοῦμε τὴν 'Υπαρχηγό, τὶς Κοινοτάρχες καὶ τ' ἄλλο προσωπικό. Σφίγγω τὸ χέρι τοῦ ξεναγοῦ μου καὶ τὸν εὐχαριστῶ γιὰ τὴν πρόθυμη συνδρομή του. "Ετοιμοι γιὰ ἀναχώρησι. "Ολα πῆγαν καλά. Καλλίτερα ἀπ' ὅ,τι μποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανένας. Παίρνομε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Γυρνᾶμε ξανὰ στὴν τύρβη τῆς πόλεως, στ' ἀνθρώπινο μελίσσι. 'Η 'Αθήνα λουσμένη στὰ φῶτα μᾶς ὑποδέχεται, ὅπως συμβαίνει πάντοτε ἀδιάφορα. Μόνο στὸ βάθος ὁ Παρθενώνας φωτισμένος ἄπλετα, μᾶς θυμίζει τὴν πανάρχαια ἱστορία τῆς πόλεως.

Βρισκόμουνα στὸ τέλος αὐτῆς τῆς καμπάνιας, ὅταν στὸ γραφεῖο μου, ἔφθασε ἕνα γράμμα. Τ'ἀνοίγω, χωρὶς χρονοτριβή. Διαβάζω: «ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ—ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ». Παρακαλεῖσθε, ὅπως τιμήσητε τὴν τελετὴ λήξεως τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων, ἥτις θέλει λάβει χώραν τὴν 7 μ.μ. ὥραν τῆς 12 Σεπτεμβρίου.

'Αφίνω τὴν πέννα καὶ κλείνω τὰ χειρόγραφα. Δὲν πρέπει νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη μιὰ τέτοια γιορτή. "Ας περιμένω τὸ Σάββατο καὶ τότε τὰ λέμε ξανά.

Καὶ νάμαστε Σάββατο, 12 Σεπτεμβρίου 1959. Μετὰ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. 'Αρχιμανδρίτου,

στὶς 6.45′ μ.μ. μπαίνουμε στὴν κατασκήνωσι. Τώρα, παντοῦ (σ' ἀντίθεσί μὲ τὴν περασμένη ἐπίσκεψί μου) παρατηρεῖται μιὰ ἀσυνήθιστη κίνησι. Τὰ παιδάκια, πᾶνε κι' ἔρχονται, οἱ κατασκηνωτὲς δίνουν τὶς τελευταῖες ὁδηγίες. Ὁ κ. Ἀθανασόπουλος, μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του, μᾶς ὑποδέχεται. Προχωροῦμε πρὸς τὸ κέντρο τῆς κατασκηνώσεως. Ὅλα, ὅπως τὴν περασμένη ἑβδομάδα. Μόνο ποὺ ἡ διαρρύθμισις τοῦ χώρου τῆς πλατείας, ἔχει ἀλλάξει. Μπροστὰ ἀπὸ τὴν αἴθουσα κινηματογραφικῶν παραστάσεων, μιὰ σκηνὴ θεάτρου εἶναι στημένη. Ἁπλῆ, περιποιημένη, μ' ὅλα της τὰ κομφόρ, μᾶς προδιαθέτει γιὰ τὸ θέαμα ποὺ θὰ δοῦμε. Τὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς καθὼς καὶ ὁ μηχανικὸς σκηνοθέτης του, στάθηκαν πολύτιμοι συνεργάτες.

Ἡ πλατεῖα, γεμάτη καθίσματα, τοποθετημένα σὲ δυὸ μεγάλες σειρές. Μπροστά, μερικὲς σαίζ-λόγκ καὶ καρέκλες, περιμένουν τοὺς ἐπισήμους. Στὴ μέση, ἕνα τραπέζι, σκεπασμένο μ' ἕνα πεντακάθαρο τραπεζομάντηλο κι' ἕνα μπουκέτο λουλούδια, μεγαλώνει τὴν μαγεία τοῦ περιβάλλοντος. Λίγο δεξιά, ἡ μουσική μας ἔχει τὴ θέσι της. Παντοῦ πρώτη καὶ καλλίτερη, σὲ κάθε ἐκδήλωσι.

Ἂς δοῦμε ὅμως, ποιοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους, τίμησαν τὴν γιορτή. Διακρίνω τὸν Ὑγειονομικὸν Διευθυντὴν Α′ κ. Κουρμέντελον. Τὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Πειραιῶς, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α′ κ. Κορωνάκον, τὸν κ. Πάγκον, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν γειτονικῶν κατασκηνώσεων, μαζὶ μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τους.

Ἡ μουσικὴ παίζει τὴν «γέφυρα τοῦ Κβαΐ». Ξαφνικὰ σταματάει. Ὅλοι κυττάζουν πρὸς τὴν εἴσοδο. Γιατὶ τάχα; Μά, νά, ἔρχεται ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας κ. Κόκκινος Νικ. Βλέπω μαζί του τὸν τ. Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἤδη Ἀρχηγὸν ἐ.σ., κ. Κόλλιαν Δημ. μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς χαιρετάει διὰ χειραψίας, τοὺς ἐπισήμους, τὸν ἀρχηγὸ καὶ τὸ ἐπιελεῖο τῆς κατασκηνώσεως. Γελαστός, ἐπιβλητικὸς καὶ κεφᾶτος, παίρνει τὴν θέσι του. Ὅλα εἶναι ἕτοιμα. Νὰ ὅμως καὶ ἡ ἔνθερμη φίλη τῆς Ἀστυνομίας καὶ πρόεδρος τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κ. Δηλαβέρη, μαζὶ μὲ τὴν κ. Δαρδάνου καὶ Δ)δα Σακελλαρίου (μέλη τοῦ Ο.Κ.Φ.Α.), κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους.

Τὰ φῶτα σβύνουν. Ἡ αὐλαία ἀνοίγει. Τὰ βλέμματά μας καρφώνονται στὴ σκηνή. Μιὰ σιγὴ ἀπόλυτη βασιλεύει. Κρατᾶμε τὴν ἀναπνοή μας. Μόνο, λίγο πιὸ κάτω, ἀκούγεται ρυθμικὰ ὁ φλοῖσβος τῶν κυμάτων. Ἕνα ἀπαλὸ καὶ λίγο τσουχτερὸ ἀεράκι, μᾶς χαϊδεύει παιχνιδιάρικα. Μά, νά!

Ἡ Ὑπαρχηγός, ἐμφανίζεται στὴ σκηνή. Μᾶς λέγει τὶ θὰ πρωτοδοῦμε, ἂν καὶ περιττό, γιατί, ὅλοι μας, κρατᾶμε στὰ χέρια μας τὸ ἄρτια γραμμένο πρόγραμμα τῆς τελετῆς. Ρίξτε καὶ σεῖς μιὰ ματιά, γιὰ νὰ παρακολουθήσετε νοερά, πιὸ ἄνετα: 1)Προμηθεύς, 2) Φλόγα Προμηθέως (τραγούδι), 3) Στὴ φωτιὰ (τραγούδι), 4) Νησιώτικοι καϋμοί, 5) Νεράκι καθαρὸ (τραγούδι), 6) Γενναῖο παλληκάρι (ποίημα), 7) Κινέζικο κουτσομπολιὸ (διάλογος), 8) Στὸ σπίτι δὲν γυρνῶ (τραγούδι), 9) Μουσική, 10) Τὸ γιοφύρι τῆς Ἄρτας Μουσικὴ—διάλειμμα, 11) Ἐπιστροφὴ τῆς Ἀσώτου, 12) Τὸ δάσος δροσάτο (τραγούδι), 13) Γαλλικὸ τραγούδι, 14) Ἡ φοιτήτρια τῆς Ἰατρικῆς (κωμῳδία), 15) Ἐβγῆκε κυνηγὸς (τραγούδι), 16) Μουσική, 17) Σάτυρα, 18) Ἑλληνικοὶ χοροί, 19) Προσφώνησις καὶ 20) Ἐθνικὸς Ὕμνος—Προσευχή.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ σύντομη ἀναπαράστασι τοῦ μύθου τοῦ Προμηθέως, ἡ Ὑπαρχηγός, ντυμένη ἀρχαϊκὰ καὶ κρατῶντας στὰ χέρια της μιὰ δάδα, ἀνάβει γύρω-γύρω ἀπὸ τοὺς θεατάς, μικρὲς φωτιὲς καὶ καταλήγει σ' ἕνα σωρὸ ἀπὸ καυσόξυλα. Ἡ φωτιὰ φουντώνει, τὰ πρόσωπά μας φωτίζονται καθὼς ἡ λάμψι τῆς φωτιᾶς σχίζει τὸ σκοτάδι. Νοιώθουμε τὴν ἐπιθυμία νὰ πλησιάσουμε, γιατὶ ἡ ψύχρα δυναμώνει. Ἀκολουθοῦν οἱ νησιώτικοι καϋμοί, ποὺ γεμίζουν τὴν ψυχή μας, νοσταλγικὲς θύμησες ἀπὸ τὰ δαντελλένια νησιὰ τῆς θαλασσοβρεγμένης μας πατρίδος.

Σταματῶ στὸ ποίημα «Γενναῖο παλληκάρι» ποὺ ἀπάγγειλε ἡ μικρόχρονη Ὄλγα Μπακοδήμου. Ὕφος, μέτρο, τόνος, ἄρθρωσις, ὅλα πολὺ καλά. Καὶ νὰ ὁ διάλογος «Κινέζικο κουτσομπολιό». Στὴ σκηνὴ ἐπάνω, ντυμένες, κάπως, κινέζικα, οἱ

Δδες Χρυσομαλλάκου καὶ Σταθοπούλου. Μὲ τὶς φορεσιὲς τους, τὶς βεργολυγερὲς κορμοστασιές, τὰ μικρὰ-μικρὰ κινέζικα βηματάκια, μὲ τὸ νάζι τους καὶ μὲ μιὰ στάμνα στοὺς ὤμους, μᾶς δίνουν μιὰ εἰκόνα γυναικείου κινέζικου κουτσομπολιοῦ. 'Απόλυτα ἐπιτυχεμένο, προκάλεσε τ' αὐθόρμητα γέλοια ὅλων.

Σειρὰ τώρα ἔχει τὸ τραγούδι. Τὰ παιδάκια, δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα, μὲ τὶς ἁπαλές, βελούδινες, φωνίτσες τους. Στὴ συνέχεια, ἡ μουσικὴ ἀποδεικνύει τὴν ἀρτιότητά της, σὲ μιὰ ἐπιλογὴ τραγουδιῶν ἀπ' ὅλη τὴν 'Ελλάδα. "Ετσι, φθάνουμε στὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους τοῦ προγράμματος. Πρόκειται γιὰ τὸ δρᾶμα «Γιοφύρι τῆς "Αρτας». Στὸ ρόλο τοῦ πρωτομάστορα ἡ 'Υπαρχηγός, τοῦ γέροντα ἡ Δις Πατέλη κα. τῆς λυγερῆς ἡ Δις Σταθοπούλου. «Τρεῖς ἀδερφάδες εἴμασταν κι' οἱ τρεῖς κακογραμμένες. 'Η μιὰ ἔστησε τὸν Δούναβι, ἡ ἄλλη τὸν 'Αφράτη κι' ἡ τρίτη, ἡ μικρότερη, τῆς "Αρτας τὸ γιοφύρι». Ξαναφέρνουμε γρήγορα στὴ θύμησί μας τὸ σχετικὸ θρῦλο κι' ἀνατριχιάζουμε στοὺς κοπετοὺς τῆς λυγερῆς, ποὺ χτίσθηκε, γιὰ νὰ στεριώσῃ τὸ γιοφύρι. Θερμὰ συγχαρητήρια στὶς πρωταγωνίστριες ἀλλὰ καὶ στὶς κομπάρσους.

'Ο κ. 'Αρχηγὸς καὶ ὁ κ. 'Αθανασόπουλος μαζὶ μὲ κατασκηνώτριες κατὰ τὴν τελετὴ τῆς λήξεως τῆς Α' περιόδου.

"Υστερα ἀπὸ ἕνα μικρὸ διάλειμμα ἡ αὐλαία ἀνοίγει ξανά. Καὶ πάλι δρᾶμα. Εἶναι ἡ «'Επιστροφὴ τῆς 'Ασώτου». Στοὺς κυρίους ρόλους οἱ Δδες Χρυσομαλλάκου—Πατέλη—Σταθοπούλου—Τσαγγαράτου.

Τραγούδι καὶ πάλι τραγούδι, ὥσπου φθάνουμε στὴν κωμῳδία «ἡ φοιτήτρια τῆς 'Ιατρικῆς». Φοιτήτρια, ἡ Δις Παρέλη. Καμαριέρα, ἡ Δις Χρυσομαλλάκου. Διασκεδαστικὴ κωμῳδία, ἄφισε, μπορῶ νὰ πῶ τὶς καλλίτερες ἐντυπώσεις.

'Ο κ. 'Αρχηγὸς τοῦ Σώματος, ἀπέρχεται. Πρέπει νὰ δώσῃ τὸ παρὸν καὶ στὴν γιορτὴ τοῦ Σταδίου, ὅπου τραγούδησε ὁ «κανταδόρος τῆς 'Αθήνας», Μοσχονᾶς. "Ενα θερμὸ χειροκρότημα τὸν συνοδεύει ὡς τ' αὐτοκίνητό του. Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν παρουσία του, ποὺ ἦτο ἀπαραίτητη, γιατὶ ἔτσι ἔθεσε τὴ τελεία, στὴν ἐφετεινὴ μεγάλη προσπάθειά του. Φεύγουν καὶ οἱ κυρίες τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Χίλια εὐχαριστῶ ἀξιότιμες κυρίες, γιὰ τὴν εὐγενική, τιμητικὴ παρουσία σας. Γνωρίζουμε τὴν ἀγάπη σας καὶ τὸ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον γιὰ μᾶς καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε.

Μουσικὴ καὶ τραγούδι. Καὶ πάλι στὴ σκηνὴ ἡ 'Υπαρχηγός, στὴν σάτυρα τῆς

κατασκηνώσεως. Τὸ «Σινὲ κατασκήνωσις» παρουσιάζει τὸ κατασκηνωτικὸ προσωπικό, δίνοντας στὸν καθένα, τὸν κατάλληλο χαρακτηρισμό. Ἡ σκηνὴ τώρα γεμίζει ἀπὸ λυγερόκορμα κορίτσια, ποὺ θὰ χορέψουν ἀντιπροσωπευτικοὺς χορούς ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ντυμένα τσολιάδες κλπ. Ὁ Κερκυραϊκός, τὸ τσάμικο, ὁ Καλαματιανός κ.ἄ. χοροί, γεμίζουν τὴν ψυχή μας ρωμέϊκο ἐνθουσιασμὸ καὶ Ἑλληνικὴ λεβεντιά.

Ἡ Ὑπαρχηγός, ἀπευθύνει λίγα εὐχαριστήρια λόγια στὸν κ. Ἀθανασόπουλο. Αὐτὸς ἀντευχαριστεῖ. Ὁ Ἐθνικὸς ὕμνος καὶ ἡ προσευχή, κλείνουν τὸ πρόγραμμα. Καὶ τώρα λίγα λόγια, ἐντελῶς ἀντικειμενικῆς κριτικῆς. Σὲ τέτοιες γιορτές, τὰ δράματα δὲν πρέπει νὰ ἔχουν θέσι, γιατὶ βαραίνουν τὶς παιδικὲς ψυχοῦλες. Τὸ πρόγραμμα, μποροῦσαι νᾶναι πιὸ σύντομο, γιατί, εἶν' ἀλήθεια πῶς κράτησε ἀρκετά. Χρειάζεται δηλαδὴ ὄχι ποσότης ἀλλὰ ποιότης προγράμματος. Αὐτές μας οἱ διαπιστώσεις, δὲν

Τραμπάλες, κούνιες, πὶγκ-πόγκ κλπ. εἶναι τὰ μέσα διασκεδάσεως τῶν παιδιῶν.

μειώνουν καθόλου τὸν ἐνθουσιασμό μας, γιὰ τὴν ὅλη προσπάθεια ποὺ κατεβλήθη.

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψετε τώρα νὰ ὑπογραμμίσουμε ἰδιαίτερα τὴν πολύτιμη συνεργασία τῆς Δ/σεως τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδιευθύνσεως, ἡ ὁποία, μὲ τοὺς φιλότιμους ὁδηγούς της, ποὺ πάντα μᾶς βγάζουν ἀσπροπρόσωπους, βοήθησε ἀρκετὰ τὸ ἔργο τῆς παιδικῆς κατασκηνώσεως.

Θερμὰ συγχαρητήρια σ' ὅλους. Ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ, βγαλμένο ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μέσα σ' ὅλους. Συνεχίστε, φίλοι μας καλοί, τὸ ἔργο σας, μὲ τὴν ἴδια θέρμη, τὴν ἴδια δημιουργικὴ φλόγα.

Σὲ σᾶς, παιδιὰ τῆς κατασκηνώσεως, ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι ποὺ ζοῦμε στὴν Ἀστυνομία, ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ σταθοῦμε κοντά σας χαρίζοντας σὲ σᾶς τὴν ἴδια τὴν ψυχή μας. Παιδιὰ Ἑλλήνων ἀστυνομικῶν, ποὺ οἱ πατέρες σας τόσα πρόσφεραν καὶ προσφέρουν στὴν ὑπηρεσία τῆς γλυκειᾶς μας Πατρίδος, συνεχίστε, σᾶν γνήσια Ἑλληνόπουλα τὴν ἱστορία τῆς δοξαμένης χώρας μας. Τιμὴ σὲ σᾶς, γιατὶ εἶσθε παιδιὰ ἀστυνομικῶν. Τιμὴ σὲ μᾶς, ποὺ ἔχουμε τέτοια παιδιά. Ἀνοίξτε διάπλατα τὴν καρδιά σας καὶ κλεῖστε μέσα ὁλάκερη τὴν Ἑλλάδα. Θὰ νοιώσετε τότε, νὰ φουντώνῃ μέσα σας κάθε μεγαλεῖο. Σεῖς εἶσθε τὸ αὔριον, ἡ αὐριανὴ Ἑλλάς, τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας.

Καλὴν ἀντάμωσι λοιπὸν τοῦ χρόνου, στὸ ἴδιο μέρος τὸ γνωστό. Ἀλλὰ ὡς τότε,

Γειά σας.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἀναχάρσιδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Προαιρεσίου 12, στὸ Παγκράτι.

Ὁ Ἀνάχαρσις, ἀρχαῖος φιλόσοφος τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος, κατήγετο ἀπὸ τὴ Σκυθία κι' ἦτο φίλος καὶ μαθητὴς τοῦ Σόλωνος. Θαυμαστὴς ἀλλὰ καὶ γνώστης τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, θέλησε νὰ μεταφυτεύσῃ αὐτόν, στοὺς συμπατριῶτες του, πλὴν ὅμως θεωρήθηκε σὰν ἀσεβὴς καὶ σκοτώθηκε ἀπὸ τὸν ἀδελφό του Σαύλιον, βασιλέα τῶν Σκυθῶν. Περίφημα εἶναι τὰ ἀποφθέγματα τοῦ Ἀναχάρσιδος. Ὀνειδιζόμενος, γιὰ τὴν καταγωγή, ἀπὸ τὸν Ἀττικό, εἶπε: « Ἐμοὶ μὲν ὄνειδος ἡ πατρίς, σὺ δὲ τῇ πατρίδι ». Σ' αὐτὸν ἀναφέρεται καὶ ὁ ὁμώνυμος διάλογος τοῦ Λουκιανοῦ.

Ἀνδοκίδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λυσίου 2, στὴ παλαιὰ ἀγορά.

Ὁ Ἀνδοκίδης, γυιὸς τοῦ Λεωγόρου, ἀπὸ τὸ Δῆμο Κυδαθηναίων, γεννήθηκε μᾶλλον τὸ 441 π.Χ. Ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς πολιτικοὺς καὶ ρήτορες τῶν Ἀθηνῶν. Στὴν περίφημη δίκη τῶν Ἑρμοκοπιδῶν (415 π.Χ.), ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους κατηγορουμένους γιὰ τὴν ἀνόσιο πρᾶξι. Ἡ ζωή του πέρασε τυχοδιωκτικά. Ἡ ρητορική του τέχνη, δὲν δικαιολογεῖ τὴν κατάταξί του στοὺς 10 ἀρίστους ρήτορες.

Ἀνδραίμονος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φιλολάου 179, στὴ Γούβα.

Κατὰ τὴν μυθολογία, ὁ Ἀνδραίμων, ἱδρυτὴς τῆς Ὀζολικῆς Λοκρίδος (Ἄμφισσα), παντρεύτηκε τὴν Γόργη, κόρη τοῦ Βασιλέως τῆς Καλυδῶνος Οἰνέως, τὸν ὁποῖον καὶ διαδέχθηκε στὸ θρόνο. Ὁ γυιὸς τοῦ Ἀνδραίμονος, Θόας τ' ὄνομα, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Αἰτωλῶν, στὸ Τρωϊκὸ πόλεμο.

Ἀνδρεάδου.

Ἀπὸ Παπαντωνίου 30, στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο Ἀχαρνῶν.

Ὁ Ἀνδρέας Ἀνδρεάδης, καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ Ἀκαδημαϊκός, γεννήθηκε στὴ Κέρκυρα τὸ 1876 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1935.

Ἄριστος οἰκονομολόγος, ἀσχολήθηκε εἰδικώτερα στὴν ἔρευνα τῆς σύγχρονης δημοσιονομικῆς ἐπιστήμης. Ἀμείλικτος διώκτης τῶν οἰκονομικῶν πειραματισμῶν καὶ τῶν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν. Ὑπῆρξε συγχρόνως ἐχθρὸς τῆς γραφειοκρατίας. Ἄριστος διδάσκαλος, ὁδηγὸς καὶ προστάτης τῶν μαθητῶν του, ὑπῆρξε συνάμα καὶ ἄριστος Ἀκαδημαϊκός. Κατὰ τὸν Βέλγο Ἑλληνιστὴ καὶ Βυζαντινολόγο Ἐρρῖκο Γκρεγκονάρ, ὁ Ἀνδρεάδης ἦτο « ὁ μεγάλος Εὐρωπαῖος πνευματικὸς πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ».

Ἀνδρεοπούλου.

Παράλληλος τῆς ὁδοῦ Στρουθίων, στὸ Γαλάτσι.

Ὁ Μιχαὴλ Ἀνδρεόπουλος, ἦτο γραμματικὸς κι' ἔζησε κατὰ τὸ δεύτερο ἥμισυ τοῦ 11ου αἰῶνος, στὴν Ἀρμενία. Εἶναι ὁ μεταφραστὴς ἐκ τῆς Συριακῆς στὴν Ἑλληνική, τοῦ ἔργου « Ἱστορικὸν τοῦ Συντύπα, τοῦ φιλοσόφου ».

Ἀνδροκλέους.

Ἀπὸ Φιλολάου 199, στὴ Γούβα.

Ὁ Ἀνδροκλῆς, δημαγωγὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Δήμου Πίτθου, ἔζησε κατὰ τὸ 2ον ἥμισυ τοῦ Πελοπον. πολέμου κι' ἦτο φοβερὸς ἀντίπαλος τοῦ Ἀλκιβιάδου, τοῦ ὁποίου προκάλεσε καὶ τὴν πτῶσι στὴ δίκη τῶν Ἑρμοκοπιδῶν. Ἐμποδίζοντας τὴν ἐπάνοδο τοῦ Ἀλκιβιάδου στὴν Ἀθήνα, δολοφονήθηκε δολίως.

Ἀνδρομάχης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θ. Δεληγιάννη 25, στὸ Στ. Λαρίσης.

Ἡ Ἀνδρομάχη κόρη τοῦ Ἠετίωνος, βασιλέως τῆς Κιλικίας, ἦτο σύζυγος τοῦ ἥρωος τῆς Τροίας, Ἕκτορος. Τόσο πολὺ ἀγαποῦσε τὸν Ἕκτορα ὥστε ὅταν αὐτὸς ἔφευγε γιὰ τὸ πόλεμο τοῦ εἶπε: «Ἕκτορ ἀτάρ, σοί μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης » (σὺ λοιπὸν Ἕκτωρ μοῦ εἶσαι πατέρας καὶ σεβαστὴ μητέρα, σὺ καὶ ἀδελφὸς καὶ ἀκμαῖος σύζυγος. Ἰλιάς Ζ. 29—30). Ὕστερα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῆς Τροίας καὶ τὸν θάνατο τοῦ Ἕκτορος, τὴν πατρεύτηκε ὁ Νεοπτόλεμος κι' ἀπέκτησαν τρία παιδιά : Τὸν Μολοσσόν, τὸν Πίελον καὶ τὸν Πέργαμον.

Ἡ Ἀνδρομάχη, ἀπὸ τὶς συμπαθέστερες φυσιογνωμίες τοῦ ὁμηρικοῦ ἔπους, θεωρεῖται ὡς σύμβολο πιστῆς συζύγου καὶ φιλοστόργου μητέρας. Τόσο ἡ ποίησι ὅσο καὶ ἡ εἰκαστικὴ τέχνη, ἀσχολήθηκαν ἀρκετὰ μὲ τὴν ζωὴ τῆς Ἀνδρομάχης.

Ἀνδρονίκου.

Πάροδος Βασιλείου τοῦ Μεγάλου 46, στὸ Ρούφ.

Ὁ Ἀνδρόνικος Παναγιώτης, Ἕλλην ἀξ/κὸς τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ, ἀπὸ τὴν Δημητσάνα, μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Γεώργιο (σκοτώθηκε στὴ μάχη τοῦ Δραγατσανίου τὴν 7 Ἰουλίου 1821 ὡς ἑκατόνταρχος τοῦ ἱεροῦ λόχου), φεύγοντες ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τους, ἐγκατεστάθησαν στὴ Βεσσαραβία. Ὁ Ἀνδρόνικος ὑπῆρξε μέλος τῆς Φιλ. Ἑταιρίας. Πέθανε τὸν Μάϊο τοῦ 1820 ἀπὸ καρδιακὸ νόσημα.

Ἀνδροσθένους.

Πάροδος Ἐξάρχου 35, στὴ Γούβα.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὸν Ἀθηναῖο γλύπτη Ἀνδροσθένη, μαθητὴ τοῦ Εὐκάδμου. Ἀπετελείωσε τὸ δυτικὸ ἀέτωμα τοῦ μεγάλου ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τῶν Δελφῶν, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει ὁ Πραξίας.

Ἄνδρου.

Ἀπὸ Πατησίων 118, στὴ στάσι Ἀγγελοπούλου.

Ἡ Ἄνδρος, εἶναι ἡ μεγαλύτερη νῆσος τῶν Κυκλάδων. Τὸ κλῖμα της εἶναι ἐξαιρετικὸ κι' ἔχει ἀξιόλογη κτηνοτροφία καθὼς καὶ σχετικὴ βιομηχανία. Πῆρε τ' ὄνομα ἀπὸ τὸ γυιὸ τοῦ Εὐρυμάχου, Ἄνδρο ἢ Ἀνδρέα.

Παλαιότεροι κάτοικοί της εἶναι οἱ Κάρες, ἀκολουθοῦν δὲ οἱ Φοίνικες καὶ οἱ Κρῆτες μὲ τὸν στρατηγὸ τοῦ Μίνωος, Ραδάμανθυ. Περίφημος στὴν ἀρχαιότητα ἦτο ὁ ἐκεῖ ναὸς τοῦ Διονύσου. Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1790, συνήφθη ναυμαχία μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, (Λάμπρος Κατσώνης) καὶ τοῦ Τουρκικοῦ. Ἡ Ἄνδρος εἶναι ἡ ἰδιαίτερη πατρίδα τῆς γνωστῆς οἰκογενείας ἐφοπλιστῶν, Ἐμπειρίκου.

Ἀνδρούτσου Γεωργίου.

Πάρολος τῆς ὁδοῦ Βεΐκου 123, στὸ Κουκάκι.

Ὁ Γεώργιος Ἀνδροῦτσος ἢ Κολιανδροῦτσος, ναύαρχος ἀπὸ τὶς Σπέτσες, διετέλεσε ναύαρχος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἀπὸ τὸ 1824—1827, ὁπότε ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν ὁ Κόχραν. Πέθανε στὶς Σπέτσες τὸ 1851.

Ἀνδρούτου Ὀδυσσέως.

Πάρολος τῆς ὁδοῦ Μάρκου Μπότσαρη 38, στὸ Κουκάκι.

Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτσος, γυὸς τοῦ Ἀνδρέου καὶ τῆς Ἀκριβῆς (τὸ γένος Τσαρλαμπᾶ), γεννήθηκε στὴ Πρέβεζα ἢ στὴν Ἰθάκη τὸ 1788 ἢ 1790. Ἀνάδοχός του, ἦτο ἡ χήρα τοῦ Λάμπρου Κατσώνη, Μαρία, καὶ ὁ, ἀπὸ τὴν Ἰθάκη, Ζαβός. Ἱστορικά, κατέχει ἐξέχουσα θέσι, μετὰ τὸν Κολοκοτρώνη καὶ τὸν Καραϊσκάκη.

Ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα, παρελήφθη ἀπὸ τὸν Ἀλῆ—Πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων,ὁ ὁποῖος ἦτο φίλος τοῦ πατέρα του. Δέκα πέντε χρόνων, ἔγινε σωματοφύλακας τοῦ Ἀλῆ. Τὰ ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν ὄργια τοῦ Ἀλῆ, γέννησαν στὴ ψυχὴ τοῦ Ὀδυσσέως φοβερὸ μῖσος κατὰ τῶν τυράννων. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ἐνωρὶς μυήθηκε στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας.

Ὁ Ἀλῆς, ἐκτιμῶντας τὴν ἀνδρείαν του, τὸν διώρισε Δερβεναγὰν τῆς Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς κλέφτες τῆς περιοχῆς καὶ νὰ ταπεινώσῃ τοὺς Ἀγάδες τῆς Ἀττικῆς. Τὸν πάντρεψε μὲ τὴν κόρη τοῦ πλουσίου, Καρέλλα Χρήστου, Ἑλένη. Ὅταν ὁ Ἀλῆς ἔπεσε στὴ δυσμένεια τῆς Πύλης, ὁ Ὀδυσσεύς, ἐμπιστεύθηκε τὴν ὁπλαρχηγία τῆς Λεβαδειᾶς στὸ Διᾶκο, ἔφυγε στὴν Ἀράχωβα καὶ ἀπ' ἐκεῖ, στὶς ἀρχὲς τοῦ 1821, βρίσκεται στὴ Λευκάδα, ὅπου καὶ συναντᾶται μὲ τὸν Καραϊσκάκη, τὸν Βαρνακιώτη, τὸν Κ. Μαυρομιχάλη, καὶ ἄλλους ὁπλαρχηγοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς. Ἐκεῖ σχεδιάστηκαν τ' ἀφορῶντα τὴν Ἐπανάστασι.

Μαθαίνοντας τὸν μαρτυρικὸ θάνατο τοῦ Διάκου, ἔρχεται στὴν Ἄμφισσα καὶ σπεύδει σὲ συνάντησι τοῦ Πανουργιᾶ καὶ Δυοβουνιώτου, μὲ σκοπὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κάθοδο τοῦ Ὀμὲρ—Βρυώνη. Κλεισμένος στὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς μαζὶ μὲ 120 παλληκάρια, ἀλύπητα κτύπησε τὶς δυνάμεις τοῦ Ὀμέρ, ἀποσπάσας τὸν θαυμασμὸν καὶ τοὺς ἐπαίνους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις, ὕστερα ἀπὸ τὸν θρίαμβο αὐτό, τὸν ἐξέλεξε Ἀρχιστράτηγο τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Ὁ φθόνος ὅμως τῶν ἄλλων ὁπλαρχηγῶν, δὲν ἄργησε νὰ φέρῃ τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ὁ Ὀδυσσεύς, χάνει τὴν Ἀρχιστρατηγία, οἱ σωματοφύλακές του, ἀπὸ λάθος, σκοτώνουν τοὺς Παλάσκαν καὶ Νοῦτσαν (Ἀρχιστρατήγους), οἱ ὁποῖοι πήγαιναν ν' ἀντικαταστήσουν τὸν Ὀδυσσέα. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ συμβάντος, ἐπικηρύσσεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι ἀντὶ 500 χιλ. γροσίων καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Θρησκείας τὸν ἀφορίζει. Παρ' ὅλο τὸν κατατρεγμό, ὁ Ἀνδροῦτσος, δὲν ἔπαυσε νὰ μάχεται γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

Τὸ 1822 ὁ Ἀνδροῦτσος ἔγινε ἀρχηγὸς τῶν Ἀθηνῶν, σὲ λίγο ὅμως φεύγει στὸ Μεσολόγγι, γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν Μαυροκορδᾶτο. Οἱ ραδιουργίες ὅμως, τὶ παράξενο, συνεχίζονται. Ἡ Κυβέρνησις στέλνει τὸν Γκούρα (ἄλλοτε ὑπασπιστή του) καὶ συλ-

λαμβάνει τὸν Ἀνδροῦτσο. Φυλακίζεται στὴν Ἀκρόπολι τῶν Ἀθηνῶν. Διέρχεται μέρες σκοτεινές, ὑπομένει τὰ βασανιστήρια καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ ν' ἀποκαλύψῃ τάχα τὸ «θησαυρὸ ποὺ εἶχε κρυμένο». Μὲ τὴν ἔγκρισι τοῦ Γκούρα, ὁ παληὸς ἐχθρὸς τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ Μῆτσος τῆς Τριανταφυλλίνας, μαζὶ μὲ τὸν Μαμούρη Ἰωάννη καὶ τὸν Παπακώστα, στραγγάλισαν τὸν Ἀνδροῦτσο καὶ τὸν ἔρριξαν μισοζώντανο κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολι, ἀφοῦ προηγουμένως ἔδεσαν ἕνα σχοινὶ (τὶ σατανικότης ;) ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρό του, γιὰ νὰ νομισθῇ πὼς στὴν ἀπόπειρά του νὰ δραπετεύσῃ, σκοτώθηκε. (Ἰούνιος 1825).

Μὲ αὐτὸν τὸν φρικιαστικὸ θάνατο, χάθηκε τόσο ἀποτρόπαια, ὁ Ἀνδροῦτσος, τὸν καιρὸ ποὺ ἡ παρουσία του ἦτο, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἀπαραίτητη. Ὁ χαμός του, ἔγινε αἰσθητὸς μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος.

Χωρὶς ἀντίρρησι, πολλὲς ἀτυχίες τοῦ Ἀνδρούτσου, ὀφείλονται στὸ βίαιο κι' αὐταρχικό του χαρακτῆρα. Ἀναμφισβήτητα ὅμως ὑπῆρξε ἕνας γεννημένος ἀρχηγός, μιὰ δυνατὴ προσωπικότητα καὶ στὸ βάθος, πάντοτε, ἕνας ἀληθινὸς καὶ γνήσιος πατριώτης.

Ἀνηφορίτη.

Πάροδος Βερναρδάκη 31, στὰ Τουρκοβούνια.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴν τοποθεσία ποὺ βρίσκεται στὰ παράλια τῆς Στερεᾶς, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Χαλκίδα. Ἐκεῖ, στοὺς ἀγῶνες τοῦ 21, ἔγιναν πολλὲς συμπλοκὲς Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, οἱ ὁποῖοι κυρίως ἐξορμοῦσαν ἀπὸ τὴν Εὔβοια.

Ἀνθείας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κρίσσης 73, στὴ Κυψέλη.

Ἄνθεια, εἶναι ἐπίθετο τῆς θεᾶς Ἥρας, ἡ ὁποία ἐλατρεύετο στὸ Ἄργος, ὡς προστάτης τοῦ γάμου. Πρὸς τιμήν της, ὑπῆρχε καὶ ναὸς τῆς Ἀνθείας Ἥρας.

Ἀνθεμίου.

Ἀδιέξοδος τῆς ὁδοῦ Μομφεράτου 78, στοῦ Γκύζη.

Ὁ Ἀνθέμιος, ἀπὸ τὶς Τράλλεις τῆς Μ. Ἀσίας, μηχανικὸς καὶ ἀρχιτέκτων τοῦ 6ου μ.Χ. αἰῶνος, πέθανε στὴν Κωνσταντινούπολι τὸ 534 μ.Χ. Μαζὶ μὲ τοὺς Ἰσίδωρον καὶ Ἰγνάτιον, ἀνοικοδόμησαν τὸν ναὸ τῆς Ἁγ. Σοφίας, ὁ ὁποῖος εἶχε καεῖ στὴ στάσι τοῦ Νίκα (532). Ὁ Ἀνθέμιος εἰδικώτερα, ἔκανε τὰ σχέδια τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θόλου, ποὺ γιὰ πρώτη φορά, ἐμφανίζεται στὴν Ἀρχιτεκτονική.

Ἀνθηδόνος ἢ Ἀνθηδῶνος.

Πάροδος Παλαμηδίου 42, στὸ Κολωνό.

Ἡ Ἀνθηδών, πόλις τῆς ἀρχαίας Βοιωτίας στὸν Εὐβοϊκὸ κόλπο, βρισκόταν κοντὰ στὸ σημερινὸ χωριό, Λουκίσια. Μετεῖχε τῆς Βοιωτικῆς Ὁμοστονδίας κι' εἶχε ἄλσος τῶν Καβείρων καθὼς καὶ ἱερὸ τῆς Δήμητρας.

Ἀνθίμου Γαζῆ.

Πάροδος Θ. Κολοκοτρώνη 4, στὴν Παλαιὰ Βουλή.

Ὁ Ἄνθιμος Γαζῆς γεννήθηκε τὸ 1758 στὶς Μηλιὲς τῆς Θεσσαλίας. Διετέλεσε ἐφημέριος κι' Ἀρχιμανδρίτης τοῦ ὀρθοδόξου ναοῦ τῶν Ἑλλήνων στὴ Βιέννη. Συνέταξε τρίτομο Ἑλληνικὸ λεξικό. Τὸ 1811 ἵδρυσε τὸν «Λόγιον Ἑρμῆν» μὲ τὸν ὁποῖον ὑπεδαύλιζε τὴν μέλλουσα νὰ ἐκραγῇ ἐπανάστασιν. Τὸ 1817, μυήθηκε στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ ἔγινε ὁ μοχλὸς τῆς Ἐπαναστάσεως στὴ Θεσσαλία. Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς κατὰ τῶν Τούρκων μάχες. Τὸν Μάϊο τοῦ 1821, ἔγινε πρόεδρος στὴ Βουλὴ τῆς Θεσσαλομαγνησίας καὶ ἀργότερα τοῦ Ἀρείου Πάγου. Πέθανε στὴ Σῦρο τὸν Νοέμβριο τοῦ 1828.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος : ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Κων. Μουστακούνης, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Ἐμ. Πρεβεζάκης καὶ οἱ ἀστυφύλακες : Πολυζώης Κων., Παπαθανασόπουλος Ἰωάν., Λουκᾶς Δημ., Τσιάμης Παν., Περράκης Στυλ., Μπαλατσιὸς Βασ., Κατσέλης Νικ., Ρουμανᾶς Νικ., Γαμβρουλᾶς Παν., Ἀλέξιος Νικ., Γκίκας Ἀθ. καὶ Ἀργύρης Ἀθ.,

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος : ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Γεώργ. Μαργαρίτης, διὰ λόγους ὑγείας, καὶ οἱ ἀστυφύλακες : Βλασίδης Χρ., διὰ λόγους ὑγείας, καὶ Διδασκάλου Θεοφ. καὶ Δημητρόπουλος Νικ. διὰ λόγους πειθαρχίας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

—Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ καὶ ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τούς : Ὑπαστυνόμον κ. Γεώργ. Φασούλκαν, Ἀρχιφύλακα Κωνσταντακόπουλον Γεώργ. καὶ ἀστυφύλακας : Καναβὸν Ἀνδρ., Τερζῆν Ἀνδρ., Φόφολον Ἰωάν. καὶ Ζαχαρόπουλον Γεώργ. Ὁμοίως ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τούς : Ἀστυνόμον Β' κ. Νικ. Παναγιωτόπουλον, Διοικητὴν Τμήματος Ἀσφαλείας Πατρῶν καὶ Ἀστυνόμον Β' κ. Ἰωάν. Μπῖκον, Ὑποδιοικητὴν διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ των, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχαν τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σεσημασμένου διαρρήκτου.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μεταδίδεται τώρα κάθε Παρασκευή, στὴ μιάμισυ τὸ μεσημέρι, μὲ τὴν ἴδια πάντα ἐπιτυχία καὶ ἀνάμεσα σὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ κοινοῦ.

—Στὶς 29-7-1959 μετεδόθη ἕνα ὑπέροχο πρόγραμμα, ἀφιερωμένο στὴν Παληὰ Ἀθήνα, μὲ συγκινητικὴ πρόζα καὶ ὄμορφα παληὰ τραγούδια.

*

—Στὸ πρόγραμμα τῆς 5-8-59 μετεδόθη ἕνα ἐλαφρὸ μουσικὸ πρόγραμμα μὲ τὴ Δανάη, τὴν Ν. Κωνσταντοπούλου, τὴν Μπελίντα καὶ τὴν Κυριακίδου, καὶ μὲ τὸν Μαρούδα, τὸν Πολυμέρη καὶ τὸ Τρίο Μπελκάντο. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθησαν ἐπίσης καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω σὲ ζητήματα γενικωτέρου ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος.

*

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς 12-8-59, ἦταν ἀφιερωμένη στὴν μεγάλη γιορτὴ τῆς Μεγαλόχαρης, μὲ Θρησκευτικὰ σκίτσα καὶ ἐθνικὰ στιγμιότυπα ἀπ' τὸν τορπιλλισμὸ τῆς «ΕΛΛΗΣ» καὶ ἀπὸ τὴν νεώτερη ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν γιορταστικὰ τραγούδια, ἐλαφρά, νησιώτικα, δημοτικά, ἀφιερωμένα σὲ ὅσους γιορτάζουν τὸ Δεκαπενταύγουστο.

*

—Στὶς 19 καὶ στὶς 28 Αὐγούστου μετεδόθησαν δύο ἀντικομμουνιστικὰ προγράμματα ἄκρως ἐνδιαφέροντα, διαφωτιστικά, μὲ ἔντονο ἐθνικὸ παλμὸ καὶ ποικιλία πατριωτικῶν συνθημάτων καὶ ἐμβατηρίων. Ἐπίσης καὶ ἀπόσπασμα, ἐπιτυχημένου ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸ δόκιμο Ὑπαστυνόμο κ. Σπῦρο Πηλό, μὲ τίτλο : «Ὁ γυρισμὸς τοῦ Γιάννη» μὲ ὑπέροχη μουσικὴ ὑπόκρουση.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια κλπ. : Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ δόκιμος Ὑπαστυνόμος κ. Σπῦρος Πηλός).

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 1.30′ - 2 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.